

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXV.

CHICAGO, ILL., 15. BŘEZNA 1913.

ČÍSLO 3.

Ilja Georgov:

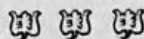
KYKLOP.

JAK netopýra vášeň v světle vodí
jde kyklop oslepený na pobřeží,
kde síť zdupané od oveí leží,
a Odysseus se směje ve své lodi.

At' Poseidonu ve tvář balvan hodí
je jedno útrobí, již zloba střeží,
vous jeho bolestí se hroznou ježí
a v oku hnis a palný žeh se rodí.

Ty kyklope jsi život, jenž i staví
i boří, jenž se chlubí vřavou denní,
jenž zvyk' již slabší tísnit do únavy.

A když ho jímá nuda, nasycení
tu osud chytrý přijde a jej zdrtí
a oslepí jej navždy kyjem smrti.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Náš sjezd rozhodně měl by najít cestu vhodnou jak a co uspořádati by se mělo v našem ústředí, tedy ve Výkonném Výboru N. J. S., aby konečně došlo v řadách našich k soustavnému vedení všech sbírek národních a sbírek na sokolské věci zvláště. Tak jakž jest dnes dostává se někdy podpory v řadách našich podniků soukromého rázu a podnikům i někdy protichůdným, Sokolstvu nepřátelským! Sami máme co dělat, abychom si tělocvičné školy své vydrželi, sami máme potřeb mnoho v Sokolnách svých a vlastních nedostatků až běda, zejména tam kde se začíná, kde dluhy jednotu tíží a jiné ještě překážky se vyskytují. Pracujeme na výchově a utužení lidu svého, ale podpory nám a naší věci mnoho se nedostává, ba leckde jest i naopak. Za to ale koná-li se někde nějaká sbírka, jestli pořádá se nějaká "národní" slavnost, manifestace a p. již se každý dovolává toho Sokolství a jestli tu či onde jest v proudu nějaký podnik, at' již dobrý či pochybný ihned se píše na to "národní vojsko", na ty Sokoly a pošle se jim tolik a tolik lístků, vstupenek na "velkolepý", aneb nějaká akce k odkoupení. Jednota svých starostí má až po krk, sama na sebe odkázána jsouc ve výchovné své činnosti nezištné, sotva platí si evičitele a úroky z kapitálu vydluženého na stavbu tělocvičny. Žádosti o podpory přibývá v každé schůzi, brzy na naše americké věci a hned zase ze staré vlasti. Ti kdož navštěvují schůze brzy se nasytí stálého ochuzování pokladny aneb stále těch dobrovolných příspěvků, jež ze začátků milerádi skládali co zatím členstvo pohodlné a doma zůstavší tuto "daň národní" platiti nemuselo. Tak návštěva schůzí slábne, činovníci

někdy přímo zoufalí nevědí kde a kolik si zase musí vypůjčit na obnovenou notu, kdežto žádosti o podpory dochází dál a dále. Nebylo by dobře, abychom i podobným žadatelům ušetřili práce a sobě někdy hodně peněz? Mohli by jednoduše dopsati si našemu Výkonnému Výboru, ten jestli by žádost jejich shledal spravedlivou a podpory Sokolstva hodnou jednoduše by v listě našem oznámil a jednoty by již pak znaly co podporovati lze a co bylo by jen zbytečným vyhazováním peněz, někdy dosti těžce nabytých a nashromážděných. Pak také rozdávání podpor bylo by soustavnější a na věci sokolské hlavní by se mohl bráti zřetel.

"Dnes, po takové zkušenosti, kdybych mohl začít svůj život od počátku — uviděli by jste!" Kolikrát již slyšeli jsme takové přání! Snad každý druhý člověk touží po tom, prožít život svůj ještě jednou, aby vyhnul se chybám, jichž se byl dopustil, aby volil dráhu, po níž jistěji dospěti mohl k cíli. — "Ale marná touha!" končí vždy taková přání — "co je pryč — je pryč." A přece, my věříme, že jest možno žítí druhý život, život lepší, život užitečnější. Žijeme druhý život svůj v dětech svých. Ved' me je cestou, po které bychom chtěli jítí my, kdybychom mohli žítí život svůj poznovu — varujme je před chybami a poklesky, jichž jsme se my ve své nezkušenosti dopouštěli, snažme se učiniti je lepšími, společností lidské užitečnějšími. Toužiti po novém, druhém, lepším životě jen pro sebe a děti při tom právě tak zanedbávati, jak zanedbávati jsme byli my, tot' ovšem jest "marná touha" — ale kdo dovede dětem svým upravit bu-

doucnost lepší, užitečnější, kdo dovede z dětí svých učiniti lepší členy společnosti lidské než jak do světa byli jsme vysláni my — ten žije svůj druhý lepší život — ten svoji touhu po druhém, lepším, užitečnějším žití uskutečnití dovedl!

Bratři naši a sestry v Clevelandu mají letos pěknou příležitost k ukázce, jakž šiky naše pochopily vzájemnost slovanskou, sokolskou, míníme totiž šiky N. J. S. O druhých jednotách, zde z trucu a tam opět z choutek zpátečnických třídních povstálých nehodláme šířiti slov vůbec, ba ani nebudeme se zabývatí nikterak všelikými těmi spory, jež vyvolávají nepřátelé naši a ti, kdož nenávidí tak silně ten "modrý náš kroj." O kroji tom promlouvá se již v prvé jednotě sokolské v Americe založené roku 1865 v St. Louisu, Mo. a my jen právem jsme naň a jeho historii hrdí, jako těšíme se z výsledků práce N. J. S., která rovněž vzájemnost sokolskou, slovanskou pěstovala nikoliv jen na papíře, ale skutky... A protože se tak dělo u nás vždy bude i jistě v našem Clevelandě. Tamtéž o čtvrtém červenci t. r. pořádá se slet a závody bratří našich nejbližších, bratří a sester slovenských, jednoty to, jež spolu s námi zastoupena byla i na všesokolském sletě v Praze roku minulého, kde i borei její se uplatnili. Župa Matúš Čák-Turčianský pracuje o zdar sletu i není pochyby, že naše řady pozve. Tolik známe, ale rádi bychom viděli, aby naši v Clevelandě pozvání tomu vyšli vstříc, seč nejvíce lze a Župa Severovýchodní vykonala pouze a jediné sokolskou svou povinnost, jakž chvalným bylo vždy zvykem jejím. O veřejném bratří Slováků mohli by borei naši vystoupiti ukázkovými a přispěti tak ku povznesení věci sokolské vůbec, jakoby delegace jednotlivých jednot N. J. S. ústy svého mluvčího projevití měly sympatie řadám slovenským, jež potřebují povzbuzení a posily v každém směru. Připomínáme jen tak mimochodem.

V Římě měl se konati letos sjezd mezinárodní pro tělesnou výchovu, kdež jistě i Č. O. S. byla by zastoupena, jako poslal za tímže účelem činovníky své ve dnech těchto do Paříže, kde pod záštitou lékařské fakulty podobný sjezd se odbývá. Tu budou míti naši pěknou výstavku práce sokolské a také naše ukázky za minulých let padesáte. Sjezd z Říma následkem krise v tělocvičném ústavu přeložen. Poslanec Michelo Pietravallo měl připravenou přednášku, jež uveřejnil ("La preparazione fisica della gioventu e la riduzione della ferma militare"). Tělesná příprava mládeže a zkrácení vojenské služby") Uvádí ve světle fyziologie mezi jiným: "Vzpomeňme především, že souhrn toho čemu Francouzi říkají "entraînement" pozůstává — ještě dříve, nežli se vyvolá zvýšený vývin svalstva — v neviditelné, nevysvětlitelné, ale jistě výchově soustavy číkové (nervů) a jejich ústředí. Tímto přesně vyšetřeným výsledkem byla důkladně obnovena věda a praxe výchovy tělesné, která neobmezuje se na přestění mimořádného (nepřirozeného) vzrůstu svalstva nýbrž směřuje naopak a především k harmo-

nickému a úplnému vývoji ústrojí za dětství a mládí, vyhrazuje si zlepšení v jinošství a zachovává v mužství svěžest, čilost, součinnost, vědomí a schopnosti pohybů pro veškeré požadavky životního boje na poli práce v pozeňnaném míru, jakož v těch drsných dobách války, která jako neotřesitelný a skoro věčný zákon tíží lidskou společnost. "Slibuje si tedy Pietravallo, jako my, že za soustavného přestění cvičení tělesného utlumuje se ústrojný pokles, dociluje se i utužení mysle a zvyšuje se posila národa, ve které se zrcadlí tělesné i mravní cnosti občanské. Nám ovšem není nikterak nové a jestli uvádíme na těchto místech činíme tak pouze jako na doklad dobré práce Sokolstva veškerého.

Téměř ve všech jednotách — jak za to máme — zvoleni byli již zástupci do sjezdu, kde jednati se má opět o tom, jakých oprav, jakých změn v našem tělese provéstí nutno, aby činnost byla poněkud vzpružena — ale odnikud posud neslyšeli jsme, že by o nějakých návrzích bylo předběžně jednáno. Nenechávejte, bratři, vše až do sjezdu! Doba zasedání jest krátká, po dvou, třech dnech budete unaveni, budete toužiti opět po svých domovech a tu mnohá důležitá věc upadne v zapomenutí, neb bude odbyta v rychlosti, jen aby jednání nebylo zdržováno. Po našem náhledu polovina sjezdové práce mohla by býti vykonána v župních výborech, neboť kdyby zde návrhy podané byly projednávány, zbaveny zbytečností, které jednání sjezdové jen prodlužují — měli by zástupci sjezdové před sebou návrhy již prozkoumané a v určité formě podané. Doufáme pevně, že v budoucím čísle budeme čísti, že v župách, jednotách i ve schůzkách zvolených zástupců o žádoucích změnách čile rokují se začalo.

Pamatujeme se na tu Sokolnu v Crete, v Nebrasce jako vidíme v duchu i tu Sokolnu v nedalekém Wilber. Bývaly doby, že říkávalo se, že v té české Americe nejdříve přijde New York a hned za tímto velikým městem české Wilber. Borei této jednoty vítězili na všech závodech našich i jiných a v českém Wilber bylo radost pobýti jaký panoval tam čilý a zdravý život český a sokolský zvláště. Uplynulo však let jen několik a český, sokolský přímát připadl sousednímu městečku, kde rovněž našich bylo dost, městečku Crete. Tu v nové Sokolně tehdy kutilo se a členstvo veškeré přičiňovalo se, aby věci sokolské prospělo se co nejvíce. Činovníci bodří starali se a pečovali, aby jméno jednoty proniklo a práce její všude se jevila. A byli jsme s nimi dobrou tou. Cvičilo se a také o českou školu svobodomyšlných v Sokolně bylo postaráno, kdežto škola tělocvičná neméně prospívala. Borei jednoty na každých byli závodech, posluchači na kursu N. J. S. a Sokolky neméně se tužily. Však i tu za nedlouho jakoby stanutí nastalo, ba i tehdy kdy odbývaly se v Crete závody státní, Župy Západní našel se tu již nikdo, aby podal o výsledcích zvěsti nutné úřednímu orgánu, tomu našemu "Sokolu Americkému". A smutně dojímá, že ani do této chví-

le, kdy postihlo jednotu naši v Crete neštěstí největší nedostali jsme přímé zprávy ani o tom, že Sokolna jejich minule zničena byla požárem Lehlo popelem vše: náradí, knihovna a různé jiné pomůcky, nábytek atd., jakž Sokol byl si za řadu let pořídil a různé jiné spolky a Řády, jež zde rovněž měly sídlo své. Sokolna v Crete bratřím a sestrám tedy shořela, na nás všech bude, abychom pomohli svým. Plýtvati slovy netřeba, mužný čin a včasná pomoc jsou tu na místě.

Jakých výsledků přinesly nám ty četné výpravy, co jich z Ameriky až posud uspořádáno bylo? Nemáme při otázce této na mysli výsledky po stránce technické — neklademe si otázku tuto snad proto, že borci naši nevrátili se s palmami vítěznými. Jako členové sokolské rodiny chtěli jsme býti účastni velikých svátků sokolských — jeli jsme pozorovati, poučiti se — a při tom učinili jsme pokus zanést do řad sokolských opět své názory o tělesné výchově žen — a tu pokud se těchto čistě odborných věcí týče, můžeme býti s výsledky spokojeni. Ale my před každou výpravou čteme, že účelem cesty jest také roznítiti v každém účastníku odumírající cit národní — my čteme, že účastníci jdou, aby nabrali nových sil k další, neochabující práci — a tu, zdá se nám, že by účtování u těch dospělých nedopadlo k naší spokojenosti. Jedno ale jsme s nemalým potěšením postřehli a sice, že ti mladíci, ta děvčata, jejichž kolébkou jest cizina, vrátili se se zcela jinými názory o národu českém, o vlasti rodičů svých, že vrátili se plni nadšení, plni zápalu: že ti, kdož nemohli cestu s námi konati, když slyšeli neb četli o tom úspěchu české věci, lnou více k nám, neostýchají hlásiti se k původu svému. A tu vracíme se k myšlence, kterou již několikrát na tomto místě jsme projevíli a sice: uspořádati k budoucímu sletu výpravu česko-amerického dorostu. Sektářské společnosti pořádají výpravy dorostu za účely náboženskými — my bychom vykonali velice záslužný čin ve prospěch posilnění národního vědomí v dorůstajícím živlu česko-americkém, kdybychom již od nynější doby zahájili systematickou činnost za tím účelem, aby r. 1917 výprava dorostu našeho stala se skutkem. I letošní sjezd náš mohl by věc tu vzíti v úvahu a zajisté našla by se časem cesta, jak možno myšlenku tu uvést ve skutek. Chceme-li z rodilého inteligentního Čecho-Američana učiniti nadšeného, upřímného Čecha, postarejme se o to, aby mohl na vlastní oči přesvědčiti se, že ten malý národ český stojí na stejném stupni vývoje, pokroku, jako národy velké — a toto vlastní poznání učiní z českého dítěte v Americe rozeného to, čím je míti chceme!

č.

Podivuhodné mají starosti Němci v Čechách o všechno, co jest sokolské a vídeňští šmokové každou sokolskou a slovanskou akci tělocvičnou již stíhají denunciací, ba humanní podnik Č. O. S. a pomocnou akci lékařskou bratřím na Balkáně nazývají "zradou na Rakousku" a p. Ale na tom není ještě dosti, ještě jiné dějí se věci v Čechách a to v kruzích

na které pohlíží se docela vážně tam i pokyvuje se po případě i z té naší české Ameriky. Tak ze zprávy o schůzi Č. O. S., ze dne 8. prosince minulého roku dovidáme se o nápadu přímo výtečném a jen těšíme se brzo-li taková, aneb podobná "koninka" vyskytne se i u nás. "Jakási "nejmenovaná vysoká osobnost" poslala Národní Radě dopis, v němž doporučuje utvoření jakéhosi Svazu tělocvičených jednot českoslovanských, sokolských i orelských." To by nám tak ještě scházelo, řeknete si jistě a těšíte se, že předsednictvo Č. O. S. odmítlo tento nápad jako bezpředmětný, poněvač dal by se uskutečnit pouze kompromisem zásad. A něco podobného žádati na Sokolstvu jest žádati, aby přestalo býti Sokolstvem. Nám doma, ani zde neslušelo by puntovati se tak či onak s živly zpátečnickými a těmi, kdož ještě včera měli jen pro nás nadávku a zatracení, aby dnes nám slibovali nebe a odpuštění! Vari z cesty!

O sjezdu svobodomyšlných v Chicagu pracovali jsme spolu s jinými ve výboru školním a jsouce si vědomi toho na kolik školy svobodomyšlné potřebují oprav, na kolik tu nedostatků ve vlastní osnově vyučovací a pomůckách učebních zvláště, snesli jsme všechny své tužby do tehdejší přednášky sjezdové. Sám Dr. Bartošek zástupce Volné Myšlenky v Praze uznal, že v celku pověděli jsme vše co školám naším třeba a jak postupovati by se mělo a to nejen v patronátech, výběrech školních, ale i při výběru učitelských sil a zaopatření náležitých učebnic, jež nesly by se nejen duchem svobodomyšlných, ale hodily by se pro naši česko-americkou mládež vůbec. Také školním budovám věnovali jsme náležitou pozornost a místnostem kde se vyučuje a to nejen po stránce zdravotní, ale i co možná vzorům školy veřejné odpovídající. Dnes, když vyslechli jsme hosta našeho, prof. Dr. K. Velemínského jsme tomu jen rádi, že došlo konečně na rady námi své doby vyslovené a v tom přívalu posjezdové vravy v řadách svobodomyšlných žel pohřbené.

Objeví-li věda lékařská novou chorobu, druhý den již zaplaveno jest lidstvo sensačními ohláškami, že vynalezen byl proti chorobě té "patentní", "neomylný lék". Proto není dnes jediné choroby, proti níž vynalezává Amerika neměla by "neomylného prostředku" — ale zajímavým faktem při tom jest, že lidstvo přece stále různými chorobami trpí, a i vyrábětelé těch "patentních zázračných tekutin" jsou-li nějakou chorobou postíženi, zapomenou na své "zázračné léky" a hledají pomoci u zkušených lékařů. Ale lid chce být klamán a Amerika má celé armády obratných, podnikavých špekulantů, kteří jsou vždy ochotni touze lidstva po humbugu vyhověti. I výchova tělesná má své "extra specialisty", kteří svými "patentními cviky" snaží se lidstvo činiti zdravým a krásným. Nějaký cirkusový akrobat, jehož umění již nenalézá odbyt, počne ohlašovati "extra system" tělesných cvičení a nalézá hojnost následovníků. Vysloužilé herečky, které za celý svůj život o tělesnou výchovu ani dost málo

se nezajímaly, počnou doporučovati dívkám a ženám tělesné pohyby, jimiž zajistiti si může každá ztepilou postavu, hedvábnou plet', železné zdraví. A dívky a ženy návody ty čtou, dle nich se řídí v tom blahém domnění, že našly něco opravdu nového, něco zázračného, co učiní z nich v krátké době hotové Venuše. A ve skutečnosti eviky těmi samozvanými "specialistkami" doporučené nejsou ničím jiným, nežli opakováním starých, známých cvičení, která v tělocvičnách našich provádíme po celou řadu let. Ale kdyby tytéž eviky některé dříve doporučil sokolský cvičitel, nebude je žádná prováděti s takovou svědomitostí, jako když je doporučí nějaká "specialistka". Neměli bychom nic proti tomu, kdyby ženy a dívky eviky doporučené vytrvale prováděly, neboť by jejich zdraví prospěly právě tak, jako kdyby jim je doporučil někdo jiný — ale velikou vadou těch "patentních cvičení" jest, že se při nich nebere žádného ohledu na stáří, tělesný stav, místo, dobu. Stejná cvičení jsou doporučována pro různé stáří, stejné eviky jsou doporučovány pro silné i slabé, chorobné i zdravé, eviky jsou doporučovány v ložnicích, koupelnách, kde bývá nedostatek toho, co k cvičení jest nejnaléhavější potřebou, a sice čistého, zdravého vzduchu. Veliký Američan Lincoln řekl, že "všechn lid nelze stále klamati" — ale zdá se nám, že při pronesení výroku tohoto přece jen moudrý Abraham Lincoln se poněkud zmýlil. č.

Naši v Čechách utrpěli minulého měsíce opět dvě citelné ztráty. Tak zemřel přítel Sokolstva, spisovatel M. A. Šimáček v Praze, dne 12. února po nedlouhé nemoci. Byl zastancem třídy dělné a jeho práce nesly tento ráz vždy. Jeho povídky, jeho básně, jeho články vesměs mluvily vždy tou vřelou mluvou na prospěch utlačovaných, jako dramatická díla jeho úchvatně líčila zápas "malých lidí" s hydrou kapitálu. Jeho vzpomínky z kruhů cukrovarnických čtly se zvláště pěkně, protože líčil vždy ten stroj kovový, vedle stroje z masa a krve... Svět české práce zobrazil vždy věrně a poctivě, neleka se toho museli i silněji šlehnouti. Čtete jen takovou jeho "Balladu z továrny" a přesvědčíte se o britkosti toho jeho pera, jako o věrném líčení poměrů. Psal prostince a český člověk mu rozuměl... To Sokolstvo měl nesmírně rád, jako zesnulý bývalý poslanec, prof. Fr. Tilšer, jenž zemřel, dne 5. února rovněž v Praze. Tento charakter, muž nevšední bystrosti a nepřítel konservatismu byl naprosto svobodomyšlným v našem smyslu a o sjezdu mezinárodním Volné Myšlenky roku 1907 také osvědčil pozdravným přípisem svým, jako o posledním sletu všesokolském radoval se spolu s námi té síle, tomu utužení a té kázni šiků sokolských, ač byl již tou dobou uchýlil se do soukromí, rozmrzen některými zjevy a poměry. Studoval v Olomouci a tu nechal působiti na sebe professory Al. Šemberou a Helcolem, ano znal i našeho Klácela, kdežto na památné schůzi svobodomyšlné strany "U Choděřův", vystihnuv své doby celé nebezpečí smířovaček s Němci, věcnými důvody je jednoduše rozdrtil. Vědecká

činnost Tilšrova, vedle učitelské na technice i jinde byla veliká a politický vliv mohutný. Pracoval hlavně v deskriptivním měřičství a mnohá práce jeho v tom odboru vyšla v listech odborných. Památce mužů těchto, harcovníků předních čest' na mnohá leta!

Vyslovili jsme se již na místech těchto, že v našich kruzích česko-amerických není třeba tak zvaných "skautů", čili jakž Svojsík v Praze nejnověji podle Tyrše nazval je "junáky", protože pro zdatnou výchovu našeho dorostu stačí nám Sokolstvo úplně. Nelze upříti, že "skauti" mají militaristický nátěr a z toho důvodu již, jako z důvodu, že u Sokola dorost náš najde vše co mu třeba (táboření v letě, výlety školy tělocvičné do přírody, poučování o téže, naučení se plavání, v zimě bruslení, jízda na lyžích, ušlechtilé zábavy, besídky dorostu a ukázky, své vyspělosti cvičební, různé pořady, ukázky vloh i v jiných oborech, návštěva knihoven, muzeí, obrazáren atd.) vyslovili jsme se před časem u nás již proti. Podotkli jsme zároveň, že v Sokolství mnohé co "skauti" mají zvláštního snad zavést se dá a dnes jsme rádi, že náhledy naše sdílí s námi i naši v Č. O. S., jakž zpravodaj br. Dr. K. Heller ve "Věstníku Sokolském" podává. Č. O. S. nezaujímá nikterak nepřátelské stanovisko vůči "junákům," ale doporučuje, aby pod dozorem starších činovníků dorost se vedl k mravní výchově a kde již "skauti", aneb odbor jejich se zakládá, aby se pokračovalo dle vzorů daných, kdežto vůdce bude dlužno na zvláštních kursech vzdělávati.

Měli jsme nejednou příčinu prohlásiti, že loňský zájezd česko-amerického Sokolstva do staré vlasti přinesl nám mnoho dobra, že s výsledkem veliké té pouti můžeme býti úplně spokojeni, a že nemáme nejmenších příčin litovati těch velikých obětí hmotných, jaké, at' co celek neb co jednotlivci, daleké té pouti jsme přinesli, a dnes můžeme k tvrzení tomu přinést doklad nejpádnejší. Dnes jeví se v Čechách mnohem větší zájem o "českou Ameriku" nežli kdykoliv před tím, a kdy v dobách minulých často — až příliš často — měli jsme příčiny k stížnostem, že jsme bratřím zaoceánským čím dále tím eizejšími, že lhostejnými jsou k našemu tuhému zápasu o národní bytí v cizí, vše pohlcující zemi, v tom "kotli", kde různost národností mizí a veškeré živly nemilosrdně "převářeny" jsou na národ jeden — národ americký — dnes v Čechách volá se po bližších stycích s námi, dnes věří se v Čechách, o čem, jak se nám stále zdálo, tamní kruhy dříve marně přesvědčovali jsme se snažili, "že česká Amerika žila a do záhad příštích dnů šla vždycky vyzbrojena láskou k domovině a tvrdým, dobrovolným rozkazem vůle: neustup!" Těmito slovy vzpomíná pražský "Sokol" návštěvy Sokolstva našeho a my vážíme si vysoce projevu toho právě proto, že přináší jej orgán sokolský, v němž není místa pro plané pochlebenství, v němž nikdy nehledáme slova chvály pronesená jen proto, že patří k dobrému tonu hostitelů. Ale ještě radostnější pocity, nežli hořejší ci-

tované uznání, probudila v nás slova tato: "A že dojem náš nebyl prehavý a okamžitý, toho býti může bratrské Americe důkazem prohlubující se zájem o ní v království, přijímání její tělocvičné práce zejména v určitých oborech do našich řad, **touha po zlepšení styků vzájemných** a všeobecná snaha, aby česká Amerika stala se nám duševně i společensky tak blízkou, aby ji "zelená vlna" naše mohla stále zavlažovati a celou ji vybureovala ku svéráznému životu českému a tak upevnila, abychom se aspoň u ní mohli už jednou zbaviti pocitu strachu, že ji jednou ztratíme." — Probuzená touha po zlepšení styků vzájemných! — tuto touhu probudilo česko-americké Sokolstvo svoji účastí při VI. Sletu — a na probuzení této touhy pohlížíme jako na tu nejškvrnější cenu, jakou Sokolstvo naše při VI. Olympiádách dobylo! Jsme přesvědčeni, že nezůstane jen při pouhých slovech a že nyní více k sobě přilneme, což Sokolstvo česko-americké slíti bude v další, neochabující práci ku etí české větve v Americe.

V tomto a minulém čísle listu uvedeno jest několik číslic a číslice ty mluví samy za sebe. Sběrka podniknutá ve prospěch Červeného Kříže balkánských Slovanů naší Národní Jednotou Sokolskou a' přičiněním činovníků sokolských v těch kterých osadách českých ve Spojených Státech dostoupila výše dojista překvapující a takové, že nám Sokolům slouží jen ku etí. Nechlubíme se, ale z jednot našich došlo \$1.705.10, kdežto z jednot, které konaly sbírky a samy na různá místa k témuž účeli zaslaly vykazuje se obnos \$1.292.25, čili v celku obnos \$2.997.35. A porovnáme-li s vypsaným příspěvkem veliké a mnohem silnější organisace Č. S. P. S., jež dala dollarů tisíce můžeme býti s akci našeho Výkonného Výboru jen spokojeni, protože týž nezůstal na pouhém slovu sympatie, ale promluvil řečí, již nejlépe se rozumí v hodinách utrpení, ztrát ohromných a obětích na statech i krvi statečných našich pobratimů jihoslovanských. Sokolské jednoty byly vždy v řadách prvních kde jednalo se o pomoc skutečnou a naše Národní Jednota v tom ohledu osvědčila znovu i tentokráte. Někteří lidé dávají k vůli o známce, jiní z "businessu", když jedná se o takové a podobné počiny, ale u nás Sokolů dává pravice, aby levice neznala . . . A v tom daru našem jest tudíž více síly mravní, ještě více významu . . .

Nahlednete-li pozorně do těch začátků spolkového života našeho v této naší nové vlasti přesvědčíte se, že byl to skoro všude Sokol, jenž dával podněty ke všem věcem ušlechtilým a pracoval na výchově lidu svého svědomitě a poetivě, pokud poměry, jiné prostředí a okolnosti dovolovaly vůbec. A z těchto řad také vznikají prvě odbory ochotnické, pěvecké a jiné jakž místní požadavky lidu se tříbily. V Chicagu bylo nejináče a tamní ochotníci, dne 23. t. m. vzpomenu svého padesátiletí způsobem jen vhodným. Sejdou se ti staří a na slavnostním představení ukážou co ještě dovedou i vynasnaží se, aby oživilí vzpomínky na doby dávno minulé i ukázali

těm mladším s jakým nadšením a dobrou vůlí se před lety pracovalo, kdy ochotnické divadlo bylo nám opravdu "školou života." Také my bývali s nimi již v letech osmdesátých, pamáhající na "prknech, jež svět znamenají" dnes, zítra v budce napovědy, aneb za jevištěm v režii. A připomněvše sobě ty chvíle blahé, kdy i pérem a posudkem k prohloubení vlastní věci a zvýšení úrovně českého divadla jsme spolupracovali, těšíme se, že dnes tak mnohým "těm veteránům" jest dopřáno popatřiti na výsledky své práce. Jen rozhlédněte se kol co jen v Chicagu na jevišti českém uskutečniti se dá, co se provede a jak lze provést na několika jevištích zařízených přímo báječně. Vedle stálého divadla Ludvíkovec hraje se pravidelně a na několika místech na jednu každé neděle v období. V těch dobách prvotních o něčem podobném se jistě mnohému ani nezdálo. Jest pravda v mnohém ještě chybuje, mnoho dalo by se životu našemu vytknouti, však pokud ochotnictva se týče, to konalo vždy svou povinnost, nejen v Chicagu, ale hlavně i v New Yorku, St. Louisu, Clevelandu, Detroit, Milwaukee, Cedar Rapids, Omaze, Wilber a jinde a jinde kde jednoty naše sokolské jsou, aneb našinci probudili znali cenu živého slova a vliv téhož hlavně na mládež naši. Padesáte let práce mají ti naši chicagští za sebou a my přejeme jim, jako všem těm, kdož bývali s nimi a dnes jinde působí, mnoho zdaru a ještě na mnoho let!

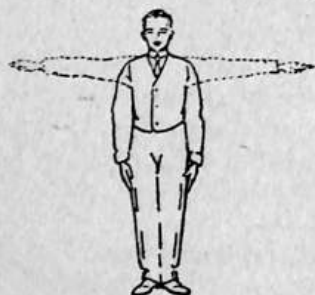
Byli jsme kdys jako delegáti naší N. J. S. na sjezdu bratří Poláků tak zvaného "volného křídla". Té volnosti v našem smyslu však ten polský Sokol mnoho neměl, o tom přesvědčili jsme se tehdy na místě. Druhé křídlo bylo ještě silněji pod vlivy kleru. Dnes obě křídla se spojila, po trošce té bývalé volnosti již ani památky, za to ale hodně utopí na obnovení "veliké Polsky" a na projevech nepřátelství vůči tomu "Moskalu". Kdekoliv jedná se o nějaký počín vzájemnosti slovanské, bratří Poláci vždy scházeli a o posledním sletu v Praze Svaz jejich také se nesúčastnil. Němec může vyvlastňovati pozemky jejich v Poznani, připravovati mládež jejich o jazyk, hanobiti je a pronásledovati, Rakusan v Haliči rovněž tak, ale jestli v dobách minulých bratr Rus učinil chybu nějakou vůči Polsee, třeba nahlížel, to již se nepromítá — jet' bratr a z téže matky sym. matky Slavie. Tomu pomsta krvavá a až na nůž a na věky! A tak jest Polák doma i všude jinde. V Evropě k vůli bratřím slovanským na Balkáně, již tak hrdině bojují na osvobození bratří svých z pode jha Turčina a ve významu vlastním na prospěch veškerého Slovanstva, nastaly spory mezi Rakouskem a Ruskem. Naši Poláci i v Americe hned se ošívají a čerti s nimi šíjí docela do opravdy. Již v Clevelandu a jinde začali zbrojit, učí se střilet od medávna a slibují Rakousku, že jich na tisíce přijede amerických Sokolů obou organisací nyní spojených na pomoc — proti vlastní krvi slovanské — na pomoc vládě Němčíska. jenž pro Čechy a jiné slovanské národy, ano i Poláky ve Slezsku a konečně namnoze i v Haliči měl vždy jen

“kulturní” své opovržení. Doufáme, že američtí Sokolové, Poláci Rakousko vytrhnou, jen jestli nebude vypadat, jakoby si trhali vlasy z vlastní hlavy. Ale co takový “nadšením dohořívající” vlastenec polský dbá, nehledě ani na to, že nalézá se sám v zemi svobody a lidí, jež každé vraždění se na vzájem, ba každou válku odsuzují jako lidé.

CVIČENÍ DECHOVÁ.

Již několikrát jsme na místech těchto zmínili se o důležitosti správného vdechu i výdechu, jako zdůraznili, že u člověka zdravého plíce pracují samy co nejlépe, jen když se jim v činnosti jejich nikterak nepřekáží. Nějakých zvláštních soustav na naučení se správnému dýchání nemáme a co napíšeme v této stati děje se hlavně na prospěch mládeže naší oběho pohlaví, žactva našich škol tělocvičných. Tu, pokud hrudníku se týče i jinak mnohé cviky vhodnými se napravití dá. Měli jsme příležitost měřiti dítky tuberkulosních rodičů a jiných, jež při-

Obr. A.

Obr. B.

Obr. C.

Obr. D.

vedli nám rodiče k prohlídce a prozkoumání protože těla jejich nebyla dosti vyvinuta. Obrazy pomocí Roentgenových paprsků pořízené pak dokázaly na kolik lze docílit cvičeními dechovými, jež provází určité pohyby jednoduchých prostných. Odpověděli jsme v takových a podobných případech náležitou výživu, čistý vzduch, slunce a konečně jsme je poučili jak mají cvičiti a dýchat.

Taková cvičení dechová jsou různá, však ta o nichž se tu zmíníme používali jsme vždy v případech, kde X paprsky upozornily nás, že hrotky plíce žáka jsou stísněné, že v klíční kosti, obratlech a žebrech jest pokrivenina, aneb plíce již nejeví jakž by normálně býti mělo naprostou průsvitnost v té či oné části. Není nic nového, ale cvičitelové naši mohou zkusiti, protože zejména u slabého žactva po stránce zdravotní takto mnoho získati lze. Nejprve ovšem jak v každém našem cvičení naučíme žáka na povel státi rovně, zpřímá a tak, aby stoj byl naprosto bezvadný, ruce připažené, paty k sobě a hled přímý. Ústa jsou zavřená a tu již velíme vdech co možná nejhlubší — to jest vdechneme co nejvíce lze vzduchu — a co se tak děje necháme žáka upažit — Obr. A. — Tak zadržuje vzduch vdechnutý i děje se po čtyry aneb pět vteřin. Při výdechu se opět připaží. Výdech může býti o něco rychlejší vdechu.

Vdech potrvá asi čtyry a výdech asi tři vteřiny a jakž již výše povědmo zadrženi vzduchu v plí-

cích as pět vteřin. Žák musí se naučit, aby si dovedl v mysli počítat a rozlišiti tyto tři oddíly, aby cvičení samo bylo co možná soustavné, pokud se týče zadrženi vzduchu pak zvláště. Můžeme upažit a připažit dvakrát, počítajíc do čtyř a na pátou vteřinu započítí pozvolným připažením i vydech-nouti.

Když prvý oddíl jednoduchý a prostý — A — se již zcela ovládá můžeme započítí s druhým — B — Žák složí ruce zat'até v pěst' na sebe a před prsa. Paže a ramena konají pohyb v zad, načež ruce se pohybují od těla a to tak, jako bychom chtěli si prsa roztrhnout; ruce v pěst', hluboký vdech následuje. Pak dech se zadrží, počítá se do čtyř, pohyb rukama se vykoná čtyřikrát a na pátou vteřinu začne poznenáhly výdech, kdežto paže vrátí se do původní polohy, čili jednoduše se připaží. Tento výkon lze i v sedě prováděti, ba i tehdy, ležíme-li na zádech, podle vůle cvičitele a schopnosti jeho žá-

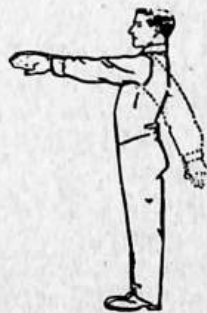
ctva, stáří jeho, vlastní hodnoty prostných aneb jiných cvičení, jež snad následují a p. dle rozvrhu cvičebního vůbec.

Třetí oddíl cvičení — C — sestává ze vzpažení, které hluboký vdech následuje; záklon do míry největší i zůstane se v něm na čtyry vteřiny, co dech jsme zadrželi, pohybující se střídavě rukama v zápěstí v před a v zad a na pátou vteřinu poznenáhlu vydechujeme do původního postavení přicházejíce. Průběhem tohoto cvičení musíme mít na zřeteli, že když se ruce zvednou, vzpaží, nesmí paže nalézati se příliš blízko hlavy, alebrž tvořiti více méně kruh nad hlavou s pokrčením v lokti vpřed a to tak, aby ukazováčky a palce tvořily trojúhelník.

Čtvrtý oddíl — D — koná se za tím účelem, aby se též břišní svaly zaměstnávaly, čili jinými slovy, aby spojilo se dýchání prsní s břišním. Vejde se ve stoj, jako na začátku, však paže sejdou se v předu, kde břišních svalů dotýkají se ruce malíčky a částí dlaní. Mezi tím co z hluboka jsme vdechli, zvedneme bránci, soustřed'ující veškeru pozornost na tento počín a co se tak stalo zvedáme ruce vzhůru čili vzpažíme prsty rukou nechávající v poloze původní, čili v doteku, ukazováčky a palec tvoří kosočtverec. Ruce šineme po hrudníku až k bradě, obrátíme a vzpažíme nad hlavu, jako ve cvičení. Pak je záklon, v němž zůstává se po čtyry vteřiny se zadržným

dechem, na to se vydechne, paže poznenáhlu přicházejíce do vodorovné a konečně původní polohy.

Pátý oddíl cvičení dechového —F—, jež můžeme nazvati i "plování na suchu" vyžaduje již více síly a vytrvalosti. Nesmí se také však podniknouti dokud druhá cvičení nebyla řádně probrána a pravidelně nacvičena. Slabým dětem podle okolností doporučuje se náevik denně a to několikrát a po několik týdnů a tak dlouho až jeví se pokrok v náležitém a dobrém dýchání vůbec a celkový stav žáka, aneb žáčky se zlepšil každým směrem. Ovičitel a naše škola tělocvičná mohou tu vedle porady s lékařem vykonati dojista pěkný kus práce v každém případě kde dechová cvičení prováděti nutno. V tomto oddílu obvyklý stoj povelíme a předpažíme, jako bychom chtěli plovati, spodní část rukou se dotýkají. Za vdechu zapažujeme do doteku rukou v zadu, v postavení tom trvá se jako obvykle po čtyry vteřiny, počítá se s pohybem dlaní a dech se zadržuje; na pátou vteřinu následuje výdech, co

Obr. E.

Obr. F.

Obr. G.

zatím paže jdou v před čili předpaží se, jako bychom chtěli znovu vyraziti a plovati; aneb jestli se zakončuje vrátíme se do základního postavení. Oddíl tento trochu obtížnější již může se ještě zlepšiti, když velíme výpon na špičkách nohou v době vdechu a zpět ve stoj v době výdechu.

Jsou jednoduchá to cvičení prostrná a dechová, ale poznáte z uvedeného tu již všichni kdo cvičíte, ba i laik na jehož poučení hlavně články tento jsme napsali, tak aby ovičitel měl vždy po ruce a mohl přechísti důležitější body těm, kdož stále si jen myslí, že to naše Sokolství k ničemu tu jinému není, nežli na parádu. A zatím na kolik již takovými a podobnými cviky vykonati lze na ozdravení naší mládeže. Vždyť procvičíme jen těmito pěti oddíly cvičení dechových skoro všechny svaly těla, od dutiny nosní počínaje až dolů k nohám a prstům těchž. Pouze obličej zůstává v klidu, jenže i ten vedle mysle jest zaměstnán a poví vám, zda-li se cvičení konají správně a výdatně; sluší totiž podotknouti, že cviky konají se svaly jinak nezměstnatými, v klidu spočívajícími a každé nepotřebné smrštění svalů, aneb pohyby do ztrnutí jdoucí jen by škoditi musely.

Jestli žák, aneb žáčka má se cvičit na venku, tedy mimo tělocvičnu, aneb jestli doporučili jsme slabšímu nějakému našinci, aby prováděl na čerstvém vzduchu tu ovšem třeba vzíti v úvahu, že by

pohyby rukou, vzpažení, předpažení a zapažení atd. mohly vzbuditi pozornost. Za takových příležitostí stačí stoj, nadzvedají se ramena a ta točí se v zad průběhem vdechu — F —; v té poloze se zůstává, dech se zadržuje po čtyry vteřiny a pak se vydechne, co zatím se ramena vpřed a dolů pohybují až přejde se do základního postavení. Toto cvičení lze snadno prováděti na procházce, v sedě, aneb po dobu jízdy na čerstvém vzduchu.

Mladistvé žáčky a žáci, zejména ti, již jsou slabší a k jakékoli infekci spíše náchylní rádi nakloňují těla svá a chodí shrbeně. Aby se tomu předešlo radí Knopf v souhlasu s výše pověděným i cvičení následující — G —. Nařídí se žáku, aby postavil se co nejlépe může zpřímá, dal ruce v bok, palce rukou v před, načež učiní záklon co nejhlubší průběhem vdechu. V té poloze setrvá čtyry až pět vteřin — dech zadržuje a pak již zvedá hrudník poněkud rychleji při výdechu, přecházejí v základní postavení.

Týž spisovatel stanoví následující pravidla, jež

při cvičeních dechových zachovávati dlužno: Začneme s nejjednoduššími cviky — A — a nepřejdeme k obtížnějším až prvé docela se ovládnou. Cvičme pouze čtyry nanejvýš šest oddílů cvičení dechových — jednou A, jednou B, jednou C, a jednou D aneb E—, jsme-li na venku, pouze cvičení F čtyři až šestkrát každé půl hodiny, aneb hodinu, aneb čtyřikrát až šestkrát denně, jakož i ráno, když vstaneme a u večer, nežli jdeme spát. Tak se pokračuje až hlubokému dýchání jsme se naučili i stane se nám konečně zvykem.

Cvičení ta se však nedoporučují dětem, jež jsou již tuberkulosní, aneb jinak choré i musí se pokračovati soustavně, pozvolna a podle síly, vývinu a pochopení žáka aneb žáčky. Žactvo cvičení ta má rádo a kdekoli pozoruje ovičitel, že dítě má jaksi vpadlá prsa a jinak jest zdravé může cvičení ta s úspěchem zavést, neboť kostra dětská ještě změnám snadno se podá.

Pravá vzdělanost, pravá intelligence spočívá v NITRU člověka. Můžete mít titulů celou řadu a různých universit, jestli jste surovými ku svým neukazujete tím vyspělost mysle, a citu. Že prošli jste tolika školami a ústavy nedělá z vás ještě člověka vzdělaného a nedává vám práva vyvyšovati se nad jiné.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Refadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Všechné dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu
pořadatelé za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Cech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak
rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož
oendmky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb
ustanovení jednatele sdělí.

IAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do
listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního
pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s vý-
hradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se
nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice
možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které
jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb
účtční jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

31

RŮZNÉ VZPOMÍNKY.

I.

Rozloučili jsme se na čas s krásnou Prahou a za-
jeli na venkov — na který jsme se byli tak tě-
šili. Málokdo pochopiti dovede, jakým kouzlem pů-
sobí na našince, když kráčí krajem, třeba neznámým
a se všech stran zaznívá mu v uši mluva česká —
když s návrší rozhlíží se po těch rolích, po tom obrov-
ském, různobarevném kobereci a může si právem říci:
"to je všechno české!" Za dlouhou řadu let pobytu
v cizině jsme tak navykli cizí mluvě všude, kamkoliv
nás jen noha zaneše, že když zamyšlení kráčíli jsme
českým krajem a zaslechli jsme hlasitý český hovor,
byli jsme překvapeni, jako když neočekávaně
k uchu našemu zalehne český zvuk v cizím kraji ame-
rickém. Jak osvěží každá duše česká v těch ryze če-
ských krajích, kde se všech stran zaznívá k vám
hovor, často i zpěv český, kde každé dítě zdraví vás
slovy českými . . .

Ale ty podivné pozdravy některých těch českých
děti! Zněly sice česky — ale přec nám nebyly milý-
mi — bylo v nich něco, co se nás nemile dotýkalo.
Když z úst děcka slyšíte to: "ruku . . ." nebo bylo-li
nás více, tedy: "ruce líbám!" znělo nám to tak cize,
tak otrocky ponížene, ano zdálo se nám to být až ne-
přirozeným. V místech, od měst vzdálenějších, kam
vliv městské neb maloměstské výchovy nepronikne,
tam ovšem jsme tomu stálému "ruku líbám" unikli
— ale jakmile oetli jsme se jen poněkud blíže ovzdu-
ší městského, už zase za každým krokem zaznělo po-

nížené: "ruce líbám . . .!" Kéž by naučili tam děti
jiným pozdravům a odnaučovali je tomu poníženeému
rukou líbání již od věku útlého!

Když na sletišti viděl jsem ty tisíce statných
junáků českých, připadaly mi ty mohutné proudy
jako by určeny byly k tomu, býti srdcem národa,
z něhož na všechny strany šířiti se má do celého tě-
lesa nová krev, nový, zdravější život. — A čím více
českým krajem projíždíme a ten život pozorujeme,
tím více pocít'ujeme, jak českému národu jest třeba
takové organisace, jaké jest Sokolstvo, neb sotva že
jsme se oetli mimo kruhů sokolských, již zarážela
každého z nás až nápadná zženštilost, pohodlnost, zá-
liba v požitkářství, jakou pozorovatel i u poměrně
mladých mužů postřehnouti musí. Komu poměry jen
dost málo dovolují, již na každý kousek hmotné prá-
ce musí si zjednat — ano viděl jsem i takové zjevy,
že mladý, zdravý muž zjedná si ženu, aby zaň vyko-
nala práci, kterou lehce by vykonati mohl sám —
kdyby nebyl příliš pohodlným — aneb kdyby se
za tu práci tak nehanbil! Mladý pán nesmí si vycídit
svůj šat — nesmí si vycídit ani obuv — od čeho je
špatně placená služka, třeba byla jinou prací dosti
přetížena; ano on dopustí, aby mu práci ušetřila,
o jeho pohodlí se starala i stará matka! Jak podiv-
ným zdáti se musily zjevy takové nám, kteří zvykli
jsme viděti, jak student nejen vycídí, ale i sám vy-
žehlí si svůj šat — ano jak universitní student ne-
hanbí se ani venku očistiti okna, poněvač ví, že
snadněji vyšplhati se může na žebřík, že s menším
nebezpečím jest pro něho práce ta spojena nežli pro
matku neb sestru! A kolikrát s odporem odvrátiti
jsme se musili od mladého člověka, který po výměně
pozdravu s přítelem spustil: "človče, já ti jich včera
vytáh' dvacet . . ." Kolikrát jsem to slyšel, ani bych
nedovedl pověditi — nebylo jich vždy dvacet, ale ni-
kdy méně než deset! Malý příklad: Měl jsem v jisté
místnosti setkat se s bývalým spolužákem, s nímž
neviděli jsme se čtvrt století. Přišel jsem do udané
místnosti poněkud později — člověk na návštěvě ni-
kdy není pánem svého času — i omlouvám své opo-
zdění. "Ale — to nevádí," odpovídá on, "já jich
aspoň, co jsem na tebe čekal, čtrnáct vytáh' . . ."
A ten dobrý člověk nařikal na vysoké daně, nedo-
statek — na chatrné zdraví — a "že by raději jel
hned do Ameriky". Kdyby ale každý takový dovedl
upraviti svůj život, obmeziti své požitky a při tom
pilně pracovati, jak by to musil dělati v Americe,
neměl by ani v Čechách tolik příčin k nářku . . .

Mnohým našim česko-americkým krajanům by-
lo proti mysli, že muži v Čechách oslovují ženy "mi-
lostivá . . ." a že líbají ženám uctivě ruce. Jest prav-
da, že nám, kde tu nejvznešenější ženu oslovujeme
prostě "miss" anebo "Mrs." (slečno nebo paní) zdá
se líbání rukou a titulování nezvyklým — ale přes
to, pokud na ten ustálený zvyk pohlížíme jako na
projev úcty k ženě, pak s tím zvykem lehce a rádi
se smírujeme. První vlastností každého muže býti
má úcta k ženě — myslím každé ženě — a nezáleží

na tom, jakým způsobem jest úcta ona projevována. Pokud mne samého se týče, raději vidím i přehnanou úctu k ženě, nežli dosti malý projev nešetrnosti, neúcty. Řádná žena — dobrá matka, měla by býti, každému muži hotovou světicí. Ale přec ta úcta a ta šetrnost jen jistým ženám projevovaná, nutila mne často k uvažování. Viděli jsme ženy vykonávati práce, pro jaké jen muž jest spůsobilým — viděli jsme ženy podávati zedníkům — vykonávati těžkou práci na dráze — viděli jsme ženy vracející se s polí, přímo klesající pod tíhou nasbíraného obilí a za ní muže pohodlně kráčejícího a pokuřujícího — a tu mne napadlo, že ta úcta a šetrnost k ženám není všeobecnou, že šetrnost a úcta jest projevována jen ženám jisté třídy — nebot' kdyby ta úcta k ženám byla v lidu zakořeněnou, všeobecnou, nebylo by možné, spatřiti takové zjevy, jichž viděli jsme všude, kamkoliv jsme zavítali. A zase jeden malý příklad: Kráčím od státního nádraží na Žižkov do tělocvičny a nesu si ve vaku cvičební oblek a různé potřeby. Přidružil se ke mne známý — a že mne tam doprovodí. Bylo mu divno, že jdu pěšky, když tam jede "elektrika", ale ještě divnějším se mu býti zdálo, že si nesu vak. "Počkej," nabízí se, aniž bych ho o to žádal, "zavolám posluhu..." Protestuji — ale on domlouvá, je prý to takové divné, když si slušný člověk nese svá zavazadla. Vždyť budou prý lidé myslit, že se mi jedná jen o úsporu několika haléřů! "Pohled'," já na to a ukážu mu na slabou, starou ženu, která s vynaložením všech sil tlačila do vřehu směrem k Žižkovu vozík. "No, co?" on na to, nechápaje patrně, proč mu na tu ženu ukazují. "Silný, zdravý muž, nesoucí vak je ti zjevem podivným, nezvyklým," odpovídám, "ale žena slabá, tlačící těžký vůz je zjevem obyčejným." "Hm," on na to mrzutě, "máte vy Američané podivné názory — že nejdeš ještě babě pomoci ten vůz tlačit..." A do tělocvičny žižkovské se mnou ani nedošel.

Ale nebylo by spravedlivě, na základě těch zjevů, kterých jsem tak mnoho v Čechách spatřil, činiti si závěrky o nedostatku té pravé úcty mužů k ženám. Mohlo by se právem říci, že není to nedostatek úcty, který takové zjevy činí možnými. — Jsou to poměry, které ženu vhání do těžké nádennické práce, jakou v Americe jen muži zastávají a poměry změnit nelze. Kdyby muži chovali tutéž úctu k ženám chudým, jakou projevují k zámožnějším, nedalo by to chudým ženám obživu a ony za panujících poměrů musily by na stavby, na dráhy, aby uchránily živobytí. Ale postřehl jsem nejednou nedostatek povinné úcty, ba nejen úcty i nedostatek povinné šetrnosti k ženám u takových kavalírů, kteří jinak vybranými slovy, poklonami a líbáním rukou nás přímo oslňovali a právě k těm ženám, jimž se klaněli, jimž ruce uctivě líbali. V Americe jen ten muž může právem honositi se, že chová v nitru svém zakořeněnou úctu k slabšímu pohlaví, kdo "slovem ani pohledem nevehnal ženě nach studu na líce." Není to přehnaná pruderie, jest to základ, na jakém ten pravý pocit úcty a šetrnosti k ženě spočívá. A vidíte-li kavalíra,

který ženu vybranými tituly zasypává, jí v hluboké úctě se klaní a ruce jí líbá — a pak spatříte ho, jak ve veřejné plovárně u prostřed žen i dívek až nestoudně své tělo na odiv vystavuje, svoji nahotu zakrývá jen tak, jak nejnnutněji třeba, ano počíná si s takovou volností, aby jen ženy přiváděl co možno do největších rozpaků, tu našinec mimoděk musil zvolati: "Jděte mi do horoucí skály s takovou úctou, která jeví se na jedné straně jen ve vybraných slovech a poklonách a na druhé straně ztrácí se v takové nestoudnosti!..." Nepíši jen o případu ojedinělém — navštívil jsem podobných míst mnoho a všude spatřil jsem takové zjevy nešetrnosti — všude viděl jsem mladé i starší kavalíry u přítomnosti starších paní i mladých dívek "oblečené" tak, že v Americe takový kavalír v minutě octl by se pod ochranou policajta. Z počátku měl jsem za to, že to mohou býti jen případy ojedinělé — ale později s politováním přišel jsem k poznání, že kdyby takové nešetrné chování mladých (a i starších) kavalírů vůči ženám bylo jen tu a tam ojedinělým, nezvyklým, že by se přece někdo nad tím pozastavil a že by se tamní lidé nebyli divili, proč že se takovým odporným zjevům díváme my — a jelikož se nad tím nikdo nepozastavoval, tu chtěj nechtěj musil jsem přijíti k závěrku, že je dovoleno, aby kavalír, který na ulici, v divadle, zábavě ženě hluboce se klaní, ruce jí uctivě líbá, na jiném místě může v přítomnosti žen býti hotovým nestydou! Bylo mi vysvětlováno, že jest to zvyk. Je-li tomu tak, pak zvyk ten jistě nezavedly ženy, ale páni kavalíři, kteří se v úctě k ženám dovedou tak obrátne předstihovati.

Jaký to obrovský úkol čeká ještě na Sokolstvo, než z každého českého muže vypěstuje pevný charakter — nežli cíl, tělesné i mravní povznesení lidu, bude dosažen! Povznášeti síly tělesné i mravní lidu českého, jest cílem Sokolstva, a dobře činí, že tomuto cíli věnuje veškeré síly své a nedává se strhnouti na jiné cesty, nebot' jest to cíl veliký, dalekosáhlý a třeba k jeho dosažení pracovati všemi silami, všemi prostředky jimiž tato sokolská instituce vládne! Č.

ODBOR VZDĚLAVACÍ.

Na místech těchto již navrhli jsme, aby o příštím sjezdu N. J. S. posfaráno bylo i o odbor zdravotní, podle vzoru Č. O. S. v Čechách a s ohledem na zvláštní potřeby naše v zemi této. A dnes přicházíme s novým návrhem, který jako prvý dočkáti by se měl nejen náležitěho povšimnutí, ale i provedení. Navrhujeme totiž, aby ve Výkonném Výboru a po případě ve vedení župním zařízen byl i odbor vzdělavací a to v souhlasu s prohlášením zásad naší N. J. S. a snahami sokolskými vůbec. "Jen ve znamení správného vzdělání, spojeného s mravností zvítězíme a tělo i nejsilnější bez ducha mrtvo jest. Tužme tělo, avšak na ducha nezapomínejme!"

Slova ta zní vám dojista povědomě, jako uznati musíte, jestli chceme se zváti lidmi pokrokovými, volnými a utuženými v každém ohledu, že především musíme se starati o zdokonalení života, zdoko-

nalení nejen tělesných, ale i duševních sil všech členů našeho sdružení a všech členů lidu našeho a lidu vůbec.

A co se v tom ohledu celkem koná v našich jednotách?

Mnoho toho není, až na velmi čestné výminky jednot větších měst. Ale i tu jsou jednoty, které nečiní mnohdy ničeho, protože vedle cvičení o mysl vývoj členstva svého nepečují, kdežto opět jinde se vymlouvají, že jsou na to slabí, že nevědí jak do toho, že z ústředí by se jim mělo i v tom ohledu pomoci a ústředí nemůže konati ničeho, protože jednoduše stanovy naše neobsahují, opatření žádného se nestalo v tom směru. Pouhé prohlášení zásad jsou pouze slova, kdežto na vlastní čin se zcela zapomělo! Některé jednoty pořádaly přednášky, zakládaly čítárny, knihovny, zřídily i odbory ochotnické, pěvecké a hudební, kdežto Sokolky tu a tam staraly se rovněž o něco povzbuzujícího, vzdělavatelného a pořady rázu pěkného, ovšem vedle celé té spousty "velkolepých" a jiných zábav, jež v některých městech a to týče se Sokolů i Sokolek, zvrhly se, žel pod jménem "Šibřinky" dnes a zítra "Taneční vínek" v pouhou dupandu, ne-li ještě něco horšího. My chyb svých si nezapíráme, my dovedeme snést již trochu sebekritiky a protože chceme se ocnouti na lepším, dosíci lepší úrovně, takto si píšeme, vědouce až příliš dobře, že ta naše tak zvaná činnost' vzdělávací neměla až dosud nikde v celé té N. J. S. z pravidla plánu, dle něhož by se pracovalo, čili každé činnosti toho druhu, třeba sebe záslužnějšího, považíme-li to naše prostředí, material a okolí v němž postupovati máme, chyběla organizační spojitost. A lépe u věci této nebude, nebude lze soustavněji pracovati, pakli v ústředí našem nebudeme mít vzdělávacího odboru, pakli Župy nebudou v tom směru následovati, čili nebude-li nikoho kdo by se staral také o utužení mysle, když o utužení těla pečuje technický odbor.

Vlastně pečovati má! Však i tu jest hodně k nápravě i tu bude třeba trochu více chuti a energie, trochu soustavnějšího postupu.

Nevidíme práci vzdělávacího odboru jedině v pořádání přednášek, nevěříme, že jednoty vykonala již všechno, když do roka dvě, tři přednášky uspořádá, s námahou uspořádá a nákladem vlastním. Jsem tu ještě knihovny, čítárny, lidové, vzdělávací výstavky sokolské i jiné, kursy členské, dorostové večírky, besídky mládeže, ulehčitelé zábavy, vydávání letáků, tištěnin o věci sokolské, věcech národních, společnosti lidské se dotýkajících, občanských cností a poučení lidu vůbec. Tu také se nesmí pouštět se zřetele vzájemné návštěvy jednot v místech kde jich více, návštěvy obrazáren, muzeí a jiných podobných ústavů větších měst, pěší výlety do přírody a poučování mládeže, táboření atd. Pravda výdělku v takových a podobných podnikcích mnoho asi nebude a pořádný "pic-nic" čili velkolepý výlet s "tahem" by hmotně více vvdal, podle toho kolik těch "štěňátek" padlo, ale to nikterak nám vaditi nemůže, abychom nekonali svou povinnost, jež musí zasahovati i před šiky junáků našich, protože tu

nejméně dvakrát v měsíci byly by dva proslovy sokolské jen na místě.

Známe i uznáváme těžké obtíže a mnohdy hodně nepřekonatelné, jež činnosti vzdělávací v jednotách, zejména na venku a dalekém Západě a na Jihu v cestě se kladou. Víme, že pouhým zařízením vzdělávacího odboru v ústředí a v župních výborech ještě by se nevyhrálo a reorganisace vlastní by se tím neprovedla, ale tolik víme, že by celý cyklus přednášek sokolských, povšechných a zdravotních, s dorozuměním dotyčného odboru, pořádati by se mohl a to i v jednotách nejvzdálenějších. Představujeme si takto: Na poprvé a k vůli povzbuzení a prospěchu vlastní naší věci výchovné, prospěchu dotyčné jednoty vyslali bychom sem toho přednášeče a tam opět jiného. Župní výbory zjistily by závčas, kdo v jednotě A. jest zvláště čilý bratr, aneb nadšená sestra a co za téma přednášky přála by si jednoty B. O návštěvě a po přednášce z ústředí vyslaného činovníka, přednášeče, odborníka, aneb i hosta z Čech a p. čilý bratr, nadšená sestra župou doporučení, aneb jednotou ustanovení mohli by se přednášeče zeptat na různé body i snažiti se získati od něho poučení jak spracovaná témata v ústředí podati, jak si počínati a p., kdežto ti, kdo vzdělání se těšili většímu, kdož k inteligenci se hlásí, kdož prošli již školou sokolskou, školou života a znají co a jak, ti sami již by se měli přihlásiti, aby uplatnili se na tomto poli sokolském. Jinde z počátku mohlo by se zatím jen předčítati, rozhovory zaváděti a tak cestu k přednášce vlastní upravovati. Když v ústředí byla by jména takových a ochotných činovníků známa, když Župa by rovněž věděla, tu vedle přednášečů z ústředí byla by hned celá řada jiných a akce přednášková zahájila by se v čas a v pravé vždy chvíli po celém sdružení. Mínilo totiž v zimním období. Jindy opět u různých sokolských příležitostí, ve dny památné atd. mohly by se předčítati opět z ústředí připravené, nausané a rozmnožené přednášky těch kterých vynikajících činovníků sokolských, podle toho jakž by okolí, prostředí a poměry dotyčné jednoty vyžadovaly. Řekne se: Tot' poměrně snadné číst jiného člověka myšlenky. Ano, snadné a to právě chceme, aby myšlenky sokolské pronikly, aby ien živé slovo řečníka, aneb toho, jemuž úkol vlastní byl svěřen je náležitě zdůraznilo a posluchačstvem tak snáze se vystihlo, nežli kdyby si přečtlo samo. Rozumí se, že ústředí by mělo postarati se i o náležitě ilustrace, obrazy a pohyblivé obrazy po případě, jako pohyblivé obrazy z posledního sletu a jiné. Neopřádaly by se však pouze a jedině přednášky na témata sokolská, nýbrž i přednášky i jinak vzdělávací jakž již jsme podotkli, ano mnohé daly by se přeložiti, upravit a vypořádanými obrazy světelnými a na plátno promítanými obohatiti. Takových nělných věcí lze dostati dost a dost i s napsanými přednáškami v dotyčných obchodech s aparátů světelnými, stereotikony a svítilnami v Chicagu, New Yorku atd. Ústředí čili vzdělávací odbor mohl by zakoupiti a poslati pak s přednáškou napsanou a vhodně upravenou, tím či oním členem odboru, aneb za pomoci

té či oné síly odborné od jednoty k jednotě a nežli by došlo zpět z tohoto konce vlastní dráhy mohla by jiná přednáška, po případě přednášky nalezení se ještě v oběhu a to tak, že by dostihla se každá jednotka sebemenší a sebevzdálenější. Zásilka napsané přednášky by přece mnoho nestála, posílání ilustrací rovněž ne. Přednášky psali by naši lidé nejlepší, ba dostali bychom jistě i mnohou od bratrů a sester českých a snadno bychom se uvarovali pak nějaké jednotvárnosti, protože by se za takové pomoci mohlo zasáhnouti směle do všech oborů práce, vědění a umění, ovšem vedle věci našich sokolských. Nesmělo by se však v akci této zapomenouti na sestry naše, dorost a mládež naši, jako by se mohlo občas i v té či oné oblasti věci naší příznivě zaagitovat a jednota pak založiti. Taková agitační přednáška řečníkem z ústředí proslovená, aneb jeho zástupcem místním přečtená mohla by velmi mnoho vykonati, zejména když ještě byly by po ruce nějaké ty spisy naše o Sokolstvu a snahách našich, jež po čas přednášky by se rozdaly. Přednášky nesměly by býti dlouhé, ale zajímavé a vždy věčné, jako nesmělo by se zapomenouti časovosti z různých oborů. Majetnější jednoty ve větších městech mohly by si koupiti stereoptikon všechny dohromady, aneb jedna mohla by druhým zapůjčovat za malý poplatek, jako Župa by mohla míti k dispozici, aneb i ústředí.

A ještě jedna cesta k výchově přednášců! A také ta není nikterak nová, ale již v Sokolstvu se ve vlasti osvědčila. Výkonný Výbor měž splnomocnění sjezdu N. J. S., aby uspořádala se v některém městě — na př. v Chicagu — kde nejvíce jest jednot našich a středisko snah národních i pokrokových a volných, kde místnost snadno by se získala a posluchačů i posluchaček co nejvíce přilákat mohlo i z venkova — řečnickou školu.

Vidíme již to krčení ramenou, ten útrpný úsměv našich dobrodinečků a přece stojíme na svém, protože náhodou v našem sdružení máme celou řadu lidí vzdělaných, odborníků na slovo vzatých a přednášců sokolských, již by na škole řečnické vyučovatí mohli a povážíme-li, jakž br. Harapat-Jizerský, dokazuje, br. Prof. Kraus vysvětluje a jiní vynikající činovníci Č. O. S., hlavně pořadatelé žurnálních věstníků a listů sokolských vůbec, že přednáškami společenský život se osvěžuje a k rozumnému a mravnímu rozvoji lidu se pracuje a smysl pro vážnou četbu zvyšuje, jaké otvírá se nám tu pole široké, dosud méně spracované . . .

K přednáškám ovšem ihned se pojí rozhovory a tu jestli se mluví o věci již známé neškodí, jestli se zopakuje, kdežto jindy k poučení a vytříbení náhledů se tak přispívá a na vlastní rozumování volně se působí. Také látky k rozhevorům lze z ústředí doporučiti, jako přednášky upravovati.

Rozumí se samo sebou, že ústředí by se muselo starati i o zakládání knihoven sokolských, zvláště i odborných. Kniha česká vykonala v národě našem divy, jakž známo a časopis v české Americe zachránil na sta našeho dorostu. Ústředí by muselo poraditi jaké knihy se mají zakoupiti a ve velkém

samo by mohlo i objednávat. Docílilo by se mnohých výhod pro jednotlivé jednoty a jejich odbory ochotnické, pěvecké i jiné. Zařizovati čítárny bylo by prací odboru.

Starati se o náležitou úroveň zábav sokolských náleželo by k nejdůležitějším bodům. Sušlecht'ovati muselo by tu být hlavní podmínkou čili tak se přičiňovati, aby každý náš krok i v zábavě byl v souladu s kulturním posláním Sokolstva. Vzdělavací besídky, sokolské večírky, taneční zábavy první třídy, taneční školy za náležitého dozoru starších bratrů a sester, ukázky práce ochotnických, hudebních a pěveckých odborů, sil deklamatorních a p., to vše tvořilo by pořady skutečné ceny. Divné kuplety, sprost'áctví a dvojsmyslné "vtipy", solové výstupy pochybného rázu, čili tak zvaná "švábovina", jež hodí se do chantánů, v našich zábavách by místa míti neměly.

Nyní již přišlo by na řadu vydávání sokolských a jiných letáků poučných, knížek pro širší vrstvy na poučení i ušlechťení, poučování ciziny o snahách, cílech a směrech Sokolstva v magazínech a jiných publikacích amerických u těch i jiných příležitostí našich památných pak zvláště, agitačních tištěním, poučení o správném žití, životosprávě a zdravotní po poradě s odborem zdravotním, poučení o věcech veřejných, otázkách občanských a jiné a jiné, jakž by se naskytlo. A k tomu ovšem pomáhati by musel list náš "Sokol Americký", jenž snažil by se jako dosud a protože i odtud vychází toho poučení v každém oboru a sokolské práci zvláště bylo by na ústředí čili odboru vzdělavatelném, aby agitoval nejen za pomoci tohoto svého orgánu úředního, ale přičinil se by čel se ten list náš co nejvíce, předčítalo se z něho na schůzích, před šikem a všude kde třeba šířiti ty pravdy nezvratné, pravdy toho našeho volného Sokolství . . .

K LETOŠNÍMU SJEZDU.

III.

Sjezd neměl by opomenouti učiniti též jakési platné ustanovení pro takové bratry, které at' už touha po slávě neb dobrodružství, neb nutný krok k obhájení existence, zavede z našich tělocvičen v řady gymnastů profesionálních. O tom v našich stanovách nemáme ničeho — ač vřadili jsme placené cvičitele mezi gymnasty z povolání, což jest rozhodně nesprávné. Nesprávným jest to, poněvadž věrné členy, kteří v práci sokolské setrvávají, své schopnosti mezi námi uplatňují, ze závodů vylučujeme jen proto, že za svoji práci berou plat — kdežto o takových, kteří tělocvičny naše nadobro opustí a vystupují na jevištích jako skuteční profesionálové, nestává usnesení žádného, následkem čehož iest jim přístup na naše závodiště otevřen. Ale máme pro toto opomenutí vysvětlení a sice, že teprv před VI. sletem při výběru našeho družstva na otázku "profesionalismu" ostře jsme narazili a tu, abychom vyhnuli se podobným nepříjemnostem v budoucnosti, nějaké platné usnesení učině-

no býti musí. Nejsme proti profesionelním gymnastům nijak zaujati; hájiti svoji existenci jako profesionelní gymnast jest právě tak čestné, jako každé povolání jiné. Ale přece poměr profesionálů k našemu zřízení musí býti sjezdem nějakým způsobem upraven. Jelikož vyloučení takových z našich závodů na vždy v mnohých případech mohlo by býti nespravedlivým a musilo by míti přirozeně za následek úplné vyloučení takového z řad našich a úplný jeho zánik — věříme, že i těm, kteří jen touhou po cestování svedeni, vstoupili v řady profesionálů, měla by cesta k nám zůstatí přece jen otevřenou. Vyštveme takového ze středu našeho na vždy — a on na nejisté, kluzké dráze té setrvává — kdežto jinak, shledá-li, že pochybil, že tužby jeho nedošly splnění, vrátí se v řady naše a zůstává Sokolstvu a českému živlu zachován. Ale přece jen za přenáhlení své by odpykati měl — a tu navrhuje rozluštění následující: At' každý takový vyloučen jest ze závodů našich dvakrát tak dlouhou lhůtu, jakou strávil v řadách gymnastů z povolání. To nebylo by trestem příliš velikým a přece dosti citelným, aby každého Sokola nutil k přemýšlení, nežli řady naše opustí. Trvá-li profesionelní kariéra jen rok a po době té vrací se Sokol opět v řady naše, jest to důkazem, že sám seznal své pochybení a touží vrátiti se do našeho středu, naší společnosti — a tu vyloučení takového ze závodů na dva roky není trestem přílišným. Setrvává-li však na dráze dva, tři neb i více let — pak jest to důkazem, že se mu povolání to líbí, at' už z příčin jakýchkoliv, a činí-li tak s vědomím, že se ze závodů našich vylučuje na 6—8 let, můžeme bezpečně míti za to, že dává povolání svému přednost a my můžeme takového dobře oželeti. — Ohledně placených cvičitelů přimlouváme se za pravidlo, dle něhož řídí se v Čechách a sice: pokud pracuje v našich řadách, své schopnosti mezi námi uplatňuje, ve prospěch sokolské věci pracuje, nebudiž ze závodů našich vylučován — at' jest pak za svoji práci placen anebo ne.

* * *

Vyškrtněme z pravidel závodních často se opakující slovo "školní" výkony a nahrad'me je slovem "povinné" výkony. Nevíme jakým způsobem výraz ten do článků našich se vloudil, ale víme, co si pod tím slovem "školní cvičení" bratři až posud představovali, ač nezasvěcenec by s těžší smysl slov těch uhádl. Jest to cvičení "povinné", které každý závodník provéstí musí a proč tedy neužítí výrazu správnějšího, vhodnějšího a srozumitelnějšího?

* * *

V článku 11. o "povinnostech vrchního náčelníka" praví se:

"Vrchní náčelník budiž pořadatelem závodů, jakož i sletu N. J. S. a zpravodajem pro závody jinonárodní, k nimž, pak-li toho prospěch vyžaduje, V. V. N. J. S. vysílán budiž na útraty N. J. S."

Nezdá se nám býti správným, ani žádoucím, aby vrchní náčelník, vyslaný k tělocvičným slavnostem

eizonárodním, obtěžován byl povinnostmi zpravodaje. Souhlasíme, aby nejen vrchní náčelník, ale i župní náčelníci i cvičitelé naši byli vysíláni k závodům cizích sdružení, neboť pozorováním jiných šíří svůj obzor a z poznatků ze sjezdu takových přinesených mohou těžiti doma. Jakmile ale uložíme kterémukoliv z těchto povinností zpravodajskou, bude již pozornost jeho rozptýlena — povinnost tato často volati ho bude v místa, kam jinak by jíti ani nedbal. Chee-li zpravodaj vykonati povinnosti své zadost řádně, svědomitě, má-li nakresliti celý obraz tělocvičné slavnosti at' naší neb cizí, musí věnovati pozornost všemu, nic pozoruhodného nesmí mu uniknouti — kdežto náčelník věnuje hlavně pozornost závodům, pořádání těchto a způsobu, jakým jednotlivec může to množství lidí ovládati při nejmenší ztrátě času; cvičitelé opět rádi sledují nové sestavy na nářadí, cvičení ukázková — kdežto zpravodaj musí věnovati pozornost všemu a budiž nám prominuto, dodáme-li, že povinnost zpravodaje podmiňuje též jakýsi stupeň novinářské zkušenosti, aby podati mohl zprávu o všem, co při slavnosti — jmenovitě je-li tato širších rozměrů — zaznamenání by zasluhovalo. Bratr může býti sehopným, úctyhodným, svědomitým náčelníkem a při tom býti velice špatným zpravodajem. Vyslejte tedy br. náčelníka k tělocvičným slavnostem — ano čím více bratří z našeho středu vyšleme, tím lépe — ale chceme-li v listě míti podaný úplný obraz slavnosti neb závodů, ponechme povinnosti zpravodajské technické redakci. Na tomto doporučení bychom mohli přestat, ale náhodou zastáváme posud místo technické redakce a tu už jako bychom slyšeli ozvěnu: "aha — chce patrně on . . ." Bratři! který z vás jste to zkusil, přisvědčíte mi, že býti vyslanu k jakémkoliv slavnosti s určitými povinnostmi, není žádnou slastí, žádnou zábavou, žádným úkolem snadným, úkolem závidění hodným; účastní-li se někdo jako soukromý pozorovatel, má více prospěchu i požitku z cesty své, nežli ten, kdo musí míti na mysli stále jen povinnosti, jimž dostáti musí. Kdekoliv až posud meškali jsme za povinnostmi zpravodajskými, neměli jsme volné chvílky pro sebe — a kde jiní hledali zábavy, osvěžení, účastnili se zábavných výletů, my až do chvíle odjezdu byli, abychom tak řekli "zaprážení" v povinnostech a vraceli jsme se obyčejně domů, aniž bychom byli s to památnostem cizího místa jen dosti málo pozornosti věnovati. Zdá se to býti na pohled zbytečným vysvětlováním, ale kdo ví, jak rychle u nás dovedeme si tvořiti úsudky a závěrky, kdo ví, jak často i dobrá věc na základě těchto nepravých, mylných domněnek trpí, ten tato naše slova omluví. A na konec ještě jedno připomenutí: Jest sjezd — volba všech činovníků — tedy i redakce — a proto doufáme, že budeme ušetřeni u nás tak obvyklého, oblíbeného podezřívání, že k tomuto názoru o zpravodajství vedení jsme byli zájmy osobními. č.

Dílo s ochotou a láskou konané snáze a rychleji se vykoná.

DĚLNICKO - AMERICKOU JEDNOTU SOKOLSKOU

stihla veliká ztráta. Zemřel jim bratr statečný, muž celý a svobodomyšlník prvního řádu, přítel náš osobní

br. Josef C. Stuchlík,
V NEW YORKU.

Čtenáři listu našeho znali to jeho péro břitké, znali tu bodrou a povitvou jeho povahu, z díla jeho sokolského, znali veliký ten charakter, jenž neustoupil nikdy a nikde, kde hlásal *pravdu* . . . Mnohé jeho statě uveřejněné v "Sokole Americkém", články jeho v "Památníku" N. J. S. a práce jeho v úředním orgánu jeho jednoty dokázaly vždy, že jednalo se mu o napravení stávajících poměrů a šlendrián jakýkoli měl v něm silného nepřítele, kdežto ramenářství potíral

nemilosrdně. Byl žurnalista velmi schopný a zásadní docela. Do Ameriky přijel před 23 lety; pracoval po jistou dobu v Jersey City a přispíval jak doma, tak i zde v nové vlasti do mnohých časopisů. Doma do "Jizerana" a zde do "Svornosti", "New Yorkských Listů", "Hlasu Lidu", do "Šotka" i redigoval své doby v New Yorku "Volné Směry", jako "Besídku Sokolskou", "Stráž Sokola" a v době poslední "Děl. Amer. Sokola". Jeho spis "Idea Jednoty D. A. S." spůsobil své doby pravou sensaci, protože Stuchlíkovo péro povědělo tak mnohou pravdu, jako v osudném článku napsaném kdys na žádost naší "Náboženská svobodomyšlnost amerických Sokolů", v němž na rozdíl se starou vlastí kladl písmák tento upřímný vymoženosti naše zde a poměry divné tam doma. Všiml si poměrů zdejších, otázek veřejných a pracoval pilně na utužení českého člověka a člověka vůbec! Kde mohl, nezůstával jen při slově napsaném, ale uváděl ty skvostné někdy myšlenky své ve skutek na prospěch celku. Sám v letech posledních trpěl velice. Loučili jsme se s ním na cestě do vlasti na slet všesokolský, nemajíce ani potuchy, že více se nesejdeme. Tehdy stěžoval, že neslyší a také zrak, že slábne, litovali jsme jej, ale nemysleli jsme si, že tak záhy odejde. Dnes tělo jeho již jen popelem . . . Narodil se v Českém Brodě a zemřel jsa stár 52 let a pět měsíců . . . Práci jeho vykonané všechna čest a památce jeho vzpomínka na mnohá léta! Pozůstalým pak vřelá soustrast naše.

ALTRUISM NA MÍSTĚ NEPRÁVĚM.

Pokoušeli jsme se již nejednou zdůrazniti ve sloupcích orgánu našeho, že každý Sokol měl by cítiti se v středu sokolském jako v středu rodiny, jako mezi bratry rodnými; že do středu sokolského měli bychom býti vábeni po celodenní lopotě, abychom našli zde nejen tělesné ale i duševní obrození, bychom nových sil nabrali — abychom zde zapoměli na palčivé rány, které zasazovány jsou nám stále v těžkém boji o své bytí — aby ta upřímnost, ta láska, příchýlnost jedni k druhým na rány ty působila jako balsám léčivý. Jsme všichni chybám podrobeni — a v kruhu našem měli bychom proto k chybám spolubratří býti shovívavými. V našem středu měla by pokleslá mysl nalézt posily — v našem středu upřímný, obětavý pracovník měl by nalézt povzbuzení k další vytrvalé práci. Stává se, že bratr Sokol potřebuje rady, pomoci, našeho vlivu — to vše měl by v středu našem nalézt; radou, pomocí, povzbuzením měli bychom každému s ochotou vycházeti vstříci, aniž bychom byli o to žádáni. Neždar často slabého jednotlivce zkruší — ano jest s to dáti jeho životní dráze jiný směr — v našem středu měl by takový nalézt povzbuzení — ohebu k pomoci. Ve středu sokolském měli bychom býti zvyklí slyšeti jen slova pravdy — tedy žádné pochlebenství, žádné nadnášení; měli bychom býti zvyklí pravdu pronášeti a též pravdu klidně vyslechnouti. Ale při tom pronášení pravdy měli bychom též věděti, kde přestává upřímně míněná pravda a kde počíná drsná, zlomyslná bezohlednost. A na konec — čest, dobré jméno bratra mělo by nám všem býti svatým — dotknouti se dobrého jména, pouhým slovem vrhnouti jen malý stín podezření na bratra, mělo by býti v řadách našich něčím úplně neznámým, něčím přímo nemyslitelným, hoto-
vým hříchem proti článkům víry sokolské. Opakujeme s úrazem: “Zvolá-li kdo Sokole, at’ ozve se ti vždy dokonalejší člověk!”

Tot’ ten altruism, o jakém sníme, že měl by proniknouti v naše řady. Z našeho středu vysíláme do světa lid pevného zdraví, ocelových svalů, pevné vůle — at’ k tomu zdraví, k těm ocelovým svalům, k té pevné vůli druží se zásady čistého altruismu. At’ jsme s to o sobě právem tvrditi, že z našeho středu, z našich ústavů vycházejí lepší, dokonalejší lidé!

Můžeme dnes právem něco takového o sobě říci? At’ každý Sokol tuto otázku sobě sám zodpoví-
dá. My řekneme jen tolik: pokud upřímní pracovníci jeden po druhém budou řady naše opouštěti zklamání, na nejvyšší stapeň roztrpčení, potud nemůžeme s to právem říci, že altruism, který činiti by z nás měl jednu velkou, upřímně k sobě lnoucí rodinu, nalezl u nás pochopení.

Ale přece s troškou toho altruismu časem tu a tam se přece jen setkáme. Pochybí-li bratr, bohatý na statky pozemské a byt’ pochybení jeho bylo takového druhu, že potřísněny byly činem jeho čisté zásady sokolské; uvádí-li bratr takový vyšší snahy, vyšší ideály v posměch; poruší-li často až

hrubým způsobem kázeň sokolskou poněkud vyspělý borec, od něhož očekáváme, že “oslaví” jméno jednoty dobytím nějaké ceny — tu zdá se, že trochu toho altruismu přece jen do našich řad vniklo — neb my nalezáme slova omluvy pro toho, který po čistém štítu sokolském bezohledně šlape, my stáváme se shovívavými i tam, kde krásné články víry sokolské jsou bezohledně prachem vláčeny, my oči zavíráme nad porušením kázně, omlouvajíce každý poklesek “bratry-kamarády” zaviněný, že nikdo nemůže býti dokonalým.

A tak trochu toho žádoucího altruismu v řadách našich přece jenom jest — žel však, že na místě nepravém.

PRÁCE, KTEROU NENÍ VIDĚT . . .

(Jen několik ukázek ze zásuvek stolku pořadatele.)

“Drahý pane: Děkuje vřele, že odpověděl Jste na žádost naší práci tak důkladnou. Článek jest nejen cennou informací, ale zároveň i pomůckou ku správnému nazírání na situaci na Balkáně. Přiznáme se rádi, že vlastní podstaty jsme neznali i prosíme jen, aby jste nám dovolil umístiti rozpravu Vaši v několika listech najednou, však se změnami, jež provést dlužno, vzhledem na redakční dotyčných listů ve dnech právě minulých. Listy ty jsou členy našeho “Press Bureau”. Ještě jednou vřelě díky, jako díky za přiloženou mapku Vámi nakreslenou. Jest zajímavá a shledáte se s ní v předních listech naší Unie.

Poručíme se do další přízně Vaší

“National Headquarters of A.-P. B.

James Tanner.

Washington, D. C., 2. listopadu 1912.

Drahý pane: Stvrzujeme s díky obdržení listu Vašeho, ze dne 7. t. m. v němž popisujete situaci v balkánské válce, jakož ihned jsme vzali na vědomí, pokud se týče pomoci Červeného Kříže Amerického v akci Vámi navrhované. Kdyby mělo dojít ku konfliktu mezi Rakouskem a Srbskem a odvolání pomocných družin lékařských, akce Vašich Sokolů, bylo by Vámi navrhované vystřídání šesti ranhojičů a tolikéž as ošetřovatelů jen na místě. Americký Červený Kříž již dostal žádost o pomoc od dotyčných Červených Křížů zemí válečných a zahájil ihned sbírky a pomůže Vám v jakékoli akci pomocné rázu amerického, zejména, když ani nebylo by třeba dedukovati z toho co již sehnáno. S veškerou úctou oddaný

Chas. L. Magee, taj.

Washington, 9. listopadu 1912.

Drahý bratře: Správně usuzuješ, protože nebude-li nyní, bude později, že vládě rakouské akce Č. O. S. se zamlouvati nebude, ba najdou se i “věrní statoprávní občané”, žlutí až do černa, že neschválí, zejména jestli honosí se již nějakým titulem, aneb nějaký očekávají. Nám ovšem nevaří a pod americkou vlajkou šest snadno se sežene lékařů, chirurgů a šest ošetřovatelů zkušených. Podle zprávy Tvé máš již tři tam a zde jsme tři kolega Petr a Kučera jsou již zadáni, sám počkám na Tvé rozhodnutí, kdežto ošetřovatelé vojens-
ští Klepal, vrchní, Hanus a Hynek, jež vesměs znám dostanou jistě další. Vzal jsem na vědomí, že učinil přihlášku v čas. . . .

Na zdar!

Dr. Jos. Prokeš.

Praha, 10. listopadu 1912.

Milený bratře: Před okamžikem doručena mi naším listonošem písemná Tvoje informace o kritické situaci na Balkáně. Divím se, co se stalo s mým předešlým dopisem, ve

kterémž téměř před celým půlměsícem jsem ochotně svých služeb nabízel. V případě, že dojde k něčemu podobnému, jakž vyvozuješ ve "Svornosti", připojím se ihned a jsem rád, žeš na mne počítal jako vrchního družiny ošetřovatelů. Zkušeností mám, to znáš, jsem přítomně ve službách americké armády, v nemocničním odboru. Co se polního ošetření, první pomoci raněným týče, též vedení a ošetřování v nemocnici se slušným počtem pacientů, mám několika letou zkušenost a že jsem ochoten k Vám se přidružit, netřeba ani mnoho mluvit. Bud' dostanu dovolenou, aneb se vyplácím. Hanuse znám, byl ve Fort Stevenson, ne-li? Má znalost praktickou i zkušenost ošetřovatele, tak aspoň vyšel z armády.

S pozdravem Tvůj Frant. K. Klepal.
Walter Reed Hospital, Takoma Park, D. C., 15. listopadu.

Drahý pobratime a kollego: Rád bych se připojil k družině Vaší, kdyby došlo k zápletkám mezinárodním. Studoval jsem na Rusi i ve staré otčině a jako chirurg jsem znám. Dotážte se přítele Vašeho Dr. Pfahlera. Prosim, zdělte podrobnosti. Jsem 35 let stár, svoboděn. Jsem k službám na zavolání.

Váš s kolegiálním pozdravem
Jovan Jovanović, M. D.

Philadelphia, Pa., 15. listopadu.

Velectěný pane kolego: Odpovídaje na Váš dopis, ze dne 15. t. m., zděluji, že se mezi kollegy ohlednu, po lékařích, kteří by byli ochotni v pádu potřeby jak uvádíte služby na Balkáně přejati . . . Doufám, že sehnalo by se dosti vydatných sil, Slovanů na zavolání. Pravda, bylo by nutno vše připravit pro každý případ . . .

S úctou
Dr. Jan F. Čepelka.

Chicago, Ill., 18. listopadu 1912.

Drahý příteli a doktore: V odpovědi na dopis Váš oznamuji, že jsem se dotazoval, abych vyhověl přání Vašemu, ale bez výsledku. Však záležitost předložím schůzi Českých Lékařů a dal-li by se kdo získati zdělím s Vámi neprodleně.

Váš Pavlík.

Chicago, 20. listopadu 1912.

Česká Obec Sokolská.

Ve Slovanské Praze, 20. listopadu 1912.

Milý bratře: Děkuji Ti za laskavý projev Tvůj ve příčině akce ve prospěch Jihoslovanů, zděluji Ti, že prozatím o lékaře postaráno jest z dostatek. Kdyby došlo skutečně ku větší jich potřebě, aneb z jiných příčin, dovolím si Ti ihned zprávu podati.

Jsem s bratrským pozdravem oddaný
Dr. Scheiner.

Drahý pane Doktore: Dostali jsme dnes prostřednictvím zástupce dotyčné vlády . . . objednávku na deset polních přístrojů k roentgenování, jež zapjati lze na přímý i střídavý proud. Bylo nám zděleno, kdo doporučil lékařům ruským a kdo náš přenosný "Victor" i děkujeme Vám co nejvřeleji. Poručíme se k jakýmkoli službám podobným a trváme "Victor Co."

Chicago, Ill., 22. listopadu 1912.

Drahý pane: Děkujeme za dopis poslední. Obsah téhož pilně jsme si zaznamenali a činnost Vaši schvalujeme zeela. Upozornění, že americké příspěvky jdou jen na Cañihrad mělo za následek, že poslali jsme po pěti tisících ihned do Srbska zvlášť, do Bulharska, na Černou Horu, do Řecka a do Turecka, tedy stejným dílem a tak bude se dít i nadále.

Oddaný Vám Chas. L. Magee, taj.
Washington, 24. listopadu 1912.

Milý bratře: Dostal jsem Tvůj návod i s nálezem, pokud se týče chřchlů dcerušky mé. Žes našel bacilly není divu. Postonává déle a také náš lékař tak usoudil. Kašle, denně odpůdne se potí, však od té doby co lékař dle rady Tvé vstříkuje lymfu jest jí trochu volněji. Pošlu ji do ústavu státního, jakmile bude jen trochu u nás lepší pohoda. Děkuji Ti jménem celé rodiny mnohokrátě . . .

Fr. Nováček.

St. Louis, Mo., 25. listopadu 1912.

Bratře: Od čeho prosím tu vlastně Jste? Psal jsem Vám již dvakrát co se stalo, že nedostávám list a Vy pořádě nic. Jestli nedostanu ihned obratem pošty příznivou odpověď, budu si stěžovati Výkonnému Výboru. Bez tak se mi zdá, že v tom Sokolství není více bývalé upřímnosti, za všechno aby Vám člověk platil . . .

Karel Vavera st. (?) (Jest rečitelné.)

Cleveland, O., 1. prosince 1912.

Drahý pane Doktore: Obdrželi jsme žádaný článek o velikém sletu sokolském, jakž napsal Jste nám ze svých a paní Vaší záznamů i děkujeme Vám srdečně. Jest nejen zajímavé, ale i poučné hlavně pro svět tělocvičný. Jen jednu bychom měli ještě žádost, aby Jste nám poslal možno-li co nejdříve sbírku Vašich originálů, fotografií sletových, abychom mohli vybrati některé k reprodukcí a vystavili celou sbírku v naší tělocvičné universitní. Uveřejníme v příštím čísle "Mind and Body."

V úctě oddaný

Wm. A. Stecher.

Germantown, Phila., Pa., 1. prosince 1912.

Drahý bratře: Na odporučení Tvé i letos získal jsem "scholarship" a protože jsem vloni prospíval nemusel jsem ani dělati zvláštní zkoušky. Jsem opět v odboru elektrotechnickém. Líbí se mi. Děkuji za zaslané odborné práce Tvé a ty mnohé "reprints", jež na přání professorů musel jsem postoupiti knihovně naší koleje. Máš-li ještě jaké pošli prosím. Knihy jsem ani letos kupovati nemusel, školného neplatím a posluhou na stůl v jídelně ještě si přivydělávám. Na zdar!

Tvůj

Edward Zíka.

Columbia University, Mo., 20. prosince 1912.

Milovanému bratru Dr. J. Rudiši-Jičínskému, pořadateli českoamerického oddělení Sokolské Výstavy v Praze 1912.

Za vzácné pochopení našich snah, za obětavé nadšené přispění ke zdaru sletového díla vzdává

Sokolský Dík

Slavnostní Výbor VI. Sletu Sokolského.

Dr. Heller, jednatel.

Dr. Jos. Scheiner, starosta.

Přátelé: Uposlechli jsme rady Vaší a zaslané tiskopisy rozdali. Tvých "Deset Kapitol" působilo a jsme jisti, že za nedlouho budeme oznamovati založení nejen jednoty sokolské, první v Dakotě, ale i odboru Sokolek. Jsem na cestách a píšu toto jen na rychlo. Podrobnosti následují.

Tvůj oddaný

Fr. Jiroušek.

Aberdeen, So. Dak. v lednu 1913.

Washington, 1. února na vlaku.

Drahý pane Doktore: Nejprve srdečný dík za vše co vykonal Jste v zájmu Amerického Konsulátu v Praze, jakž měl jsem potěšení zjistiti zde u Vašeho kongresníka J. W. Gooda. Lituji jen velice, že nemohl jsem se podívat tam na Vás přátele rapidské vůbec. Mimo nadání musel jsem se vrátiti směrem jižním přes Arizonu, neboť silně jsem se nastudil. Vyjedeme 5. února lodí "Lapland", Red Star Line. Budu Vám záhy psáti. Díky Vám i přátelům Vaším, zdar Sokolům.

Váš upřímný

J. I. Brittain.

Josef Hoffman:

AKCE PRO DŮM ČESKÉHO STUDENTSTVA V PRAZE.

O sokolských slavnostech v Praze odhalil se pomník Františka Palackého. Praha umístila pomník na náměstí, vyznačeném jménem téhož historika a politika, v nově upravené části města při nábreží, mezi Vyšehradem a Národním Divadlem. Náměstí není posud celé obstaveno domy, jeho východní a jižní strana je volná a tato nezastavená místa jsou vyhrazena veřejným budovám, které by udržely jednotný monumentální vzhled náměstí a vytvořily důstojné okolí pomníku. Mezi budovami, kterým se tu vyhrazuje místo, jmenuje se od r. 1908 **Spolkový dům českého studentstva**. V posledních pěti letech očítala se proto otázka jeho stavby trvale v popředí veřejného zájmu. Než výsledek těchto úvah není zajištění místa pro Studentský Dům; naopak poukazuje se k malému jmění spolku a k tomu, že místo náměstí Palackého bude snad nutno volit za staveniště vnitřek nějakého činžovního bloku, kam by byl přístup průchodem některého z činžáků, stojících v tomto bloku ve frontě uliční.

Myšlénka stavěti Studentský Dům vyskytla se poprvé téměř před 40 lety v bývalém „Akademickém Čtenářském Spolku“ (r. 1873), kde vyvinutý spolkový život a společenská soustřednost dokazovaly stále nedostatky najatých místností v obyčejném činžáku. Tak byl založen r. 1875 spolek „Akademický Dům“. Od té doby byla rozdělena pražská universita v českou a německou, počet posluchačů české university a české techniky činí dnes na 8000, ale poměry se nezměnily. Studentstvo má ovšem Akademickou Čítárnu, udržovanou s ročním deficitem okrouhlých 10,000 K spolkem Akademický Dům; tato postačuje sice v celku velikostí, naprosto však ne zařízením: je v starém domě, bez ventilace, elektrického osvětlení, bez ústředního topení, nemá šaten (!). Jednotlivé části domu, v němž jsou i studentské jídelny (Mensa), spojeny jsou otevřenými pavlačemi a dřevěnými schody, přízemí jest z peněžních ohledů pronajato za krámy a dílny, rušící vzhled i klid domu; jídelny a kuchyně nemají — ač jsou v 2. patře — ani liftů ani moderně zařízených skladišť, sklepů, prádelen. V dnešním Akademickém Domě (Spálená ulice, číslo 20 n), kam dochází denně půl druhého tisíce akademiků se stravovat, kde jest umístěna Akademická Čítárna s tisíčovými ciframi návštěvy, není vůbec žádných velkých, společenských místností klubovních. Společenský život omezuje se na setkání na schodech, po chodbách nebo v průjezdu. Studenti jsou nuceni vyhledávat kavárny, hostince, vinárny, jak to jejich namnoze skrovné prostředky dovolí. Český student ocítá se tak mimoděk v prostředí, kde pravidelně pobyt není plodným seznamováním se s životem, ale ztrátou času a vychodiskem ke zvykání si nízkým formám životním, které stojí hluboko nejen pod úrovní, na niž dospěli studenti jiných národů, nýbrž které nevyhoví ani požadavkům, které má středně situovaný anglický neb americký dělník. Ačkoli český student může se vykázati krásnými výsledky své odborné práce vědecké, svojí činností vzdělávací mezi širokými vrstvami lidu, nelze si zapírat, že tento přímo nedůstojný způsob života v době studií jest nemajetným akademikům na značnou újmu. Zeela primitivní úsudek vidí tu nevýhody zdravotní i esthetické. Pobyt v těsných místnostech odvyká smyslu pro volný vzduch, pohyb, přirozené projevy zdravé síly. Spůsob tohoto života část studentstva tedy přímo degeneruje. A nejen to: Mladí lidé vyšší z takových poměrů nemají odvahy a sebedůvěry, uvědomují si tento neprospěch a jsou tímto vědomím spoutáváni, vzdalování úspěchů, odráženi od smělého pojetí života.

Český student potřebuje tu pomoci a zasluhuje ji. Padesát let spolupracoval o budoucnosti národa politicky, i osvětově. Český student pomáhal stavět Národní Divadlo, zakládal spolky, rozšiřoval českou knihu, opatroval peníze

na české školy. Summy, které odvedl těmto účelům jdou do statisíců; aby vystavěl si v hlavním městě země vlastní dům, na to nedostalo se mu úspěchů. Akademické domy stojí ve Vídni, Londýně, Paříži, Kodani, Lundu. Studenti angličtí a američtí mají své koleje, kluby, hřiště. Dělnictvo staví si své spolkové domy v celé Evropě. A čeští studenti musí čekat a sbírat. Jako stav hospodářský nejméně silný, nemohou si svůj dům postavit sami. Podařilo se pojistit si příspěvi města Prahy, jež jest ochotno velmi výhodně zajistit pozemek pro stavbu spolku „Akademický Dům“ dostalo se subvence od země, zmohonosoben počet členů, na účel pamatovali v poslední době někteří příznivci většími dary, ale úhrnné fondy stavební nedosáhly dosud té výše, aby mohl se vystavěti dům, cele věnovaný potřebám studentstva. Za dnešních poměrů lze ovšem počítati se stavbou domu, ale jen za tu cenu, že polovina nebo tři čtvrtiny jeho vyhradily by se účelům činžovním a zbytek nejdoléhavějším potřebám spolku. Jmění na stavbu činí kol 50,000 dolarů. Náklad na definitivní Akademický Dům třeba odhadnouti aspoň na 20,000 dolarů, načež bylo by třeba vlastního jmění v hotovosti aspoň 100,000 dolarů; do tohoto obnosu chybí však dnes ještě okrouhle

50,000 dolarů.

Průměrný příbytek jmění spolku Akademický Dům činí ročně nejvýš 500 — 700 dolarů. Ostatní příjmy pohlcuje studentská čítárna, kterou nutno vydržovat proto, že státní Universitní knihovna a Technická knihovna nestačí místem ani pro čistě vědeckou práci; čítárny pro denní potřebu vůbec tu není, takže spolek Akademický Dům vydrží tu z dobrovolných příspěvků čítárnu obdobně jako Ústřední Matice Školská sta českých škol. Kdyby spolkového jmění přibývalo naznačeným postupem, bylo by třeba k shromáždění stavebního kapitálu ještě asi

80 let.

Při tom ovšem ceny stavebních materiálů stoupají tak rychle, že za 100,000 nebylo by pak lze patrně postavit ani tolik, kolik dnes za 50,000. Čeští studenti byli by za těchto poměrů prostě odsouzeni setrvat v dýmu našich kaváren a v těsných prostorách dnešního svého domu. Je nezbytno strhnout k práci široké vrstvy národa.

Před 30 lety stavěl český lid své Národní Divadlo. V jeho sklepeních jest prostora, kde jsou viditelné kameny, jež spolu s dary svezeny byly z celých Čech i ze zámorí. Tento nízký temný sklep jest Pantheon české obětavosti. Bylo by svědectvím bystrého pochopení národních potřeb, kdyby mohly se stejně výmluvné kameny vezditi i do základů Akademického Domu, v němž vyslovuje resoluce z roku 1910 důvěru, že bude lze jej otevřít v jubilejním roce Husově — r. 1915 — jako Akademický Dům Husův.

V studentském domě mají dosíci přístřeší nejen ústřední instituce a spolky studentské, nýbrž i kluby a spolky krajské*) v mezích finanční možnosti t. j. nebude-li z počátku třeba pronajímati část domu za byty. Příznivcům těchto spolků lze ovšem pojistiti za každých okolností místností většími dary, jichž úroky při nejmenším by stačily hraditi ušlý nájem za prostor, dotčeným spolkům zdarma vyhrazený. Výhodou tu vždy zůstane, že by tyto peníze, předem složené, byly přírůstkem stavebního fondu, že by úrok z nich roz-

*) Bylo by si ovšem přáti, aby prostředky spolku dovolily pozvati do Akademického Domu nejen české, nýbrž všechny slovanské spolky studentské v Praze. V dnešním provisorním Akademickém Domě byly po nějaký čas již usídleny spolky Rusů, Poláků, Slovenců, též Chorvatů a Srbi hledali tam místnosti, ale pro nekomfortnost domu a nepohodlí sešlo zatím s této žádoucí společenské centralisace slovanského studentstva.

počítával se mírněji než u peněz půjčených na hypotéku a že by další úroky až do početí stavby připadly opět stavebním fondům. Na tomto základě lze založit i program k účasti krajanů amerických.

Krajinské spolky studentské učinily si posláním pokračovat v osvětové práci mezi lidem, započaté českým studentstvem již více než před půl stoletím. Bylo by tudíž projevem srdečného zájmu o rodný kraj, kdyby krajané, kteří přejí si přispěti k českým osvětovým účelům pojistili rozvoj těchto spolků zajištěním místností v Studentském Domě.

Čechové američtí mají jistě především své nejbližší potřeby a svoji příslušnost národní mohou především projevovat posilováním svého vlastního kulturního života. Stojí daleko od středisek našeho duchového života a pod silným assimilačním vlivem tak zdravě expansivní racy; žijí v poměrech velkého národa, sami synové malého národního kmene, vyvíjejícího se pod neustálým tlakem a v poměrech stísněných.

Žádá-li se od nich součinnost při důležitých světových otázkách, nestačí odůvodňovati to jen tím, že jde o posílení vzdáleného střediska národní kultury, nýbrž že třeba současně scházeti k cestám, jimiž bylo by lze docílit styk s těmito středisky. Veliké manifestace, jež projevují nepopíratelné bytí vnitřní síly jsou s to, aby připoutaly zas úže k národu ty, kdo prožili v jeho staré vlasti část života, a aby zjednaly na dlouho sympathie mladé generace, která nemá ovšem tak bezprostředních citových vztahů k staré zemi, ale kterou lze získat podaří-li se přesvědčiti je, že jejich národ jest silný svou demokratičností a solidaritou.

Společné manifestace, účast na národních slavnostech, sjezdech jsou tedy proklamací vůle ke společné práci, organizace pravidelných styků jest však již prostředkem k zahájení společné práce. Zvou-li se američtí krajané k účasti při budování Studentského Domu v Praze, jest to odůvodniti tím, že lze tu hledati styčný bod k častějším stykům.

Dnes celkem není vůbec pravidelných styků mezi Prahou a americkými Čechy. Snad Akademický Dům, společnou prací vystavený, upozornil by na české vysoké a odborné školy, dal by podnět k studijním cestám české americké mládeže k nám a k delšímu jejímu pobytu v Čechách. Pobyt v Praze nebyl by pro ní bezvýznamný. Ovšem nelze slibovati příštím americkým inženýrům, že najdou u nás vědecké ústavy, převyšující ústavy učilišť amerických. Snad i v jiných oborech — je to otázka odborné informovanosti — jsou Američané spokojeni se svými školami a necítí potřebu vyhledávat cizinu. Jest však jisto: Nejsou-li vypraveny české školy tak bohaté jako americké ústavy osvětové, není proto česká věda pod úrovní ostatní světové vědy, naopak má svá jména mezinárodního významu. Po stránce vědecké výchovy nebylo by proto lze z ročního pobytu v Praze odvoditi újmu pro mladé vědecké a odborné pracovníky, ani pro mladé odborníky na př. oborů řemeslnických a umělecko-průmyslných; ba i některá odvětví průmyslu — na př. pivovarství — jsou s to, aby byla školou našim hostům. Z umění zaujímá Praha v hudbě ovšem místo nejen rovnocenné vši ostatní Evropy, nýbrž přímo jedno z míst vedoucích a to jak po stránce výkonné techniky hudební, tak komposice. Mladí Američané našli by tu ovšem užší poměry, drobnější měřítko života mladého národa, méně prudké tempo životní. Našli by tu však naopak také vyvinutý i úrodný stránky života. Poznali by u nás i turisticky jako zemi, která vypadá pěkně. Vytušili by kořeny naší domácí tradice — přiblížili by se citně vlastní racy, žijící na domácí půdě. Minulý rok velikých národních manifestací je s to, aby budil optimismus i při vši střízlivosti, jež nepodá se hluchému výboji nálady. Proto smí být vyslovena snad i tato myšlénka.

T. Valčík:

OZNÁMKOVÍ PAVOUCI.

Pod vlivem dojmů dnešního dne píši. Vím, že věci, o nichž chci psát, jsou našemu pořadatelskému tuze dobře známy, však snad prominete mně, že právě k vůli tomu píši. Bouří to ve mně a tu vzpomínám, jak vždy podobně jste psali, horlili a zlobili se na tytéž věci. Poslyšte jen:

Právě, když odbíral a prohlížel jsem na zdejší poště došlé listy a noviny, přišel ke mně známý hoch, dali jsme se do řeči, při čemž položil na stolek před sebe dva balíčky a otvírá naň došlý dopis. Zvědavostí puzen, hodím očima po balíčkách a na větším vidím zpáteční adresu: "Dr. J. W. K. . . , Fort Wayne, Ind."

Věda, že balíček obsahuje "meducíny", ptám se přítele, kdo u nich nemocen. "Naši sú choří!" Dále zvěděl jsem, že "jejich" léčí se už asi 6 týdnů! Druhý balíček měl tutéž adresu, byl však o polovici menší.

Řekl jsem mu ovšem, jak sám smýšlím o tom "léčení" podivném a "na dištane", jakž, žel, tolik i v českých listech dovolí se oznamovati. Přisvědčoval a konečně podal mně psaní, nesoucí v ohlavení jméno toho "světoznámého vědátora", kde mezi jiným stálo napsáno (neb natištěno): Vám posílám další léky za velice nízkou cenu \$3.50....

Odešel i s "meducínami" a tu znova začínám prohlížeti došlou korespondenci... "A hallou, Stýv!" volá na mne kdosi. "Na zdar! Džán!" opakuji. Džán přišel ke mně, vytáhne z jedné kapsy psaní, hodí ho na stůl, u něhož jsem dosud stál, druhou rukou hledá v kapsách peníze či známky a já zatím pohodlně na jeho dopise čtu adresu: "Dr. Jos. L. . . , ——— Ave., Chicago, Ill." ...L. . . , L. . . ! lítá v mé hlavě. ...Aha, to ten, co nabízí v novinách, že "Každý trpící muž na tajné nemoci atd."

Neřekl jsem Johnovi ani slova, abych snad jej neurazil i odešel jsem z pošty, abych vyřídil si další; též na express musím jít. V express office hledám mezi balíky svůj, který jsem očekával a znova — tot' hrozné: razítkem vyražena zpáteční adresa: "J. W. K. . . , Ft. Wayne, Ind." — Divám se, komu to posláno a hledám svůj balík dále a zase — bohové z Olympu! Zde pro kohosi druhý balíček rovněž s tím nadpisem oznamkového pavouka a také prý lékáře: "J. W. K. . . ." A obě zásilky adresovány na našince!!

Snad vypadá, co píši, jako uměle složený črta, ale přec vše pravdou, holou, nahou pravdou! A to, že v jediné půl dne poznal jsem, jak mnoho obětí mají tito podobní upří ve své moci, uviděti na vlastní oči ve chvíli 4 případy tohoto dryáčnictví, to dohnalo mne, že chytil jsem péro, bych aspoň na papír mohl načrtnout částku své bouře, svého rozhořčení.

A tomu viděti ještě, že půl strany českého časopisu zaujímá postava figurky prstem ukazujícím na:

"CHCÍ VÁM DOKAZATÍ MOJI SCHOPNOST."

Podle sestaveného seznamu nemocí označí si každý sám, co mu je a rozpozná nemoc svou a léky se pošlou vždy stejné. Tot' věru "schopnost" převeliká!!

Tu musí jen trochu cítící člověk zvolat — ne zvolat, ale zařvati: "Tot' hrozné!" A přece ti vydavatelé jsou tak nestoudní, že tomu lidu, jenž čte jejich noviny, za které si poctivě platí, nechají vychvalovati podobné brečky za tolik a tolik jídáských dollarů, nehledíce nikterak na ten zjevný klam svého čtenářstva.

Odpust', že rozepsal jsem se tak příliš. Leč upřímně přál bych někomu povolanějšímu trochu svých dnešních pocitů!

Bratrský pozdrav ze "slunného" Jihu!

Josef Štibr:

OBRANA ČECHA AMERICKÉHO.

V poslední době valí se tolik stesků na Čecha amerického, že jest vskutku třeba o věci vážně přemýšlet, potřebuje prý vzdělání, více vlasteneckého citu a lásky k svému mateřskému jazyku a pak že nenafukovat se s tím jeho dolarem.

Připomínám hned předem, že hodně na tom pravdy a však jak již víme, těm, jichž se týká se neříká a někdy právě po tom kázání právě ve středu těchto při rozličných těch banketech vše se omluví čili v kruhu těch lidí s těmi dollary.

Než půjdu dále, aby snad někdo nemyslel, že nejsem Čechem, zdělím milému čtenáři, že jsem zrozen v české vesnici odkud Praha není daleko, německy neumím (což jest ovšem nevzdělanost) zde jsem již jako Kristus 33 let a angličtinu správně neovládám, což lituji ku své škodě a naší věci.

Dále, že jsem ještě nezvykl v té zemi svobody a blahobytu, kde dollar snad více, nežli v které jiné zemi dává rozum a lidem vládne a že byl bych spokojen v mé rodné víse třeba při bramborech (zde také člověk více nemá) a černém chlebu, zdravě to prostě za to však nefalšované.

Dollary nemám a také nezávidím tomu, kdo se jimi těší.

A nyní k věci! Jest známo dojista, že Čechové se počínali stěhovati do Ameriky asi před šedesáti lety. První naši Čechové zdejší byli po nejvíce rolníci, kteří za stálého utisku nemohli na půdě rodné chléb si dobytí a znajíce z písmá, že všude "zem páně", prodali co možno, někdy sotva že na cestu stačilo a sem přišli s holýma rukama, druzí byli podruzi a nádeníci českého venkova, kde ovšem, když neměl rolník a opouštěl otcovskou půdu, kde měl vzítí podruh.

Mezi těmito přistěhovaleci sem neb tam některý řemeslník, který něco prošel aneb vojín, který něco zkusil a něco znal.

Tito lidé ovšem neměli universitní vzdělání, a pak co by jim bylo bývalo platné, když většinou zde bylo pusto a oni se pro uhájení hladových žaludků museli chopiti lopaty a motyky.

Leží přede mnou historie prvních Čechů st. louisých a z okolí řeky Mississippi, Čechů Chicaga a Clevelandu a jiných míst, kde jsou naši krajané rozptýleni po celé této velké Unii a jest k víře nepodobné, jak z amerického Čecha, který sem přijel co vyhnanec beze všeho vzdělání (jak často řečeno) jen s lopatou a motykou máme dnes celá česká města, české ulice, domy, národní síně české, Sokolovny, kostely, školy, opatrovny, hřbitovy, české obchody, závody a továrny a to vše daleko a daleko od své rodné země, jinonárodovce si nás počíná všimati, začínáme si před ním dobývatí úcty pro svoje češství; časopisy americké přinášejí články o nás, by nás získaly za čtenáře a Američana začínáme seznamovati s naší vlastí i českou historií, k čemuž musíme znáti zdejší jazyk úplně, abychom i takto mohli působiti.

Volí nás namnoze do úřadů této cizí země a i do naší vlasti jsou posíláni naši lidé, nám naklonění, což se ovšem nestává, by byl náš člověk sem vládou naší poslán a přece Čechové tolik platí na vydání své vlády, která sem obyčejně pošle co svého zástupce žida neb Němce. Jest pravda, že v posledních letech více našich krajanů sem přijíždí, kteří byli zrozeni ve městech a měli více příležitosti ku vzdělání, avšak ti na toho dobrého Čecha koukají s vrchu, mluvíte s nim chvíli a češství jest jim švandou, samí světoobčané, národnost jest jim úzkou zdí, samá osvětová myšlenka, mužům, kteří zemřeli za přesvědčení se posmívají, že oni by nebyli takoví blázni, člověk prý má než ten život a kdo jej neužije (ovšem dle jejich smyslu) jest blázen.

Dále se nám vyčítá, že se naše mládež odnárodňuje, že dosti nečiníme, aby se nám zachovala. Připouštím, že by se mělo tímto směrem více sil napnouti, avšak jest již v naší české povaze, kterou jsme si sem přivezli a stále dovážíme, to jest hovíme si rádi v rozdrobenosti. My jsme katolíci, svobodomyšlní Č.S.P.S., Táborité, modří a červení Sokolové, dělníci a milionáři, volní myslitelé, Orlové a d'as ví, co ještě. Však toho hlavního, že přede vším máme býti Čechy toho zapomínáme! Ne však jenom zde, to platí i o staré vlasti, kde jsme staro a mlado, agrárníci národní a mezinárodní, křesťanští a nekřesťanští všelijací "isté" jenom nikoliv synové jedné matky Čechie.

Němce, prý odvěkého nepřitele, potíráme, že nám běže naše práva a právo, které nám nemůže nikdo vzítí, hlásiti se ku jedné české rodině sami zahazujeme. Němec má ve svém středu též rozličené strany avšak dotkněte se jednotlivého článku tu jako jeden muž povstanou na obhajobu Germanie.

Když již to vytýkáni naším dětem, kterých ovšem rodná zem jest Amerika a do kterých srdcí nikdo a nikdy nedá jim cit, který přírodou jest dán, tak jako z Čecha, který se v Čechách narodil a vsál do sebe český vzduch nebude nikdy Američan třeba byl tím nejlepším americkým občanem čili nikdy nebude z dítěte zde narozeného a vychovaného člověk s českým srdcem.

Ostatně dám malý příklad. Tehdy do duše mne zabolelo, co se mě v mé rodné zemi při mé návštěvě rodného krovu o pátém sokolském sletu přihodilo. Nekladu však na váhu celku jenom porovnání poměrů zde i ve staré vlasti.

Byl jsem navštívit rodné místo mého zdejšího přítele Kardašova řečí, poněvadž můj přítel právě byl v jiných končinách naší vlasti, nechtěl jsem jeho přátele obtěžovat a ubytoval jsem se v hostinci na "Knížecí." Druhý den bylo u zvláštního stolu prostřeno pro několik osob, které si tam objednaly oběd. Přišel čas polední a vešli dva páni, dáma a dvě dívky, hovoříce německým jazykem. Nu, proč by neměli práva, myslím sobě, jsou zde asi na letním bytě, snad přátelé některého továrníka, kteří jsou většinou v Čechách Němci.

Hledím si svého talíře a oni též. Jsme hotovy s obědem a oni zaplatíce svůj účet ubírají se z místnosti, u dveří však se obrací a dávají na odchod pozdrav a to naší vysokou češtinou: "má úcta a má poklona." Jak mě bylo člověku, tisíce mil od domova v jiné zemi, který bije se o to naše živobytí, kde zde u rodného krbu se šlape na jazyk otců, vím jen sám. Bylo by mi milejší, kdyby se byli rozloučili německy a nevěděl, že jsou Češi. Druhý případ: jedu z mého rodného místa do Prahy, na jedné stanici vlak zastaví, pán vyhlédne s okna a již jest poznán přednostou oné stanice. "Na zdar, Jene. Kam jedeš?" — "Na zdar!" Stisk rukou a přátelský polibek. "I hochu mám prázdniny, tak jedu navštívit tu naši máti všech měst." Přátelský hovor, píšťala se ozve, vlak počíná se pohybovati. Pan přednosta staví se do úřední políce a přítel se loučí v zemi obvyklou řečí německou.

Sedím ve vlaku, kde česká matka veze si deerku domů, která sloužila prý pět roků ve Vídni. Matka, chudák odněkud z Rudohoří s jakousi chloubou vysvětlovala, že holka skoro již zapomněla česky. I vypravovala sousedce z venkova: "To víte, slouží u Němců", a deerka s pozdviženým nosíčkem tomu dodávala jaksi důrazu. Na téměř vlaku slyšel jsem slova českého poslance na říšském sněmu, jenž pravil, že zdali chceme od vlády něco dostati musíme býti s Němci. (Dost smutné). Slézal v Královém Dvoře.

Slyšel jsem ne stokrát, ale tisíckrát slova, že se bez samospasitelné němčiny doma člověk neobejde a tak kde na jedné straně bédujeme, že Němec rvé naším českým dětem jazyk z úst, druhou stranou sami jim onen jazyk do úst epe-me!

Ještě jedna ukázka: Jedu v naší matičce po tramvaji. Sním či bdím, jsem v té naší stovčaté Praze, domově to če-

ských králů, kde česká šlechta za svůj rod pokládala hlavy an katův špalek. Obracím se v pravo a slyším libozvučnou němčinu, obracím se v levo a totéž; i aby do toho husa kopl, což ti naši pořád vyčítají těm Němcům, když jich tady tolik. Jestli pak ale když jsou tady jako doma se též trochu přiučili naši mluvě?

Obratím se a tážu schválně otázkou po jménu a místě ulice. "O prosím, to račte slézti na té a té ulici, pak jděte tak a tak a již tam budete." "Srdečný dík, pane," na to já a byl jsem hrd, jak se Němec v Praze naučil naším různým jednáním našemu mateřskému jazyku! Mohl bych více a více jiných případů uvéstí však myslím, že tyto postačí, že jsou všude světlé i stinné stránky v našem životě.

Avšak bolestně se dotýká, kde v uzavřeném území če-

Často jsem též byl přítomen, kde k vůli jednomu Němci celá česká společnost mluvila německy, jen aby prý jej neurazila, když však on, kde třeba pět neb více pá-nů rozených Čechů urážel neznaje jejich řeč na to se nevzpomnělo a tak se vždy a všude pracuje na pozdvižení naší věci.

S tím naším česko-americkým dítětem není to tak příliš zlé, jak se to nám černě maluje. Kdo zná česko-americké poměry úplně, ten ví, co se pro českou věc vykonalo v těch poměrech a s tím nevzdělaným lidem, jak někteří praví. Sám však pravím s tím dobrým lidem, prostým lidem, který tou pravou láskou vždy a všude byl na místě a ještě dnes naši staří Čechové, třeba neměli světoborné náhledy, když přijde složití obět' na oltář vlasti jsou vždy pohotoví.

ZE ZÁVODŮ MEZINÁRODNÍ TĚLOCVIČNÉ UNIE V CHICAGU.

Naši vítězi: J. Kryštůfek, J. Veselý, V. Stránský, B. Mikuta, F. Paul, J. Gasper.—E. Kňourek, F. Kňourek, J. Matějka, F. Krátký, J. Němec, M. Šipold. — Ve středu Rudolf Stýblo, cvičitel.

ský dělník pro omluvu otců svých jest zbaven skývy chleba a kde českému dítěti jest násilím vnucována mluva cizí. Často ne ani od Němce, ale českého odrodilce, jest požadováno od prostého člověka, by do posledního dechu stál za práva otců svých, kdežto na druhé straně, kde lehko by se dalo hájiti bez všelikých obětí, tam se věc běře na lehkou váhu a ještě se hlásá do světa o tom pravém boji a zápolu až do těch hrdel a statků.

Již jako chlapeč navštěvujícímu venkovskou školu mně často lámalo hlavou, když pod večer sedě na otcovském prahu slyšel jsem našeho pana učitele s panem starostou ubírajíce se domů ze svého hostince, kde měli zvláštní výstupek, jak upřímně a přátelsky hovoří mluvou německou, aby před námi obyčejnými lidmi ve světle vzdělanějších se skvěli.

Česko-americké dítě, jak dříve řečeno, narozené ve zdejší ovzduší vyrostlo v zdejší škole, kde stále se na zřetel staví velikost a přednost Ameriky, nejpřednější to země na zeměkouli, ovšem, že pak v jejich dětských myšlénkách nezdá se, že by mohla být také někde jiná země, ku které lidé tam rození právě takovou láskou lnuli. Kdyby ti lidé, kteří mají dobrou vůli a lásku k věci byli bohatšími a mohli postaviti tak nádherné školy jako Amerika, pak by to naše české dítě též na nás jinak pohlíželo.

Proto však jest tisíce a tisíce našich zde narozených dětí, které se hlásí ku svému původu a jsou hlavně sokolskými sbory, českými školami, pěveckými a ochotnickými sbory zachraňovány před utonutím v moři ciziny a to obyčejně obětí lidu nemajetného, který ovšem se jako jiní neblýskne

jednou za čas vyhozením několika dollarů na tu neb onu věc, který však vždy a všude jest přítomen a v práci. A to, co dnes máme, vybudováno pouze jejich mozolnou rukou.

A při tom všem, při těch všech nedostatecích, které též vidíme a cítíme ještě co můžeme pomáháme našim tam doma často od úst si vezmem, abychom ukázali, že jsme nezapomněli rodných bratrů, že nám není pouze frázi: "Co srdce pojí, moře nerozdvojí."

Často jsem slyšel: ty Američané se nafukují s jejich dolary. Jsou žel takové případy, avšak takový člověk by se měl potrestat hned tam a nebrat je od něho a ne až, když odejde pak to vrhat na celek. Jsou při návštěvách staré vlasti též lidé, kteří tam jedou za něčím jiným nežli za ukazováním amerického dollaru a že někdy též těžce vydělaný a ustídaný groš obětují, by ještě jednou v životě shlédli rodnou hroudu a na okamžik pookřáli v náruči rodných bratrů aneb své roditelky a těch šťastnějších lidí, kterým osud dopřál žítí v zemi otců svých a nikoli trávit dny života v chladné cizině. Ano, jsou ti Čechové američtí zvláštní lidé, rádi se poučí, avšak mohl by člověk jejich poměrů znaly úplně lecos na nich užitečnějšího viděti.

Však poslední dobou se poměry na obou stranách lepší a že i ten dollar nebude stále do popředí stavěn jest důkaz, že se i obchodní styky více navazují a že se budou po případě i více americké dolary za české koruny měniti.

Peníz jest všude bohem lidstva a jest to jeho vinou, že si podobných koláček napečou z tvrdého kovu a dávají jim přednost před těmi nejposvátnějšími city a myšlenkami člověka ovšem, že všude a leckde v jiné formě.

Jedno by bylo prospěšné a to jest, aby náš lid se nenechal unést tím bubnováním na ony výpravy do vlasti. Svolávatelům oněch výprav jest jedno, zdali jede ten neb onen, zdali bude spokojen on aneb ti, které on navštívil, jen když se z toho dolary vytloukly a pak ovšem se stanou případy, které nám někdy ku cti neslouží.

Zároveň by se mělo méně těch presidentů a zástupců pověřovati, aby za nás tu i tam mluvili, neboť staré přísloví, že "mnoho mluvení často škodí!"

DOPISY.

Z VLASTI STARÉ.

V Praze, 11. února.

Drazí bratři! Válka, která začala s novou urputností a ozvěna zaznívá až k nám. Z lidu našeho mnozí se hodlají usaditi dole — dobře mají — ale věc celá má své "ale". Mnohý a mnohý by rád, ale výběr přísný zamezí, aby z těch mnohých jen řádní a spolehliví byli doporučení. Sokolové nabyli u našich bratrů jižních veliké ceny a však — již tu i tam jest nám záviděno, vyčítáno a i trestáno.

V Dolní Velenici u Gunedenu (Dol. Rakousy) takto činník Sokola — jsoucí ve službách c. k. dráhy byl trestán pokutou 20 K proto — že bez svolení úřadů pořádal sbírky ve prospěch Červeného Kříže balkánského. Věc tedy by byla celkem všední — jednáno bez svolení státních úřadů — proto trestné — ale zajímavě, že výměr trestu nebyl doručen zmíněnému bratru — nýbrž prostřednictvím správy státních dílů dráhy — prostřednictvím představených — (udavačství) a následek? Přeložení na jiné místo — a to ihned — telegraficky.

Rečnická škola, kterou pořádá Č. O. S. zahájena bude 16. února v Sokole Pražském, mimo to bude pořádán také ženský kurs přednáškový.

Památce Sletového vyšlo právě druhé dvojčíslo (3. a 4.) a přináší zprávy různých předšletových prací a pohledy na evičiště.

Svaz spolků pro tělesnou výchovu pořádá v březnu a dubnu t. r. kurs pro vůdce družin junáckých (skatů).

Brožurka "VARI", sokolská odvěta sociálním demokratům a klerikálům vzbudila všude u nás jen zaslouženou pozornost a spisovateli br. Hellerovi, zpravodaji Č. O. S. jen všechna čest! Tal tu jak se patří do živého. Pověděl kruhům i nejširším, protože brožura se octla i na trhu knihkupeckém, jak sociálové po celou řadu let, zakládajíce si třídní jednoty své to Sokolstvo bezdůvodně hanobili a jak nepravdivým bylo jejich tvrzení, pokud se týče toho vylučování "soudruhů" z našich řad. Jsou tu mnohé křiklavé doklady i neškodilo by bratrů, kdyby jste si u vás rovněž probrali, když i tam se vám zakládají jednoty dělnické, sociální a rovněž třídní, ačkoliv zdálo by se, že v zemi svobody a volnosti jest tím nevhodnější, kde zejména netřeba nikajkých nových organizací, když u věcech dělnictva se týkajících a otázek národohospodářských stanovy vaší N. J. S. jsou přec tak jasné a sympatické naskrze, nemluvě ani o Dělnicko Amer. Sokolstvu soc. tendencí. Nu, a "Orlíkům" dostává se v brožurce rovněž zaslouženého dílu a jak věcně předmět celý se pojímá a statečně hájí věc naše proti živlům zpátečnickým, jimž do nedávna bylo "všechno pěstování těla bezbožným a jen o spasení duše starati se předepisováno". Pod zástěrkou tělocviku loví se ubohé ty dušičky mládeže, kterou by jim ti nevěrci sokolští prý mohli pokazit. Najdete v brožurce i lecos ze sjezdu "Orlíků" vašich z Baltimore a zasmějete se srdečně co vše ve jméně církve se děje a dítí může, jednali se o příjmy pánů v klerice. Však mně rozumíte, jako dovolte, abych poukázal i na jednu nepřístojnost přímo hanebnou tam u vás.

Základní usnesení Č. O. S. z prosince 1911 označování výrobků obchodních, jako sokolských, aneb používání sokolského monogramu, sokolských prací a věcí na reklamu obchodní není přípustno, jako smutně se vyjímá, když nejkrasšího podniku sokolského posledního sletu našeho v Praze zneužije se u vás a věc sokolská profanuje se způsobem dryáčnickým. Mním nástěnné kalendáře českého časopisu z Clevelandu na nichž bez dovolení Č. O. S. a oficiálního jejího fotografa, reprodukuji se jednoduše sletové obrazy — důkazy to sokolské práce naší na Letné a hned pod nimi dole jsou pod každým tím obrazem sokolským inserty universálních léků, jakž u nás sotva by se státi smělo. Trochu taktu a slušnosti vůči věci naší by neškodilo i uvádím jen z toho důvodu, že zde vyvolalo silný podiv, jako nemůžeme pochopit, že v případech takového hnusné reklamy nezakročíte. Víme, že v té Americe jest vše možné, jako že "Orlíci" vaši si pořídili docela i podobný kroj vašemu, ale vzdor tomu jistě věci mají svou míru . . .

O stavbě trvalého tělocvičného, sportovního a slavnostního stadionu v Praze již se nejen hovoří, ale věc nabývá určitějších tvarů. Mluvílo se sice po každém sletu tak a podobně, ale tentokrát Č. O. S. ústy předsednictva přikročila již k vážnému řešení otázky a zvolen již sbor se třemi sekcemi: finanční, tělocvičnou a technickou. Věc vlastní jest tedy již v proudu a bude zajisté i vás tam zajímati, protože z tohoto počátku veliké podniky vyjítí mohou, považíme-li co vše se již dnes mluví o stabilisaci letenského evičiště vedle komunikace a upravení letenské pláň. Drahoty pozemků jest tu ovšem nesmírná, ale čeho Sokol se leká? Když nebude tam, tož prý může být v Dejvicích a jestli ještě ani tam ne, tak zbývá tu místo, ležící kolmo na ose mostu Svatopluka Čecha na severním konci Stromovky. Jest to pruh země ležící jižně od Císařského ostrova. Pozemek jest levný a material na vyplnění poskytl by průkop letenský. Myšlenka to prof. Kouly a Č. O. S. přišla jen vhod.

Vřelý pozdrav všem vám

E. Tůma.

V Chicagu, 5. února 1913.

Povšimni jste si dojista. — Dopis z Bulharska ze Staré Zagory od pana Maxe Wericha ve "Svornosti" mne velice potěšil a dovoluji si přivtělit k němu něco zajímavé-

ho o panu Dru. Daněvovi. Před 33. lety byl k nám do páté třídy reálné školy v Hradci Královém přiveden třídním profesorem p. Ctiborem mladík asi 17letý, vzezření statného, černých havraních vlasů a představen nám v něm nový spolužák, Bulhar Daněv. Já byl oním šťastným spolužákem, že byl do lavice posazen přede mnou. Slova s námi mluvit nemohl. Byl velice pilný, pozorný a tichý a tím se lišil od naší bujné veselé studentské povahy. Za tři měsíce mluvil pěkně česky. Po půlletí přestoupil na gymnasium a od té doby neslyšel jsem o něm ničeho. V "Daily News" ze dne 17. prosince 1912 zahlédl jsem mezi delegáty mírové komise bývalého spolužáka svého Jeho Excellenci Dra. Stojana Petrova Daněva. Poslal jsem mu dopis do Londýna s přáním všeho dobra pro slovanskou naši věc a dostal jsem 23. ledna v čistě bezvadné mateřštině na lístku odpověď: "Děkuji za přátelskou vzpomínku. Těší mne, že se Vám vede dobře. Ne tak dobře se vede nám zde v Londýně s těmi Turky, Však my známe také jinou. Šťastný Nový rok a Na zdar! Stojan Petrov Daněv." — Podpisují se v dokonale účtě

Josef Skalský.

slé. Mamie Lankové. Bylo to první její vystoupení na českém jevišti a těšíme se, že za krátkou dobu vystoupí zase.

Ve výroční schůzi zvoleny byly tyto činovnice pro běžící rok: Starostka T. Zikmundova, náměstkyně Helena Laštovice, tajemní Eliška Špičková, účetní Anna Čechova, pokladní Marie Trejbalova; do župního výboru: Ottilie Kmentova, Marie Kmentova, Eliška Špičková; náčelnice Ottilie Trejbalova, do sjezdu Marie Kmentova.

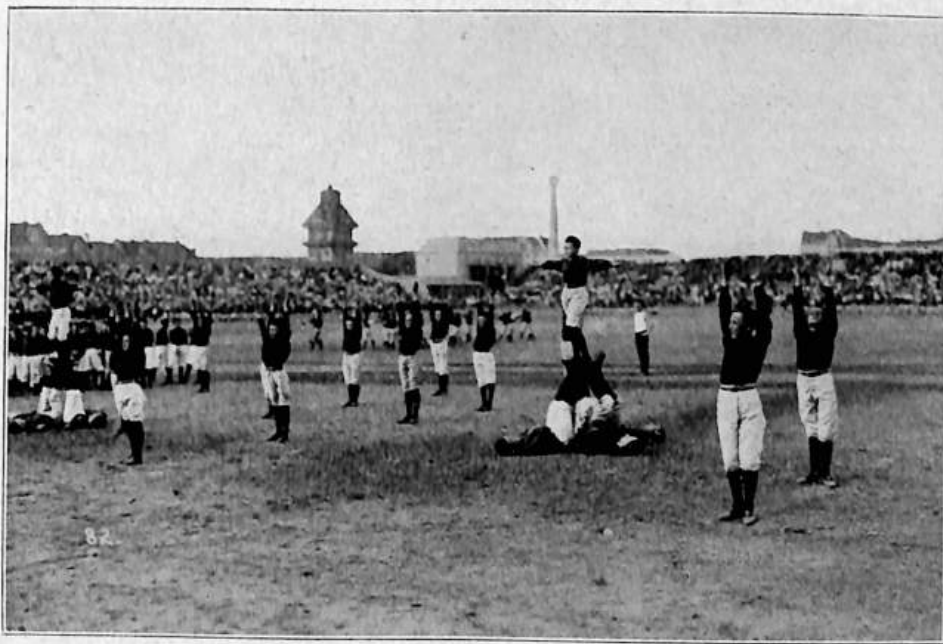
Nuže sestry, s větší horlivostí započnemež tento nový rok, odstraňme všechny nesváry a hádky a ruku v ruce s láskou mezi sebou krácejme k vytknutému cíli.

Na zdar!

Eliška Špičková.

So. Omaha, Neb., 7. února.

Velmi truchlivou zvěst jest mi tentokrátě podati z našich kruhů a sice o nenadálém skonu bývalé naší členkyně, Sokolky Anny Benákové, st. Zesnulá byla choť br. Frank Benáka, bydlícího v čísle 220 sev. 13. ulice, a poslední dobou byla stížena srdeční vadou. V úterý minulého týdne ještě navštívila divadlo a vedlo se jí velmi dobře, jak sama

Žactvo o sletu v Praze.

Omaha, Neb., 8. února 1913.

Ještě jsem nikdy nepsala do Sokola Amer., ale zkusím to dnes. Stále jsme čekaly—celý rok—ale naše dopisovatelka se tak činila, že ani jeden dopis nenapsala. Tento rok padl ten úkol na mne a proto spěchám, aby též na mne nebylo stěžováno.

Br. Peroutka z Chicaga píše, že klepy vyhánějí Sokolky z těloeviku. "Bratře, to není jen u vás — u nás je to také, závist a klepy. Jedna nemluví na tu, ta na onu a tak to jde; jak si jedna dopřeje více než druhá, nadělají klepy a závist jejich ukazují veřejně. Proto odstoupilo tolik našich členkyň.

Naše Sokolky za dozoru br. B. Bartoše se pilně připravují k vystoupení na Český den, který uspořádán bude v neděli, dne 9. března v Auditoriu.

Ze sboru 37 členkyň jenom 10 cvičí. Nepravidelně navštěvují cvičení a malou pozornost věnují, a sbor náš stále klesá a klesá.

Dramatický odbor sehrál několik divadel v této sezoně. Nejlépe se každému líbila hra "Na Kozlanském Klepáči", pokračování hry "Dědečkovy housle", která byla sehrána před rokem. Hlavní úlohy byly v rukou br. B. Bartoše a

se vyslovila. Po desáté hodině odebrala se na lůžko, aniž by jí bylo napadlo, že z něho více nepovstane. Po malé chvíli manžel její z vedlejšího pokoje zaslechl těžké vzdychy. Přiskočil, avšak zastihl svou milující družku, když již naposledy vydechla. Marné bylo volání jeho, marné nářeky; svou upřímnou a obětavou družku svého života více probuditi nemohl. Tepna, vedoucí k srdci, vypověděla službu a v okamžiku učiněn byl konec vzorné ženy, milující matky a dobré Sokolky. Jak strašlivá byla rána pro ne netušícího manžela, a jak broznou pro milující dítka, lze snadno si pomysleti. Tři synové a tři děvčátka v stáří od tří měsíců do 18 let, zanechány osiřelé těžkou ranou zrcenému manželovi. Zesnulá byla členkyně sboru Sokolek Libuše od založení, k němuž přináležel i nejstarší její deťáček. Pohřeb vypraven oněmi spolky z domu smutku, v pátek o druhé hodině odpoledne. Pozůstatky zesnulé uloženy byly na Laurel Hill hřbitově. Rakev zesnulé byla poseta květinami a věnci různých spolků a přátel zesnulé rodiny, však zdrcující pohled byl na ty malé pozůstalé nezaopatřené dítka a pak manžela. Byl první pohřeb našeho

sboru a nikdo z nás se nikdy nenadál, že tak vždy čilá a zdatná žena, jak byla Sokolka Benáková, bude první z našeho kruhu odcházeti tam, odkud není více návratu. Zesnulá čítala asi 38 roků. Čest, budiž její památce! Pozůstalé rodině pak vyslovuje dopisovatelka a celý náš sbor Sok. Libuše hlubokou soustrast.

Činovnice pro letošní rok zvoleny byly následující: Marie Jindrová, starostka; Marie Julišová, náměstka; Marie Ouřadová, tajemnice; Anna Truničková, pokladní; Růžena Dlasková, účetní; Kamila Dlasková, náčelnice; Emma Košťálová, výbor majetku na tři roky a podepsaná dopisovatelkou. Na zdar! Zdenka Sinkulova.

Newark, N. J., 10. února.

Snad v nemilost upadl jsem již u bratří a sester, kteří čekali jste zprávu moji o činnosti jednoty naší, o níž zdá se, jako by již ani nežila. Promiňte mi, že hned z počátku sklamal jsem naději vaši, neučiniv zadost povinnosti své již v prvním čísle našeho nového ročníku. Doufám, že nezazlíte mi z ohledu na můj krátký pobyt v nové vlasti. Stěžovali jste si, že již přes půl roku ani zmínky není o jednotě naší, ač v činnosti není mezi posledními. Převzal jsem funkci dopisovatelskou a jsem vskutku štěstast, že mohu i v Americe činným býti na poli práce sokolské. Jest poprvé za dlouhá ta léta mého působení v řadách našich sokolských, co zanedbal jsem povinnost svoji a věřte, že na příště neopomenu v čas zaslati zprávy milé naší jednoty se týkající.

Co činnosti roku minulého se týče, pomlčím o ní, neb chci začít od doby, kdy převzal jsem úkol dopisovatelský a t. j. od výroční volební schůze naší, dne 15. prosince 1912, v níž starostou zvolen br. Fr. Švácha, náměstkem br. Fr. Poduška st., tajemníkem br. Ant. Žamburek, 357 Walnut St., účetním br. Karel Šafránek, pokladníkem br. Vincenc Peřina, náčelníkem br. Václav Ptáček, místonáčelníkem br. Jos. Duda, evičitelem žactva br. Jos. Kačírek. Spolková místnost v "Bohemian Auditorium", 17. St. a 19. Ave.—Dne 28. prosince pořádala jednota naše společně s tělocvičným sborem Dívek a Paní "Dětský nadílkový večírek", kdež všichni přátelé Sokolství v dosti hojném počtu se súčastnili, mile pobavili se mezi tou naší drobotinou. Na programu bylo, mimo jiné, prostné skupinové evičení s praporky a hry žactva. Dále uvítací básně, kterou pěkně přednesla žačka Anna Vojtěchova. Všechny evičící dívky byly poděleny různými dárky.

Co práce tělocvičné se týče, můžeme býti spokojeni, až na to, že mnozí bratří zapomínají na čl. 2. Hl. II. ve stanovách našich: "Každý člen má do 30. roku věku svého evičiti." Tak mnohý říká, že jen evičení má co děkovati za svoji svěžest' a sílu, vzdor tomu však přece evičení zanedbává — lenoší ku škodě své tělesné. Pamatujte, bratří, že přítomnost starších v tělocvičném jest vzpruhou všem mladším, té naději naší v budoucnu a proto nevzdalujte se práce sokolské, která jest nás všech povinností svatou. Na zdar! Josef Kačírek.

Los Angeles, Cal., 16. února.

Věřu již čas bych konal mi uloženou povinnost dopisovatelskou. Již tomu dva měsíce co zvolen jsem a teprve píši první dopis. Dne 9. března bude pořádána zábava na oslavu dvouletého trvání Sokola a nově založeného sboru Sokolek. Velké přípravy a pěkný program je vybrán. Též jedno družstvo bratří předvede několik výkonů na bradlech, ku konci bude živý obraz všech evičenů. Nyní je pilno v naší tělocvičně. Cvičíme dvakrát týdně jelikož krátký čas do vystoupení, abychom se řádně připravili, neb kritika bude zajisté přísná. Sbor Sokolek, ačkoliv teprve založen, již čítá 14 členek z nichž devět evičí. Zdá se, že založen byl

na silnějších základech nežli Sokol, který v brzku po založení svém již by byl málem přeměněn na spolek zábavní a díky snaze několika bratří, kteří pravou láskou sokolskou překonali všechny překážky jim kladené, přivedli jednotu naši k čilejšímu životu. Pravda, konali pouze svou povinnost, však zaznamenati dlužno. Je radost nyní jak přibývá členů v naší jednotě, konali jsme dvě schůze v tomto roce při kterých přistoupilo 7 nových členů. Vesměs bratří, ve které skládáme naději, že stanou se pravými Sokoly, nejenom slovy a krojem ale činy svými. Mezi nimi je též bratr Mrkva, který přistoupil 8. února a týž večer zvolen jednohlasně za prvního náčelníka. Záleží nyní bratří na vás, aby chodili jste v čas do evičení a schůzí.

Na zdar!

Ant. Mařík.

New York, 18. února.

Snad naši venkovští členové, kteří celý rok schůzi jednoty nenavštíví, a těch jest plná třetina, bude zajímati zpráva účetní bratra Součka za 4. čtvrtletí 1912. Příjem \$1,512.95, vydání \$1,650.03. Vydání bylo následující: Úmrtí \$400, podpora v nemoci \$167.50, služné evičitelům, činovníkům a evičiteli zpěvu \$468, Nár. Jed. Sokolské a Vých. Župě \$208.70. Dary a různé podpory \$130, vzdělávací a tělocvičné účely \$195.45, tisk, poštovné a různé \$80.43. Jest veliké vydání za jediné čtvrtletí! A čím dále tím více zvyšují se platy, činovníkům naším. Jsme však spokojeni, jen když za náhradu času konají svědomitě práci jim svěřenou. Což, aby jste vy všichni mladíci chodili pravidelně do evičení a rozmnožili řady evičících z 60 na 100? A což vy staří, necháte ustavičně jednu četvu veteránů evičit? Bratr Štefek se o vás postará rád, jen přijďte a budete vítáni. Cvičitelský sbor s ochotou rozmnoží síly evičitelské pro nová družstva. Jen šetřte tam, kde se šetřit dá! Obvyčejně přijme se návrh na největší obnos peněz na podporu neb podnik ceny pochybné. A tu se může šetřit! Nejen, že jsme velkým národně svobodomyšlným spolkem a tedy "musíme se nechat vidět" ale chceme, aby dary a podpory, které jednota naše věnuje, nepřišly na účel aneb podnik více aneb méně pod zástěrkou národnosti neb dobročinnosti přikrytý a který by k ničemu nevedl. Obětujeme hodně peněz, a kdyby jsme náš celý majetek věnovali, přece jistě třídě lidí to bude málo, neboť usilují o naše oslabení, ne-li zničení. A proto šetřte, kde se šetřit dá.

Dále uvádí účetní další zajímavá čísla. Koncem roku 1912 patřilo k jednotě naší asi 527 členů. Z těch bylo 150 záslužných (tedy přes 20 roků nepřetržitě), 20 přes 30 roků, 1 zakládající a 1 čestný, 332 činných a 45 přispívajících. Pochybuji, že ve Spojených Státech některá jednota neb kterýkoliv spolek může se pochlubit tolika záslužnými členy jako jednota naše. Jsou všichni nejen zdraví ale i dobří pracovníci. A s tím jádrem sokolským přes různé překážky chutě jdeme vpřed! Dobrá práce vítězí! Na balkánský Červený Kříž vyplatil naše jednota \$372, totiž \$100 a něco dolarů bylo zasláno hned při počátku války a ostatní peníze zaslány byly V. V. N. J. S.

V měsíční lednové schůzi bylo usneseno, aby mladíci a členové Klubu svobodomyšlné mládeže byli přijímáni do naší jednoty bez vstupného. Sbor Zástupců České svobodomyšlné školy, který Klub svobodomyšlné mládeže řídí a vyučuje, zajistě že přijme toto naše usnesení s povděkem a my milerádi přijmeme každého mladíka z Klubu tak pěkně výchovného. Ovšem odporučení měl by si každý mladík opatřit a pak se k jednotě naší hlásiti. Poslední schůzi lednovou bylo 9 nových členů přijato a z nich čtyři od Klubu Svob. mládeže. — Maškarní plas se vydařil znamenitě; též i humoristické představení T. Sboru Dívek a Paní.

Na zdar!

Michael Kafka.

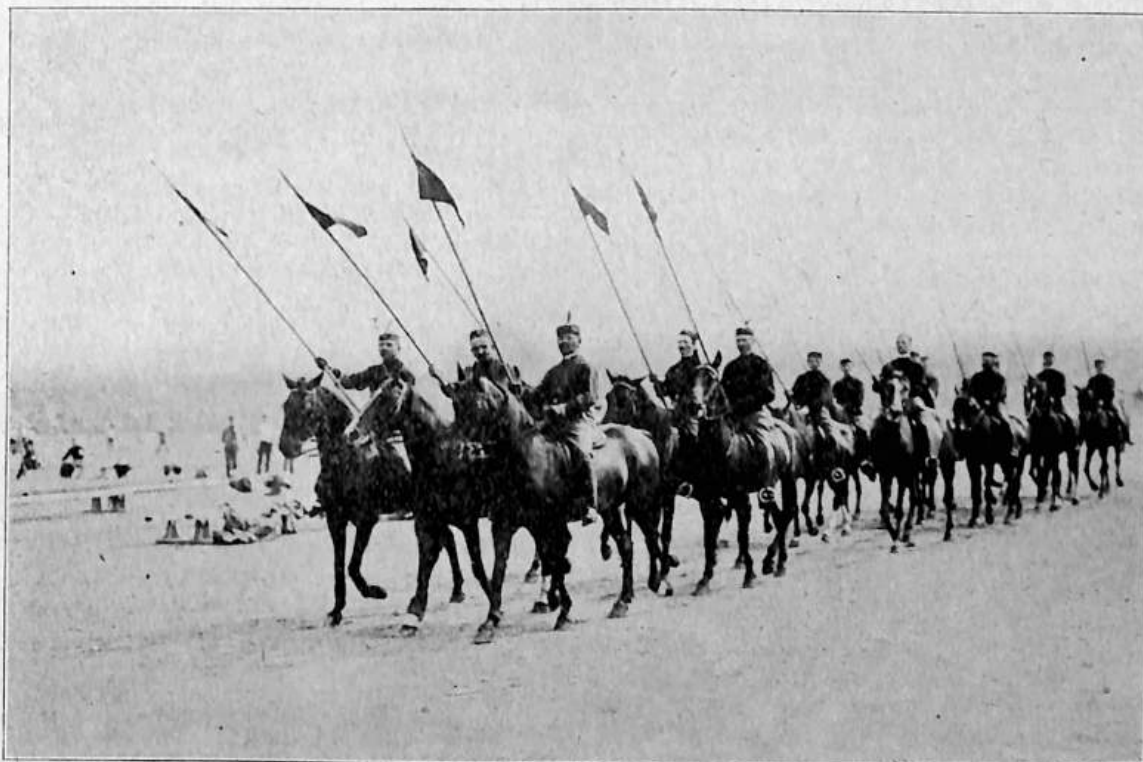
Cleveland, O., 23. února.

Na zdar, bratři! Dovolte, abych se vám představil jako jeden ze dvou dopisovatelů jednoty Sokola Cleveland. Naši předchůdci toho málo do "Sokola" oznamovali a tak zvolili jsme si pro příště dva, ono se to v páru lépe táhne. Tak jsem jako jeden z nich, vzal jsem si forpost a tu jako musím začít.

Tak jsme vám tak šťastně proklouzli ze starého do nového roku a v tom víru štěstí a radosti plujeme tak příjemně a klidně a bude-li nám ta všeobecná prosperita i letos sloužit doufám, že těch veselí a "pikniků" můžeme mít trochu více. My totiž poprvé upustili od starého zvyku pořádat veřejné na nový rok, a místo téhož pořádati taneční zábavu a proto jsme se v té nejružovější náladě přímo vtancovali do toho nového roku. A proč ne? Vědouce, že vykonali jsme vše možné a dobré co vykonati se dalo a s nejlepší nadějí k dosažení vyšších met s novými silami, jež jsme pro

sokolská činnost zavládla. Nedivme se, každá nová správa vždy zavádí nový systém, má lepší program. My ovšem byli již tak zvyklí, že zvykli jsme, jednak častou chválou veřejnosti, jednak přílišnou samolibostí, pohlížeti na naše výkony jako na něco nejdokonalejšího co jest na prostě bezvadné a zatím?!

Upřímně řečeno, kdyby soudil tu někdo práci našich odstouplých činovníků dle pověsti, jež o nich kolovala, jistě že rád viděl kýženou změnu. Zajisté, že bude zajímavě seznati stinné stránky a škodlivé vlivy, které více neb méně v každém sboru se zjevují, které ale u nás však zvláště asi v hojně míře existovat musí. Tak prý si br. vysloužilý starosta počínal jako ti mexikánští presidenti, br. účetní posledním rokem zapomínal, že vlastně účetníkem jest, br. tajemník rozmrzen nad tou neuznalostí členstva, sám zanesl si do protokolu vysvědčení vydaných zásluh a tak jen ten starý bratr pokladník udržel se v sedle a na dále bude střežit

Jízda sokolská o sletu v Praze.

příští rok zvolili, jistě nám to nebude nikdo závidět, když hrdě zvedáme hlavu a vypneme hrud'.

Zdá se mi, že ta změna úřadů ve sboru byla již žádoucí, při nejmenším jistě výhodná. O volbách, které velmi hladce odbyty, bratři s chutí úřady přijímali bez všech ceremonií čestná místa po vysloužilých zaujali s mnohoslibným zápallem pro dobro toho našeho hnízda pracovati. Jest sice staré pořekadlo, že nové koště dobře mete, častá zkušenost však dokazuje, že sedí-li někdo dlouho v teplém hnízdě zlenoší, stává se nehybným, překáží a proto změna občas bývá prospěšná. Leckoho přesvědčí, že máme vyjma těch starých tahounů dosti jiných sil a odhodlaných dobrovolníků, kteří dychtivě čekají na příležitost pochlubit se svým talentem a dokázat, že často mylně byli za pouhé diváky pokládáni. Jiným bude zase poskytnuta příležitost posouditi a snad i lépe oceniti práci a snahu těch, kteří jen výčitkami zahrnovali a z různých přečinů obviňovali...

Po zaujmutí svého místa nově zvolený starosta jadrně poděkoval — přítomným členům — za jich dosavadní služby jednotě věnované a slíbil, že bude hledět, aby nyní ta pravá

tu naši věčně prázdnou kasu. Když vyličil jsem osud našich činovníků nebude škoditi zrevivizovat i pověsti o našich odborech.

Nutno předem uvést, že jich máme asi půl tuctu a tu se rozumí samo sebou, že často přihodí se malér, totiž aby nepřekážel jeden druhému a neubíral mu na čase a místo k náležitému rozvoji, raději sám nedělá nic. To se také povedlo i evičtelskému sboru; protože bazární výbor potřeboval jeden týden ku dekoraci a úpravě síně a druhý ku odbývání téhož, evič. sbor ochotně od evičení upustil a veřejné bylo na neurčito odloženo. Ovšem ti co vidí, jak se říká do zákulisí věděli, že se veřejné pořádat nemůže v obvyklý den, poněvadž v době kdy vítaná překážka se nahodila cvičilo nejvíce sedm členů. Ono bylo v loni dlouho moc teplé počasí a tu se špatně cvičí i to musíme uvážit!

Náš dram. odbor zase často přijde do konfliktu se zábavním ohledně stanovení dne ku zábavě a často jsou s daty příliš blízko a pak nařiká jeden na druhého, že si dělají konkurenci. Chyba je, že jsme Češi, proto se nemůžeme dohodnouti! Přednáškový výbor v posledním čase se na dobro

rozklížil a nebýt Svazu Svobodomyslných, který nám jaksi vnutil prof. Velemínskýho bylo by u nás o jeden duševní požitek méně.

Výbor na opravu stanov, který již skoro dva roky je sestavuje vzdor letošní mírné zimy přece as jen zamrzne. Proto si ale hlavu lámat nemusíme, letos máme náš sjezd a tam se budou dělat stanovy pro všechny jednoty, tedy i pro nás.

Máme ještě jeden odbor, jehož některé členy pílí a vtrvalostí předčí mnohého z nás a to jest ženský odbor, o tom se uvádí, že z jejich schůzí tak na čisto vymizela ta mladší generace, ten náš ženský dorost prý přestal schůze navštěvovati. Kde tam vězí chyba, to musí rozluštit Sokolky samy!

A ještě jeden hlavní faktor v naší síni na kterého často stížnost se vede a který přec snaží se jak může, aby svým povinnostem dostál. Tím jest náš domácí správce. Dlužno uvážit, že jest to již starý pán, čítá skoro 60 let a proto nemožno od něho tolik a mnohy dost těžké práce požadovat. Neříká se, že by si nechtěl někoho vzít k výpomoci, spíše se zdá, že nemůže nikoho dostat, kdo by mu práci usnadnil. Tu místo žalob bylo by správnější hledati mladší sílu, která by snáze a trpělivěji různé ty svízele překonávala.

Zatím dost! Z výše uvedených přečinů a nedopatření někoho zde omlouvati aneb hájiti se neodporučuje. Předně, dle náhledů mnohých bratří bylo by vměšování se do právomoci zvláště zvolených a stanovených účastníků těch různých užších kroužků. Za druhé pak bratři, kteří pilně sborové schůze navštěvují mohou při trochu dobré vůli a bedlivější pozornosti snadno kámen úrazu nalézt.

Těm různým br. "kritigrům" nutno důrazně připomenouti, že nejen slovy ale i skutky musí své přednosti jako příklad k následování uváděti. Mnohý z nich ale nejraději vytýká, že mnoho jsme si nadrobili a teď to nejsme vstavu ani sníst natož strávit. Oni sice ví, že čím všestrannější činnost jednota pěstuje tím snadněji a určitěji inteligentní členstvo vychová. Ba jest dokázáno, že neposkytneli se mnohému příležitosti u nás, hledá ji jinde a nám odpadá. Nelze každého pro tělocvik získati a není-li proň jiná příležitost po ruce, ač členem zůstává, jest pro jednotu mrtvým materiálem. Každý jistě ví, že vydržování tak velké budovy a tělocvičné školy stojí mnoho peněz, příspěvky členů že daleko nestačí, že pořádáním trdlovaček pod jakýmkoli názvem není zrovna jediným ani vhodným prostředkem ku zaopatřování příjmů, a co nejdůležitějšího, že dnes stále více a v každém směru se uplatňuje přísloví "Osvětou k svobodě". Jenom vzdělání pomáhá k vyšší úrovni!...

Načrtl jsem různé ty bolesti našeho těla, jakž postiženo jest uvnitř, ač na venek dobrému vzhledu se těší, přec bystrému pozorovateli neujdou a přál bych si, aby si jich veškeré členstvo povšimlo a stalo se vlastním lékařem. Víme asi všichni, že pod každým svícenem bývá tma a proto musíme všichni hledět z té tmy kde koho vytáhnout na světlo a pak bude jasno mezi námi.

Abych také veselejší zprávy podal kruhu čtenářů "Sokola Amer.", musím zanést tu lepší polovici našich skutků. Mám sice podezření, že asi moji milí bratři seznali ty černé myšlenky, jež mi v hlavě víří a že jistě jen z obavy, abych nespáchal nic zlého (snad je hryzlo i vlastní svědomí) pozvolna se vzpružili z toho malomocenství a hajdy ven, sháněť členstvo na veřejné vystoupení. A hle, kde se vzali ani nevím, najednou se začala plnit naše síň a tu vidíme evičiti přes 20 členů, rovněž tolik Sokolek. Všude plno dětí malých, větších jako včely se to rojilo, až jsme museli zvolit dozorců výbor, aby pány kluky či náš nadějný dorost trochu krotil; neboť věřte, často, když náš správce jest s nimi sám, tu stydne mu krev v žilách obavou, že ta bujná krev rozvalí Sokolovnu. Dosud se tak nestalo a tu ne-li více alespoň čilý život ve evič. dny musíme zaznamenati. Členové zábavního

výboru obého pohlaví, dosaváde jsou tou jedinou neumdlévající částí našeho tělesa, jsou podnikaví, obětaví a v práci neúmorní a proto vždy úspěšní. Sotva odbyli sylvestrovskou zábavu, již zahájili přípravy k Šibřinkám, které, dne 18. ledna za hojné účasti masek přílehajících určenému rázu znamenitě se vydařily a sboru pěkný výtěžek zajistily. Dne 9. února předvedl nám ochotnický odbor poutavé drama Jindřich Urban, které byvši dost pěkně sehráno, mocně působilo na dosti četně zastoupené obecenstvo. V souhře bylo dobře znatelné, že ochotníci tentokrát více pílě nastudování kusu věnovali. Zavděčili by se jen tím více, kdyby vždy tak jednali, jest to nejsnadnější cesta zajistit si stále a větší návštěvy publika.

Dne 12. února opětně započato se zkouškami zpěvu.

Na 23. února stanoveno veřejné evičení, teď se teprve začlo pilně evičiti a dohánět co zameškáno, starším boreům to šlo, ale těm nováčkům a pak těm, abych tak řekl svátečním příslušníkům evič. sboru, pro ty jest příliš krátká doba nabýti ladné pružnosti a potřebné hbitosti, těm stále někde kousek té vlastní končetiny přečnívá.

Konečně tedy nadešel ten křžený den, kdy měli jsme složit zkoušku celoroční (?) naší činnosti. Takový den jest vždy naším svátkem, tu se ta naše sokolská rodina sejde od nejmladšího do nejstaršího, celá se pěkně vyšňoří a každý chce ukázat to nejlepší co dovede. Jako jindy i tentokrát síň byla jak se říká nabita, hosti sešli se se všech stran, bratři z Lorain nás poctili návštěvou i náš milý br. Vác. Levý zajel si k nám až z Detroit. Někdo nám sice šeptal, že jeho návštěva platí více jedné z našich švarných Sokolie, at' už to jakkoliv, my víme, že on rád volnou chvíli použije v naší evičárně mezi námi, kde na řádného Sokola byl pasován. Z celého programu největší zájem vyvolala prostná, která krátce řečeno všemi provedena byla vzorně, ač i hry žactva, jakož i evičení členů na náradí získaly dosti obdivu a salvy potlesků za jednotlivé výkony. Zvláštní uznání patří br. evičitelům Pankovi a Šlapákovi za pěkné složení prostných v tom bodu jsou mistři. Nemenší zásluhu mají o výcvik té drobotiny br. Řezáč a V. Lev, kteří zda-li vytrvají, mohou se později co schopní evičitelé uplatnit.

Ku konci pak starosta br. Všetečka vystoupiv z řad evičenců promluvil vzletnou řeč, poděkoval hostům za jich přízeň nám projevovanou a nabádal členstvo k vtrvalosti. Po té žactvem naši evičitelé obdarováni cennými dárky a tím svátek náš ukončen ku spokojenosti a radosti všech cizích i domácích.

Tak jen dál hoši, at' zase neochábnete za pár dní, všichni za jednoho a jeden za všechny, dokud železo horké musíte kout, s jídlem roste chut' a dobrá práce najde vždy u rozumných lidí uznání.

Přeji všem bratřím mnoho zdaru a našemu sboru zvláště i znamenám se s brátrským pozdravem

K. Bernreiter.

Chicago, Ill., dne 26. února.

Co nově zvolený Slovanské Sokolské Gymnastické Unie dopisovatel, žádám br. redakci Sokola Am. o uveřejnění částečné činnosti. Především musím doznati, že jsem měl zvláštní představu o tom, jak tyto sbory z různých táborů mohou tak svorně pracovati, a že to, co jsem mnohdy čtl nezakládalo se na pravdě. Ano, i zaslechl jsem jednou slova: To nepotrvá dlouho — a až se jednou poperou mezi sebou, bude po Unii atd. Jsem již 5 měsíců jako zástupce v této Unii a mohu říci, že ač sdruženo dosud 24 různých jednot v toto těleso, pracuje se svorně a bez nejmenší nevraživosti jednoho proti druhému a schůze mají tak volný průběh, že se zdá tomu, kdo tam prvně vkročí, jakoby byli všichni bratři z jednoho tábora; tak hladce se vše vyřizuje. Je viděti, že stejný zájem je svedl dohromady a ostatní jest

jim vedlejší zde jest "modrý" aneb "červený" Sokol — vždyt' jsou všichni Sokolové a navzájem bratři! Je viděti, že ve evičním členstvu není možno hledati ono zlo, ale že spíše nevráživost tak zvaných pánů bratrů z obou stran asi v tom hraje celou úlohu a některé vůdčí síly se bojí svazu, kdyby ku sloučení přece došlo, (k čemu jednou dojít musí) že dva činnovníci najednou nemohou být — a tím by musela jedna nebo druhá strana ustoupit — a to je asi ten celý kámen úrazu, který se svaluje na neshodu o kroj! Bratři, kroj nechte stranou a pak uvidíte, že práce bude poctivě dělena na obou stranách. —

Po nabytých zkušenostech usneseno pořádati druhé vystoupení Unie v měsíci červnu 1913, a dle zájmu jednot, jaký se již jeví jest naděje na výsledek slibující uspokojení výboru. Mimo toho pro večerní žáky od 14-18 let budou pořádány závody 13. dubna 1913.

k čemuž bližší výklad podá dotyčný bratr, který tu hodinu bude míti theoretické výklady. Unie má v úmyslu pořádati tento kurs bez ohledu na to, kde vyměřenou dobou času v látee přestane z důvodů těch, že když bude moci volně pokračovati, úspěch bude daleko větší, než když tak obsáhlá látka tělocvičná v rychlosti jest posluchačům podána, tak že tito ani nestačí hned si vše v hlavě srovnati (nehledě ani na to, že jsou mnozí, kteří v české řeči mnohemu nerozumí). Jest jisto, když se z takového kursu posluchač domů vrátí, stojí mnohdy nad poznámkami a vším tím, co si zapamatoval, jako Jeremiáš nad zříceninami. A to jsou ty bolesti dnešních kursů.

Unie jest ochotna každým rokem za podobných podmínek v kursech těch pokračovati až všecka látka probrána to jest povzbudit br. evičitele, vedoucí družstev ano i evičence ku většímu zájmu o tělocvik a to jen tenkrát do-

Ženy athénské nesou občerstvení vojínům.

Pro evičitele a evičence bude pořádána lékařská přednáška 6. dubna 1913 odpoledne v místnosti parku Ant. Dvořáka, o kterou je zájem všech evičenců.

Žádosti Nár. Slov. Sokola, který žádal o evičitele pro neděli dopoledne a který by evičení to vedl spíše jako malý kurs, vyhověno a doporučení dva evičitelé, kteří by byli ochotni přijmouti, z nichž přijat byl br. Holan, který již evičení vede.

Na návrh br. Holana, aby pořádán byl kurs tělocvičný Unii usneseno, že by mohl být takový kurs pořádán, kdyby každá jednota v Unii sdružená přispěla obnosem nejméně \$10.00. — Když se vezme v úvahu, že bude kurs trvati celou zimu a to dva večery v týdnu od 7—10 hodin a v neděli od 8—12 hodin dopoledne, a že vyslati může každá jednota libovolný počet posluchačů, jest to obnos tak nepatrný, že dosud nikde nebyla příležitost s takovouto výhodou kurs obeslati, jako se naskytuje jednotám sdruženým v Unii.

V kursu tom mimo počátečních eviků a jejich výkladů, bude postupně i podána látka evičební pro družstva dle jejich vyspělosti. Některé hodiny výhradně budou věnovány theorii, v kterýchžto hodinách bude vše vypsáno na tabuli,

jde porozumění, když v první řadě br. evičitelé a vedoucí družstev budou řádně obeznámeni s tělocvičnou soustavou.

Osvědčili se tento kurs, který bude výhradně pro Sokoly pořádán (a snad i pro vedení žactva a dorostu chlapeckého), pracováno bude též na tom, aby byl pořádán kurs výhradně pro Sokolky a jejich evičitele a evičitelky, by i zde bylo užíváno všude jednotného názvosloví a při evičení nářadlovém by vyhraničena byla mez, kam až evičitel může eviky zkouseti, jakož i jak sestavovati evičení společná pro veřejná vystoupení, by všem podmínkám vyhovovala.

"Na zdar!"

Jan Holan.

East Islip, N. Y., 27. února.

Chci podati zprávu o naší činnosti a práci. My zde na Východě v tom našem zákoutí pracujeme pomalu, ale jistě. Seznáte z fakt, jež uvádím o tom, co jsme vykonali 12. května roku předcházejícího do dne 12. května t. r.

Přiložili jsme ruce k dílu a založili T. J. Sokol i pracovali jsme se zdarem. Dne 31. srpna 1912 jsme byli přijati do Nár. Jed. Sokolské v počtu 30. členů a přes 30 dítek. Od té doby přistoupili 3 mladí členové, dva čekanci a 14 dívek,

což jest zajisté chvalitebné. Největšího uznání si zasluhuji dva staří průkopníci v řadách Sokolstva, br. Jos. Fisher, přináležející již 34 roky k N. J. a na své stáří jest dosti ještě čilým. Jest našim náčelníkem, cvičí členy a děti, druhým jest br. Václav Sedláček. Týž ač jest od nás 5 mil vzdálen přece je tak obětavý, že se jednou týdně dostaví cvičit děvčata. Jak staré přísloví praví: "Co se z mládí naučí, k starosti, že to má jako by našel."

Co se týče náradí, máme to nejnnutnější: hrazdu, bradla a koně vše zapláceno. Máme též všechny přípravy pro česko-svobodomyšlnou školu pro naši mládež. Započnem s vyučováním v době co nejkratší, začez vzdávám všem bratřím srdečný dík za jejich obětavou práci a lásku a žádám je, aby nadále pracovali na poli výchovném.

Mimochodem podotýkám, že i my zde pracujeme s překážkami, neboť máme také soutěž. Ze dne 3. prosince 1912 objevila se zpráva v "Katolíku" na stránce 4. následující: "Z East Islip, L. I. "Sokol Orel" založen! Tak s hrdostí voláme z naší osady do světa. Co zvláště musí každého na šince upřímného potěšiti. Na den díkůvzdání přijeli k nám z New Yorku dp. B. Matěju s českými bratry A. Kluckem, Jos. Netušilem, Jindř. Rážem a Voj. Šmatem, kteří byli v ladném stejnokroji sokolském, a odpoledne v osadní síni konána zakládací schůze. Nejdříve promluvil místní farář Jos. Šinkmajer, načež se slova ujal neunavný vlp. Matěju. Vyzýval rodiče, aby syny své nabádali ku vstupu do Sokola Katolíckého, aby nedali se zlákat zpěvem labutím lidí odpadlých, kteří ztratili víru v boha, jakoby neměli jiného na práci, než jiné o víru tu okrádati. Slze draly se do očí, když líčil zvláštní zkušenosti, jak umírající otec poslal si pro kněze v hodinku svojí smrti. Ale syn, člen nevěreckého Sokola, boje se výsměchu svých spolučlenů stál na stráž u dveří, za nimiž stářický otec umíral a snažil se násilím knězi vstup zabrániti. Rodičové katolíci! Tak by se mohlo jednou stát i vám, kdybyste své syny svěřili Sokolům, kteří ve stanovách mají, že žádný člen nesmí v boha věřit, nesmí do kostela chodit. Tato slova řečníka zanechala v duších přítomných dojem nesmazatelný. — Dalším řečníkem byl Orlík Jindř. Ráž z New Yorku. Posvětil na metodu nevěreckého Sokola, dle níž se přistupujícímu členu neřekne nic o článku ve stanovách, v němž se zakazuje víra v boha."

Prohlédl jsem celé stanovky Národní Jednoty Sokolské a podobný článek jsem nenašel. Dle mého rozumu si myslím, že každý našinec, který není na mozku chybným, musí uznat, že slovo Sokol znamená volnost, totiž svobodomyšlnost. A co vlastně je ta svobodomyšlnost? Svobodomyšlnost žádá pro každého pracujícího a dobro konajícího člověka úplnou svobodu v žití, odsuzuje každé násilí, zločin a nemrav. Svobodomyšlnost jest lehece pochopitelná a tak vznesená, že si ji mnoho lidí nezasloužené osvojuje a ti pak vznesenost její poškozují. Pravý svobodář se varuje každé nečnosti, neb jest si vědom, že pošpiněný charakter neočistí žádný kněz. Svobodomyšlnost jak známo, není nauka, nýbrž metoda, to jest způsob, jak vésti své myšlenky a tím i jednání. Metoda tato nevyznačuje se tvrzením jistých zvláštních pravd, nýbrž závazkem vyhledávati pravdu v jakémkoli oboru toliko přirozenými prostředky ducha lidského, rozumem a skutečností. Svobodomyšlností se míní, aby věda a myšlenka byla volná, žádné mínění, učení, neb dogma nemá býti vnucováno veřejnou mocí. Svobodomyšlnost za lidského rozumu a vědy vůbec. Svobodář není nevěreem shrnuje v sobě přesvědčení tehdy, jedná-li člověk dle vývinu v žádném smyslu toho slova, naopak je věřícím v poznání pravdy. To jest můj náhled.

Na zdar!

Jos. Bízek.

Milwaukee, Wis., 27. února.

Zdali pak si někdo všimne zpráv v "Sokole": Noví, odstoupili a vyloučení členové? Jest to všady stejné s těmi

členy. Nevím, zdali se zná, ale za přehlédnutí a přemýšlení stojí. Posledních několik roků jsme se snažili přivést náš sbor na větší počet členů, ale nejde to. Kolísáme pořád jako ta lodice na rozbouraném jezeře. Přijali jsme několik členů, pak jsme za ně zaplatili několikrát příspěvky k N. J. S. a k Župě a za nějaký čas se museli vyloučit pro neplacení příspěvků. Ne, že jednota něčeho na takových členech nezíská, ale spíše hodně ztrácí. Příklad se zase osvědčil, že lepší méně a dobrých, nežli hodně a špatných. Sokol jest jen ta jedna česká bašta kde se udržuje národnost, přispívá na všechny možné národní podniky! Vydrží je společně sobotní školu, denní školu tělocvičnou a pak místo, aby národovci podporovali, musí býti z jednoty vyloučení a jednota ještě musí za ně platit, a to jest nesvědčivost. Tak mně to připadá, že jsme zrovna jako ty americké české noviny. Pokud není upomenut, odebírá noviny, ale jak má za ně platit, hned se neví kde zůstává, a nenajde se ani registrovaným dopisem. To stalo se zrovna nám. Člen byl dlužen a několikrát mu dopsáno i jiný člen s ním mluvil, ale když přišlo do tuhého, poslali jsme mu registrovaný dopis, jenž přišel zpátky, že podle adresy osoba ta tam není. Co s ním? Dle stanov vyloučen pro neplacení příspěvků. Tohle není žádná národnost, jak již některý člen horoval: Já byl tam a tam cvičitelem, založili jsme sbor, byl jsem náčelníkem a co snad ještě a na posled jest z něho pijavice obecná. My zde máme sdružení spolků, že když jest člen u některého spolku vyloučen, jest oznámeno, že nemůže být přijat až k dotyčnému sboru dluhující částku zapraví. Co dělat ale se členem, který již patří ke dvěma aneb třem spolkům? Co na tom, když bude od Sokola vyloučen, zrovna tam velké výhody nemá a u jiných, co se po smrti dostane několik stovek, tam se musí zaplatit. Věru, kdyby takovému členu záleželo na charakteru, na podpoře národní věci a na Česťvi, nedal by dojíti na vyloučení. Sokol by měl být národně více podporovaný a proto bratři, když budete navrhovat pozor, dobrý pozor kdo a jaký!

Na zdar!

Jan Zahofík.

St. Louis, Mo., 27. února.

Poslední naše veřejné cvičení, dne 22. prosince nemohu popsati z vlastního názoru, ježto mně nebylo možno se účastniti, ale dle doslechu se všeobecně líbilo. Novinkou bylo cvičení cvičitelského sboru na kruzích, náradí zde zanedbaném.

O sylvestrovské zábavě při scéně "O naší pouti" (upravil br. Trčka) vystoupilo několik bratrů jako akrobati, koucky vskutku akrobatickými. Sestry pak provedly několik pěkných národních tanců, jež nacvičila sestra Šmákalová. Šibřinky "V říši báji" nám vypravil vždy ochotný a obětavý br. V. Procházka s pomocí hlavně br. J. Třísky, tajemníka zábavního výboru. Dekorace se velice líbila, ale bylo méně původních masek, jak jsme si zvykli na našich Šibřinkách vídati. Divadlo "Hraběnka z Podskalí" bylo pěkně sehráno a velice se líbilo.

Výroční schůze založení první jednoty sokolské v St. Louisu před 48. lety byla četně navštívena. Br. Tesař přečetl pečlivě sestavenou tajemnickou zprávu za r. 1912 a zdravici pořadatele; bratři V. Tříška a A. Vogeltanz přečetli své úvahy ku výročí a br. Paskovský velice pěkně rozbor o Sokolství. Naši zpěváci a zpěvačky zazpívali 2 zpěvy, a sestra Reinerová pro dobrou náladu na konec přednesla veselou deklamací a br. Vostrovský solový výstup.

Do našich cvičení jest nyní radost se podívat, at' v kterémkoli odboru všude dobrý, čilý ruch, veselá nálada a četná návštěva. Děti cvičí na 150, dorostenců přes 20, Sokolek více jak 30, a ve členstvu se také blížíme 30.; tři družstva cvičí pravidelně. Cvičení členstva vedou bratři z cvičitelského sboru pod dozorem br. Paskovského, i o cvičení

společná se střídají ve vedení s dobrým úspěchem. Máme nyní opravdovská bradla. Žerdě 14 střevice dlouhé, zařízení ku zvyšování do 8. střevice, zároveň se mohou rozšiřovati neb sůžovati dle potřeby. Též pojezdne zařízení vzhledem ku velké váze připojeno, neboť celková váha jest přes 800 liber, celá konstrukce z ocele a železa. Veškerá práce vykonána bratry úplně zdarma. Mimo to jsme koupili 2 visuté hrazdy.

Ve sorganisovaném "Svazu Slovanského Sokolstva v St. Louis a okolí" jsou zastoupeny následující jednoty, české: St. Louis, East St. Louis, Edwardsville; chorvatské: St. Louis, East St. Louis, Dalmatinský Sokol St. Louis a Srbský Sokol St. Louis. Náčelníkem zvolen br. J. Paskovský, náš evičitel, náměstkem A. Chorvatič, náčelník chorvatský, zapisovatelem br. V. Zavadič, náš náčelník, starosta bude zvolen v příští schůzi.

Naše příští veřejné bude dne 20. dubna. Pro prázdninové období má naše jednota v úmyslu poslati všechny děti, navštěvující evičení, někam na venek do přírody a podaří-li se nám překonat vyskytující se překážky, bude naši největší radostí plán ten provést.

Tento měsíc budeme mít zde přednášky prof. Velemínského, na něž se každý těší. V poslední schůzi zvoleni za zástupce na sjezd bratři F. Holman a M. Wimmer.

Michael Wimmer.

Chicago, Ill., 27. února.

Sokol Slovanská Lípa ještě žije! Těchto několik slov doufáme, že stačí, aby po celé Americe mezi Sokoly se znalo, neboť možná, že by si naši mysleli, že sbor snad zanikl, že po delší již čas nepodal o sobě žádné zprávy. Ne snad, že by nebylo schopných členů ve sboru pro obor dopisovatele, to nikoliv, ale sbor Lípa má stále, jak se říká smůlu s evičiteli. Musíme si postěžovat: Sbor náš zaopatřil si, jak se myslelo dobrého evičitele a jak se na schůzích přednášelo, každý byl nadšen, že se naše evičirna naplní, že bude zase veselo a prý je Sokol český z Vídně atd.

Pravda, onen Sokol za evičitele byl přijat a věnovala se mu celá důvěra vůbec ve všem. Nás několik prozíravých jsme pozorovali opak všeho, když nový evičitel vzal otěže do svých rukou. Přijímal příspěvky od žáků, byl zastoupen v několika výborech, kde bylo s financemi co činit a také měl na starosti dopisování do "Sokola Amerického". Jak řečeno, věnovala se mu celá sokolská důvěra a jak se k posledu zachoval?!

Jednoduše, že prý evičit nebude, že pojede pryč z Chicaga, ani nedal sboru vědět v čas, aby si opatřil jiného evičitele a nyní ty ubohé finance a knihovna. Sokola Slov. Lípy. Pravá spousta.

Takovou smůlu má náš odbor, ale nesmíme zoufat, ale povždy doufat. Je to pro náš Sokol a pro mnohé členy, kteří se dali tak zmást pravá škola.

Nyní se můžeme však po té smutné zkušenosti pochlubit, že Slov. Lípa získala dobrého evičitele, který v krátkém čase naši evičirnu přivedl tam, kde vůbec nebyla mnoho roků a tak jedině se mohou sbory sokolské zmáhat a více lásky k návštěvě se získá, jak evičení tak i zábav a schůzí, ano, každý Sokol více si myslí o té věci sokolské i snaží se.

Pro nynějšík nám bratři a sestry promiňte, že Vám nepodáváme to pravé, o činnosti v naší evičirně, jen tolik můžeme zdělit, že máme přes 60 evičenců. Je velký počet, dle polohy, kde se naše síň nalézá a proto jsme my starí veteráni samou radostí až drobet omládli! —

Doufáme, že v příštím dopise v "Sokole Americkém" podáme více zpráv, jelikož jednota naší maličkost si vybrala za dopisovatele a já moc rád píšu a tak možné, že o naší Lípě se více dozví i ti, kteří také někdy pod stínem jím se chladili. Všem Sokolstvu "Na zdar!" Jos. Hladovec.

Chicago, Ill., 28. února.

Bál jsem se při psaní prvního dopisu jestli jsem napsal vše dobře a již přicházím podruhé a to opět se závody, ku kterým jsme byli vyzváni. Evanston Y. M. C. A. pořádala 22. února večer atletické závody, při nichž účastenství byly mimo pořádající následující sbory: Vorwaerts, Turnverein, Evanston Academy, Central Y. M. C. A., Sinai Social, Center Athletic Club, New Frier High School, Plzeňský Sokol, Gary Ind. Y. M. C. A., Northwestern University, Wilson Avenue Y. M. C. A., v celkovém počtu 81 závodníků a závodilo se dle řádu A. A. F.

Našich členů účastnilo se 5, z nichž 3 obdrželi ceny a to Gaspr druhou ve skoku vysokém, Ed. Kůourek třetí ve skoku o tyči, Paul třetí ve vrhání kouli 12. liberní, čímž jsme jen čestně zase obstáli. Nyní se musím i zmíniti o tom, že nikdo nebyl tak přísně souzen jako se stalo nám a že do kud nebylo to až příliš znatelné, že jsme byli stále jenom na známkování zkracování a když Sokol byl již napřed, dávány jejich straně výhody tím, že jim byla oprava povolována, což v atletice není zvykem.

Při šplhu nedějí se správné náskoky t. j. není stanovená hranice kam závodník jest naskočiti a od které výšky se koná vlastně šplh, tím se stává, že vysoký závodník je ve výhodě proti malému, poněvadž dohmátne výše a malý je zkracován na známce. To se mě zdá nesprávným.

Poněvadž jsme měli příležitost již několikráte s nimi závodit, seznal jsem, že přece jsou za naši českou soustavou a tělocvikem vůbec a při vedení závodů i ostatním jest jim třeba mnoho se ještě učiti od Sokolstva. "Na zdar!"

Frank Paul.

Little Ferry, 28. února.

Byvši zvolena dopisovatelkou do "Sokola Amerického" musím podat zprávu o činnosti sboru našeho. Sbor náš až počtem dosti silný, činnost ve evičení jeví pramalou, nebýt snad čekánek byla by evičirna prázdná. Co jest příčina, že sestry tak málo evičení navštěvují? ... Dnes evičitel náš připravuje se k veřejnému a doufám, že sestry naše se účastní v hojnějším počtu.

Dne 22. února sehrál sbor náš s dram. odb. T. J. Sokol divadelní představení "Závět" za spoluúčinkování starosty Nár. J. Sokolské, br. K. Hrbka. Souhra byla dobrá a návštěva byla též mnohem větší než před tím. Zajisté, že i obecenstvo pochopuje snahu a námahu našich ochotníků. Bylo by záhodno, aby náš dram. odbor brzy nám zase takový požitek připravil. Též i česká hudba sehrála mezi jednáním i po divadle české skladby, což se všem účastníkům zamlouvalo.

S přáním, by sestry naše i v tělocvičně byly tento rok činnější volám všem upřímně "Na zdar!"

Anna Krausová.

OZNÁMENÍ.

Bratr Rafael Szalatnay z Prahy, který se VI. všeslovanského sletu sokolského činně účastnil co člen pořadatelského odboru, americké výpravě jel se zvl. sokolskou deputací do Podmoklí vstříc a věnoval vůbec americkým hostům svou zvláštní pozornost, dle právě v Americe a pořádá přednášky o VI. sokolském sletu s doprovodem pohyblivých obrazů, z jejichž pořadu uvádíme hlavně příjezd amer. hostů, hold Sokolstva městu Praze, protná mužů a žen, cizí hosté, různá evičení a závody atd., atd. — Příjezd Američanů do Prahy jest pro nás obzvláště zajímavým, ježto lze poznati každého nám známého účastníka výpravy velice pěkně.

Jednoty sokolské, které by si přály přednášku br. Szalatnay-e ve svých Sokolovnách slyšeti, necht' se obrátí přímo na něj. Adresa: Rafael Szalatnay, 347 E. 74. St., New York City.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

konané dne 24. února.

Starosta K. E. Hrbek zahájil v přítomnosti všech členů schůzi.

Zápis o schůzi minulé po přečtení přijat.

Svaz Německých Turnerů zasílá dopis, v němž nás zvou, abychom se účastnili jejich závodů, které budou od 25. do 29. června 1913 v Denver, Colo., odbývány. Zároveň zasílá dopis mayor města Denver, v kterém nás též zve k účasti na sletu a závodech. Dopisy byly přijaty a mají býti v Sokole Americkém uveřejněny, zároveň uloženo jednatelem, aby na dopisy zaslal patřičnou odpověď.

Č. O. S. z Prahy zasílá obšírný dopis o knize "Těloevik" od Čermáka, již miní pan Springer v Praze s opravami vydávati. Zasílají úplně vysvětlení celé záležitosti. Dopis byl s díky přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatelem má odepsat a za jejich ochotu poděkovat. Bratr Čermák též zasílá dopis v záležitosti této a přimlouvá se, aby Výk. Výb. určený honorář byl snížen. Též p. Springer zasílá dopis a žádá o snížení honoráře, jenž mu byl Výk. Výb. N. J. S. určen. Po znovuuvážení záležitosti této bylo usneseno, aby honorář byl z \$200 snížen na \$100 a jednatelem má v tom smyslu p. Springerovi dopsat.

Ústř. Výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatelem má odepsat a oznámit, že Výk. Výbor rozhodl zůstat při posledním usnesení.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti; zároveň žádají o prodloužení lhůty na zaplacení dluhujících poplatků. Uloženo jednatelem, aby jim oznámil, že dle stanov nám není možno žádosti jejich vyhověti.

Br. Šiman zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Výk. Výbor Čes. Amer. Tisk. kanceláře zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatelem má odepsat.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb., zasílá dopis, v němž žádají o nový členský list, diplom, neboť první byl ohněm zničen; má býti vyhověno.

Br. K. Turek zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatelem má požádat o vysvětlení v záležitosti této.

Národní Tiskárna zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Br. J. Rudíš-Jičínský zasílá různé dopisy a zároveň zprávu o kursu Župy Jižní, což bylo přijato a vzato k vědomosti.

Br. J. Štíbr píše a list jeho přijat a obsah vzat k vědomosti.

Klatovský Sokol zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Slov. Gym. Unie z Ohio zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatelem má zaslát odpověď.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex., se hlásí v počtu 11 za člena N. J. S., zároveň zasílají seznam členů a patřičný poplatek a žádají o přijetí do Svazu N. J. S.; žádost tato byla přijata a sbor Sokolek Libuše byl dnešním dnem členem N. J. S. prohlášen.

T. J. S. Schuyler žádá záslužné listiny pro br. K. A. Daříčka, A. G. Kupku a Tom. Váhu.

T. J. S. New York totéž pro br. V. Elijana, V. Jeřábka, P. Kostku, a Boh. Součka; žádosti má býti vyhověno.

Br. F. Lier předkládá účet za rok 1912 za kolekci čeků z cizích měst, registraci peněžitých zásilek a poštovné \$27.70.

Dr. J. R. Jičínský za rok 1912 poštovné a různé \$13.80.

Nár. Tiskárna za výpravu Sokola za měsíc únor \$308.95.

Účty přijaty a k vyplacení odkázány.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Slovanská Lípa, Dodge, Nová Vlast a Říp.

T. J. S. Oenaville, Oakland a Žižka zasílají jména nových činovníků.

Dále došly stvrzenky z Bulharska, Černé Hory a Srbska na zaslání projevů sympatií.

Uloženo zapisovateli, aby vyzval v Sokole Amer. veškeré jednoty, aby zasílaly své zprávy a poplatky během 10 dnů po schůzi své jednoty.

Usneseno, aby veškeré peníze, jež byly vybrány pro raněné Jihoslovany, sirotky a vdovy na Balkáně, byly zaslány prostřednictvím Č. O. S. stejným dílem rozděleny a sice do Bulharska, Srbska a Černou Horu, částka, jež má být zaslána, obnáší \$1600. Jednatel má vyřídit.

Usneseno dopsati náčelníku N. J. S. br. Martynymu a učinit dotaz, proč nejsou a nebyly uveřejňovány zprávy župní. Jednatel má vyřídit.

Finanční výbor podává zprávu, že porovnal a prozkoumal knihy jednatele a pokladníka a že obě vynášel v úplném pořádku. Ze zprávy vysvitá následující stav jmění N. J. S.:

Přebytek z posledního sčítání.....\$4,053.34
Příjem za IV. čtvrtletí..... 3,200.57

Úhrnem \$7,253.91

Vydání za IV. čtvrtletí 1,954.51

Zbývá čisté jmění dne 31. ledna 1913....\$5,299.40

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky:

T. J. S. Oenaville, poplatek \$12.40; Žižka, Tex., 11.80; Hawthorne, Ill., \$12.00; Milwaukee \$44.00; Ord \$18.00; Berwyn \$32.10; Plattsmouth \$12.60; Oklahoma City \$9.50; Scio \$3.60; Cleveland \$50.00; Howells \$48.10; Cicero \$21.30; St. Paul \$24.80; Budivoj \$24.30; St. Louis \$55.10; Lucas \$12.00; San Francisco \$30.50; Omaha \$79.00; Malin \$2.20; Cleveland \$48.60; Chicago \$116.90; Dodge \$49.50; Galveston \$12.00; Bayonne \$18.80; Fuegner-Tyrš \$49.00; Sbor Sokolek Libuše \$2.25; Sbor Little Ferry \$2.70; Sbor Sokolek Libuše, Tex., vstupné \$2.75; Sbor Sokolek San Francisco \$2.50. — Na Balkán: Sbor Sokolek Blesk \$18.00; Portland \$7.50; Scio \$5.50; Cleveland \$39.15; Philadelphia \$18.50; Fuegner-Tyrš \$61.75; Oklahoma City \$10.00; E. Bernard \$11.00; Dodge \$5.00; Tábor (Chicago) \$103.00; Fuegner, L. I. \$50.75; T. S. D. a Paní, New York \$60.00. — Na sjezd: Bayonne \$1.60; Dodge \$5.80; St. Louis \$18.40; Sbor Sokolek San Francisco \$3.50; St. Paul \$8.70; Philadelphia \$3.70; Ord \$1.50.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ÚNOR 1913.

Přjem.

1. T. J. S. Plattsmouth, Neb.	\$ 12.60
T. S. D. a Paní v Little Ferry, N. J.	2.70
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	9.50
3. Předpl. na S. A. od T. J. S. Žebrák v Čechách..	1.00
Předpl. na S. A. od sb. Sokolek Blesk, Baltimore,	.75
Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., na Balkán....	18.00
T. J. S. Portland, Oregon, na Balkán.	7.50
4. Sb. Sokolek v Dallas, Tex., za vstupné.	2.75
T. J. S. Ord, Neb., do fondu pro sjezd.	1.50
5. T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon.	3.60
Pro sirotky a vdovy na Balkáně.	5.50
Sokol Cleveland, O.	50.00
Pro sirotky a vdovy na Balkáně.	39.15
6. T. J. S. Phila., Pa., pro sirotky a vdovy balkánské..	18.50
Do fondu pro sjezd.	3.70
7. T. J. S. Howells, Neb.	48.10
8. T. J. S. Cicero, Ill.	21.30

12. Č. A. S. St. Paul, Minn.....	24.80
Do fondu pro sjezd za r. 1911.....	4.20
Do fondu pro sjezd za r. 1912.....	4.50
Sbor Sokolek Wilber, Neb.	2.00
Do fondu na sjezd za r. 1911—12.....	2.00
Sbor Sokolek San Francisco, Cal.	2.50
Do fondu pro sjezd	3.50
Předpl. na S. A., Aug. Šerpán, Omaha, Neb.....	.75
13. T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.	24.30
T. J. S. Fuegner-Tyrš, S. Omaha, Neb. na Balkán	61.75
Předpl. na S. A., L. Kalus, Cleveland, O.....	.75
Za těl. knihu, L. Kalus, Cleveland, O.....	.20
Za těl. knihu, Fr. Toupal, Ennis, Tex.,.....	.85
Za ohlášku v Sok. Amer.	20.00
15. T. J. S. St. Louis, Mo.....	55.10
Do fondu pro sjezd	18.40
17. Za těl. knihy, T. J. S. Lorain, O.	3.28
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kansas.....	12.00
T. J. S. San Francisco, Cal.....	30.50
T. J. S. Omaha, Neb.	79.00
T. J. Oklahoma City, Okla., pro sirotky a vdovy	
na Balkáně	10.00
Předp. na S. A., Jos. Vítek, Pardubice, Čechy....	1.00
Za 50 platebních knížek, T.J.S. Žižka, Dallas, Neb.	.50
18. T. J. S. Malin, Oregon.....	2.20
T. J. S. East Bernard, Neb., na vdovy a sirotky..	11.00
20. Sokol Cleveland, O.	48.60
T. J. S. Chicago, Ill.	116.90
T. J. S. Dodge, Neb.	48.60
Do fondu pro sjezd.....	5.80
Pro vdovy a sirotky na Balkáně.....	5.00
Na dluh	.90
Předpl. na S. A. od Petr Ružiak.....	1.50
21. T. J. S. Tábor, Chicago, na vdovy a sirotky balk.	103.00
T. J. S. Galveston, Tex.....	12.00
22. Předpl. na S. A. br. Koutník, L. I. City.....	1.00
Za tělocvičné knihy, Slov. Sok., N. Y.....	2.48
T. J. S. Bayonne, N. Y.	18.80
Do fondu pro sjezd.....	1.60
24. T. J. S. Fuegner-Tyrš, S. Omaha, Neb.....	49.00
Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.....	2.25
T. S.D. a Paní, New York, pro vdovy a sirotky b.	60.00
T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.....	50.75
Na příspěvky	.50
Předplatné na S. A. br. A. Koňas, N. Y.....	1.50
Předpl. na S. A., Jos. Mrázek a Pl. Sokolky, Chic.	1.50
Předplatné n aS., A., Halas, Arizona.....	1.00
	\$1153.91
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	5299.40
Úhrnem.....	\$6453.31

Únor

Vydání.

15. Za těl. knihy Č. L. Knihkupectví v N. Y.....	\$ 26.09
19. Pořad. S. A. za únor t. r., Dr. J. Rudíš-Jičínský	35.00
Pořad. S. A. za únor t. r., br. Jos. Čermák.....	25.00
Procenta z ohlášky Č. L. Knihkupectví v N. Y.,	
jednateli	4.00
21. Za vyplnění dvou diplomů pro jednoty, A. Šedivý	2.00
27. Za kolekci čeků, registr. peněž. zásilek a poštov-	
né za r. 1912, br. F. Lier.....	27.70
Za 1000 ¼ letních zpráv, 1000 obálek, 1000 příjí-	
macích listin, 1000 papírů, 500 pošt. list., F. Lier	33.00
Za pošt., registr. dopisů, expr. atd. za r. 1912, Dr.	
Rudíš-Jičínský	13.80
Za 6500 výtisků S. A. s výpr. a pošt., s 8 str. pří-	
lohou pro měsíc únor t. r., Národní Tiskárna	308.95
Úhrnem	\$475.54

Příjem\$6,453.31

Vydání .. 475.54

Hotovost\$5,977.77

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md..	\$2,447.04
Fond pro příští běh cvičitelský.....	54.85
Základní fond N. J. S.....	300.00
Fond pro sirotky a vdovy na Balkáně..	1,705.10
Záloha na nářadí u jednot.....	375.00
Půjčka u župních výborů.....	338.25
Fond pro Ú. M. Školskou v Čechách....	7.20
Na Union Dime Savings Banku.....	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	2,977.77
	\$5,977.77

**Sbírka ve prospěch vdov a sirotek na Balkáně, podniknutá
Nár. Jed. Sokolskou dle návrhu T. J. S. v New Yorku:**

Hotovost z předešlé zprávy.....	\$1,314.95
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.....	18.00
T. J. S. Portland, Oregon.....	7.50
T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon.....	5.50
Sokol Cleveland, Cleveland, O.....	39.15
T. J. S. Philadelphia, Pa.....	18.50
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb.....	61.75
T. J. S. Oklahoma City, Okla.....	10.00
T. J. S. East Bernard, Tex.....	11.00
T. J. S. Dodge, Neb.....	5.00
T. J. S. Tábor, Chicago.....	103.00
T. S. D. a Paní v New Yorku, N. Y.....	60.00
T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., všeobecná sbírka	50.75

Do konce měsíce února t. r. sebráno.....\$1,705.10

Jednoty, které konaly sbírky a zaslaly na rozličná
místa .. 1,292.25

Dosud odvedly jednoty sdružené v N. J. S.....\$2,997.35

Sbírka jest nadále otevřena.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S.

od 1. února 1912 do 31. ledna 1913.

Příjem.

Hotovost z r. 1911.....	\$4,719.77
Za vstupné a příspěvky od jednot.....	7,294.10
Tiskopisy ..	6.50
Sokol Americký ..	351.31
Do fondu pro sjezd	460.65
Výevik a vzdělání ve sborech.....	18.85
Knihy "Tělocvik" ..	85.64
První všesokolský slet v Chicagu.....	17.66
Pro Ústř. Matici Školskou v Čechách.....	427.05
Různé příjmy ..	386.20
Sjezdy, závody a slavnosti.....	321.38
Úroky z banku ..	116.10
Pro sirotky a vdovy na Balkáně.....	1,314.95
Památník N. J. S.	2.00
Pamětní spis od prof. Oswalda.....	.56
Úhrnem ..	\$15,522.72

Vydání.

Sokol Americký ..	\$4,382.26
Různá vydání ..	217.62
Sjezdy, závody a slavnosti.....	3,897.83
Různé příjmy ..	50.00
Společný cvičitel ..	285.30

Tiskopisy	41.50
Služné taj., pokl. a jednateli V. V. a náčel. N. J. S.	345.00
Výevik a vzdělání ve sborech	7.04
Knihy Tělocvik	5.20
Záloha na nářadí u jednot.	125.00
Organisátor	137.15
Poštovné, dovozní a podobné.	47.37
Ústř. Matici Školské v Čechách	420.85
Z půjčky žup. výborům vráceno	261.20

Úhrnem	\$10,223.32
Příjem	\$15,522.72
Vydání	10,223.32

Hotovost

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.	\$2,401.84
Fond pro příští běh cvičitelský	54.85
Fond základní N. J. S.	300.00
Fond pro sirotky a vdovy na Balkáně	1,314.95
Záloha na nářadí u jednot.	375.00
Půjčka u župních výborů	338.25
Fond pro Ú. M. Školskou v Čechách	7.20
Na Union Savings banku	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings banku	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.	2,299.40
	\$5,299.40

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ ŽUPY JIŽNÍ

za 4. čtvrtletí od 1. listopadu 1912 do 31. ledna 1913.

Příjem:

T. J. S. Ennis, Tex., příspě. na kurs za pros., leden.	\$ 7.—
Za stravu při kursu od bří. hospitantů	6.85
Půjčka V. V.	50.—
T. J. S. Osnaville, Tex., na kurs	4.20
T. J. S. Waller, Tex.	6.20
T. J. S. Granger, Tex.	20.—
T. J. S. Dallas, Tex., župní poplatek	1.50
Polovíce z výtěžku zábavy na ukončení kursu pořádané	28.90
Vrácené zboží z kuchyně	9.65
Hotovost z minulého čtvrtletí	111.95
	\$246.25

Vydání:

Grocerie do kuchyně	\$ 81.35
Maso, vejce, máslo, chléb, mléko	32.45
Dřevo, dovoz	15.40
Gasolin	2.80
Honorář pí. Radové za vaření	35.—
Honorář za porážení, jiné práce	14.75
Voskové plátno, obrazy, jiné potřeby	6.23
Náhrada cestovného bří. Valčík, Šerpan	2.00
Poštovné, br. organisátor	.35
	\$208.33
Příjem	\$246.25
Vydání	208.33

Hotovost

Na zdar!

Karel Moučka, tajemník.

Cleveland, O., 10. února.

Zápis Župy Severo-východní z měsíce října 1912.

Schůzi zahájil starosta Leo. Vsetečka za přítomnosti následujících: R. Síkora, Jos. Štíbr, Sokol Čech; Přeš a Ne-

kvesel, Sokol Nová Vlast, a Jos. Šlapák, Leo. Vsetečka a Emil Šlapák, Sokol Cleveland.

Zápis z minulé schůze přijat. Účet za zaslání bradel do Bridgeport, jenž činí 50c., poukázán k vyplenění. Vác. Hořice se vzdává pokladnictví a podnáčelnictví, přijato, a na jeho místo zvolen byl V. Přeš a za pokladníka zvolen byl Jos. Šlapák.

Ujednáno, aby župní výbor navštěvoval schůze místních jednot. Jednání o jednotě Lev ponecháno do příští schůze. Br. Leo. Vsetečka podává nabídku na pohyblivé obrazy ze šestého sletu v Praze z New Yorku a bere si vše na starost. Na to schůze uzavřena.

Jos. Wařák, jednatel.

Zápis Župy Sev. Východní, dne 16. listop. 1912.

Schůzi zahájil starosta Leo. Vsetečka za přítomnosti následujících: E. Šlapák, Jos. Šlapák, Štíbr. Lad. Nekvasil, Václav Přeš a Jos. Wařák.

Dopis jednoty Budovoj přijat. Ujednáno, aby byl vyslán zástupce do Detroit k vůli župním závodům. Br. Leo. Vsetečka vyslán jako zástupce. Dále ujednáno, aby Jos. Štíbr co zástupce byl vyslán do Bridgeport ku povzbuzení tamní jednoty Lev. Účet "Věstníku Sokolského" ponechán do příští schůze. Dán návrh a podporován, aby Župa odporučila veškerému Sokolstvu v městě našem, aby se pořádal jakýs podnik společný ve prospěch balkánských Jihoslovanů. Dopis jednoty Lev přijat a br. E. Šlapák jim odpoví. Ujednáno, aby se dopsalo místním jednotám, zda-li by nebylo dobře, aby Sokolové měli volný vstup na sokolské zábavy vůbec. Župa Sev. Východní vlastní záložní knížku čís. 414882, v níž se nalézá \$70.00.

Na to schůze uzavřena.

Jos. Wařák, jednatel.

Ennis, Texas, 9. ledna.

Zápis ze schůze Župy Jižní, dne 2. ledna 1913.

Pro nepřítomnost star. F. Toupala schůze zahájena náměst. Vác. Struncem u přítomnosti většiny členů Úst. V., jakož učitelů kursů Dr. Rudiše Jičínského a F. Jirásky, posluchačů, kterýchž jména jsou:

Za T. J. S.: Timken, Kans., L. Šerpán, K. Buča; Ennis, Tex., J. Toupal, F. J. Vrla, B. Zázvorka, B. Houdek a F. Brožek; Granger Tex., B. Hatka; Osnaville, Tex., F. Ančinec; Waller, Tex., Ed. Holík; Dallas, Tex., J. Toběrný; East Bernard, Tex., Štěp. Valčík.

Než přikročeno k čtení protokolu z poslední schůze br. O. Hošek mile a srdečně vítá přítomné, zvláště br. Dr. R. Jičínského a br. Jirásky, žet' tak těžkému úkolu se podjali pro Ž. J. Bratři pak děkují.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Čteny pověřující listiny posluchačů kursu, T. J. S. Timken, Kans., oznamuje, že vysílá do kursu členy dva, jednoho platí však z pokladny jednoty.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., oznamuje, že po neštěstí, které stihlo Jar. Sládka nemůže vyslati nikoho více do kursu.

V. V. U. J. S. vyhověl žádosti o půjčku \$50.00, které zapotřebí pro veškeré nepředvídané vydání. Jednatel oznamuje, že obnos obdržel.

Br. R. Jičínský zasílá rozvrh, dle kteréhož má se učiti. Volné návrhy.

Br. F. Moučka navrhuje stran schůdku, který učiněn bude po skončení kursu, zda má se na dále platiti 10c. měs. p. z člena aneb rozvrhem jednoty zastoupené schůdek doplatí.

Usneseno platiti dále oněch 10c. Br. K. Moučka navrhuje, aby pořádány spol. vystoupení a to v osadě, kde by Sokolské myšlenky co nejvíce se prospělo. Přijato. Br. B.

Hatka na to žádá, aby veřejné dáno jim do Granger a podává mnoho pádných důvodů. Br. J. Toběrný na to žádá zase, aby dáno do Dallas při příležitosti uvádění sboru Sokolek N. J. S. Dáno k odhlasování. Výsledek jest: veřejné dáti do Granger, Tex. a při uvádění sboru Sokolek v Dallas, by každá jednotka vyslala možno-li delegáty. Přijato.

Na návrh několika členů pokračováno v záležitostech Ž. J. Po krátké debatě usnesl se V. Ž., aby V. V. dáno k uvážení, že jest zapotřebí zřízení technického odboru ženského a zdravotního.

Dále stran závodů, by rozděleny byly na závody atletický, závod nařad'ový, však přispůsobit, aby závodník mohl cvičiti v obém. Jinak nelze borce přijati.

Br. B. Hatka odporučuje, aby V. Z. vzal k uvážení utvoření Župy Jižní jen pro Texas; podává k tomu důvody. Usneseno dáti jednotám k rozhodnutí. Pak teprve V. V. oznámí.

Veřejné, jenž pro tento rok usneseno, určeno odbývati v měsíci červenci. Den ponechán jednotě k ustanovení. Br. F. Moučka navrhuje stran "Texana", aby všichni, kdož přítomni, pečovali při svém návratu, by každý člen jednoty odebíral onen časopis. Co důvod podotýká, že pracuje pro sokolskou myšlenku a že dopřává sloupce pro členstvo k vyměňování náhledů. Přijato jednoduše. V dalším odporučuje, by V. V. byl požádán, by pro každou jednotu dal o 10 výtisků Sokola Amer. více, kteréžto čísla rozdají se mezi příznivce sokolské myšlenky a tím pokusiti se o seznámení příznivců našich o snahách Sokolstva.

Br. B. Hatka navrhuje, aby něco učiněno bylo v Houstonu, to jest zdali bylo by možno v tamním českém kroužku založiti nový sbor sokolský.

Br. O. Hošek oznamuje, že již tak učinil, však dosud bezvýsledně.

Br. F. Moučka navrhuje, aby V. V. poslán vřelý dík za vyslání tak schopných učitelů jako br. Dr. Rudiše Jičínského tak br. F. Jiráska. Přijato.

Na to br. B. Hatka skládá jménem všech posluchačů kursu dík Úst. V. Ž. J. za vše, co učinil, aby kurs setkal se s nejlepším zdarem.

Na to schůze skončena. "Na zdar!"

K. Moučka, jednatel; F. Toupal, starosta.

Cleveland, O., 1. března.

Zápis ze schůze Župy Severovýchodní, dne 21. prosince 1912.

Schůzi zahájil starosta Leo Vsetečka za přítomnosti většiny členů. Dopis jednoty Lorain, v němž žádají Župu o spolupůsobení o jejich 10letém trvání, přijat a ujednáno, abychom vyslaly jedno družstvo a dále, aby Sokolové jednot clevelandských se v plném počtu dostavili.

Dopis Čtenářské Zábavní Jednoty, v němž zasílají 20 lístků ku výhře kousku pozemku přijat a ujednáno, by se dle možnosti rozprodaly. Dopis přípravního výb. Husova Domu, v němž žádají o finanční pomoc přijat a dopsáno jim, že nám nemožno žádosti vyhověti.

Účet za Věstník Sokolský přijat a poukázán ku vyplacení \$5.63. Ujednáno, aby se pořádaly Župní Závody a to v první polovině měsíce srpna v Detroit. Ujednáno, by návštěva do Bridge Port byla odložena na delší dobu.

Jednota Nová Vlast souhlasí, by Sokolové měli volný vstup při všech sokolských zábavách. Dále ujednáno, aby každá jednotka měla čtyři zástupce v Župě.

Zápis ze schůze Župy Severovýchodní, dne 25. ledna 1913. — Schůzi zahájil starosta Leo Vsetečka za přítomnosti většiny členů. Zápis z minulé schůze schválen.

Sokol Čech oznamuje zástupce do Župy: Jos. Štíbr, Jos. Wařák, Voj. Charvát a Jaro Vodraška.

Sokol Cleveland oznamuje zástupce Leo Vsetečka, Emil Šlapák, Anton Pánka a Karel Bernreiter.

Sokol Nová Vlast oznamuje zástupce: Vác. Přech, L. F. Nekvasil, Jos. Šlapák a Jos. Kolářik

Zpráva zástupce, jenž byl vyslán do Detroit přijata. Zpráva zástupců, již byli v Lorain a s úspěchem se vrátili, přijata. Dopis Sokola Lorain, v němž vzdávají Župě dík, přijat a uložen.

Ujednáno, aby se vypracovaly oběžníky a jednotám Župy Severovýchodní podřízené zaslaly, starosta a jednatel mají ony oběžníky sestavit. Ujednáno, aby se dopsalo Sokolu Podlipný, by nám v brzkou odpověděli, kdy vlastně závody odbývati zamýšlí.

Volba činovníků: Leo Vsetečka, starosta; L. F. Nekvasil, náměstek; Jos. Wařák, jednatel; Jos. Šlapák, pokladník; Emil Šlapák, náčelník. První a druhý podnáčelník ponechán do příští schůze. Účetní výbor: S. F. Nekvasil, Ant. Pánka.

Jos. Wařák, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

Br. J. Hodr: Zajdi si do naší Tiskárny a tam adresu br. V. Jandy v Africe dostaneš, protože "Sokola" dostává pravidelně.

Sestra Kaliková, Chicago: Odpust', že z dopisu Tvého minule na tolik odpadlo. Měli jsme za to, že týká se doby přítomné jednak a pak i proto, že vyžádalo by mnoho místa jednoduše jsme škrtili. Jsme rádi, že br. Stýblo, nynějšího evičitele se netýká stížnost Tvá, jako opět jsme rádi, že ohříváním starých bolů věci sotva by se prospělo.

J. Skalský, Chicago: Že uspořádáš plavecký kurs jest jen chvála hodná i měl bys míti posluchačů co nejvíce a z každé jednoty. Jest cvičení vydatné a mimo to v mnohých případech výtečně se hodí. Přihlášky na kurs dít se mohou v č. 2223 Clifton Park ave., Chicago, Ill.

"Slunný Jih": Často vzpomínáme a těšilo by nás, kdyby výsledky kursu se záhy dostavily. Za pohlednice díky.

Nemesis: Jest patrně první pokus, ale povedlo se a půšli opět něco jiného. Hlavně však podepiš se. Jinak uveřejnění nelze.

Š: Pro nával jiné látky zůstalo zatím zpět.

B: .Přečti si stanovy.

Bratří! Následkem stížnosti jednatele Výk. Výb. N. J. S., že zprávy 1/4letní některé jednoty nezasílají i když jim jsou registrované dopisy zasílány, jest Výk. Výb. N. J. S. nucen veškeré jednoty požádati a vyzvat, aby 1/4letní zprávy byly nejdéle za 10 dní po schůzi 1/4letní zaslány, neboť jednatel musí svou zprávu pro příští sjezd zpracovati a míti vše úplné a podrobné. Zdržováním dalším by mu nebylo možno práci vykonati, pročez jednoty důtklivě se upozorňují, aby žádosti této ihned vyhověly a své povinnosti dostály.

Za Výk. Výb. N. J. S.
K. E. Hrbek, starosta.

M. Grabenstein, zapisovatel.

Zpráva jednatele V. V. N. J. S. počínající od 1. února 1912 a končící dne 31. led. 1913.

JMÉNO JEDNOTY	Počet členů koncem r. 1911	Počet nových členů za r. 1912	Počet členů odstoupilých a přestoupilých	Počet členů zemřelých	Počet členů vyloučených	Konečný počet členů do 31. pros. 1912	Dluh z roku 1911	Má platit za příspěvky	Přepočeno z r. 1911	Zaplacené příspěvky	Dluh za rok 1912	Přepočeno za rok 1912	Zaplaceno do fondu pro sjezd za r. 1909-10-11	Dluh do fondu pro sjezd za r. 1909-10-11-12	Zaplaceno do fondu pro sjezd za rok 1912 *	POZNÁMKY
Sok. Jednota Blesk, Baltimore, Md.....	218	11	5	3	7	214	—	262.20	.90	262.20	—	—	64.40	—	21.30	
T. J. Čes. Slov. Sokol, Bayonne, N. J.	16	2	—	—	3	15	19.40	18.80	—	19.40	18.80	—	7.10	1.60	—	
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.	75	4	3	—	1	75	23.30	90.10	—	112.60	.80	—	21.60	—	7.40	
T. J. S. Newark, N. J.	47	10	1	—	4	52	31.10	63.80	—	94.90	—	—	13.40	5.20	—	
T. J. S. Svornost, N. Y.	59	3	4	1	6	51	20.60	69.90	—	89.10	1.40	—	16.90	—	11.00	do fondu pro sjezd za r. 1913
T. J. S. New York, N. Y.	519	37	7	7	15	527	317.60	651.00	.50	967.80	.30	—	145.00	52.70	—	
S. J. Philadelphia, Pa.	42	5	1	—	9	37	.40	50.80	—	50.20	1.00	—	14.40	—	4.50	
T. J. S. Westfield, Mass.	33	7	2	—	—	38	37.10	45.20	—	37.10	45.20	—	8.40	3.80	—	
T. J. S. Little Ferry, N. J.	61	42	9	—	4	90	—	123.30	—	123.00	.30	—	14.00	9.00	—	
Č. T. Z. S. Sokol Bohemia, L. I.	30	5	1	—	—	34	9.30	40.60	—	49.90	—	—	3.00	3.00	—	
T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.	—	31	1	—	—	30	—	14.00	—	17.00	—	3.00	—	3.00	—	
Sokol Cleveland, Cleveland, O.	171	8	17	1	12	149	161.70	194.90	—	161.40	195.20	—	15.40	32.00	—	do fondu pro sjezd za r. 1910
Sokol Čech, Cleveland, O.	270	1	4	2	20	245	670.40	302.00	—	—	972.40	—	—	111.90	—	
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.	70	7	6	1	4	66	46.60	82.30	—	120.30	8.60	—	22.00	6.60	—	
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.	81	2	1	1	1	80	24.30	97.40	—	98.40	23.30	—	23.60	8.00	—	
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	95	7	2	—	1	99	—	121.10	.30	121.40	—	.60	26.70	9.50	—	do fondu pro sjezd za r. 1909
Sokol Lorain, Lorain, O.	25	1	2	—	2	22	44.30	27.60	—	35.00	36.90	—	2.30	8.20	—	
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	48	7	3	—	5	47	61.95	61.40	—	106.35	17.00	—	15.00	4.70	—	Nezaslali zprávy za r. 1912.
T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.	28	—	—	—	—	28	41.80	—	—	20.00	21.80	—	—	17.20	—	
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	11	15	2	—	—	24	13.40	31.10	—	43.80	.70	—	4.10	—	1.40	
Plzenský Sokol, Chicago, Ill.	364	34	13	7	9	369	.30	449.90	—	446.60	3.60	—	108.70	36.10	.30	
T. J. S. Chicago, Chicago, Ill.	355	53	25	4	1	378	—	477.50	10.50	350.60	116.40	—	97.50	35.50	—	
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill.	80	4	1	—	2	81	125.40	100.40	—	—	225.80	—	16.80	16.00	—	
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.	209	19	7	2	10	209	79.20	255.60	—	270.40	64.40	—	50.30	20.90	—	
T. J. S. Praha, Chicago, Ill.	210	16	7	1	14	204	—	254.30	8.45	248.25	—	2.40	56.40	10.00	10.50	
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.	190	8	5	1	3	189	449.90	232.60	—	150.00	532.50	—	—	74.50	—	Nezaslali zprávu za 4. ¼ '12
T. J. S. Rozvoj, Chicago, Ill.	35	42	3	—	3	71	19.20	76.20	—	97.90	—	2.50	3.50	7.10	—	
T. J. S. Vlast, Chicago, Ill.	33	—	4	—	1	28	25.30	35.40	—	38.60	22.10	—	7.90	—	3.50	
Č. A. Sokol, Chicago, Ill.	86	21	7	1	15	84	2.50	104.90	—	24.90	82.50	—	20.20	5.30	3.30	
T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.	55	24	—	—	—	79	—	85.40	—	84.40	1.00	—	—	7.90	—	
T. J. S. Oak Park, Ill.	62	15	7	—	1	69	76.90	87.60	—	—	164.50	—	10.70	—	6.80	
T. J. S. Hawthorne, Ill.	21	1	1	—	1	20	—	25.10	.20	24.60	.30	—	2.10	2.00	—	
T. J. S. Berwyn, Ill.	—	77	—	—	—	77	—	55.20	—	55.20	—	—	—	2.90	—	
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.	—	72	1	—	1	70	—	26.00	—	11.00	15.00	—	—	—	—	
T. J. S. East St. Louis, Ill.	58	8	4	—	8	54	—	73.30	—	61.90	11.40	—	odpušt.	5.80	—	
Č. A. Sok. St. Paul, Minn.	39	16	4	1	3	47	41.10	60.90	—	75.00	27.00	—	7.80	8.70	—	
Č. A. Sok. Manitowoc, Wis.	37	—	—	1	2	34	—	42.90	.70	42.20	—	—	12.30	3.70	—	
T. J. S. Milwaukee, Wis.	145	12	8	1	6	142	140.40	180.60	—	180.90	140.10	—	40.15	—	14.55	
T. J. S. St. Louis, Mo.	188	22	16	1	9	184	—	231.50	4.40	172.20	54.90	—	57.10	18.40	—	
T. J. S. Cedar Rapids, Ia.	188	30	12	—	1	205	568.80	248.70	—	450.00	367.50	—	36.95	37.60	—	do fondu pro sjezd pouze za rok 1909—10.
T. J. S. Edwardsville, Ill.	17	12	3	—	—	26	36.40	35.10	—	35.10	36.40	—	2.60	3.40	—	
T. J. S. Iowa City, Ia.	29	12	5	—	1	35	—	43.10	1.20	43.30	—	1.40	4.20	3.50	—	
T. J. S. Owatonna, Minn.	40	4	5	—	2	37	1.10	47.90	—	48.90	.10	—	9.40	7.70	—	do fondu pro sjezd pouze za r. 1909—10.
T. J. S. Minneapolis, Minn.	30	2	3	—	—	29	—	37.90	2.00	36.90	—	1.00	—	3.00	—	Suspendováni.
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	14	—	—	—	—	14	57.30	—	—	—	57.30	—	—	7.70	—	
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	29	—	3	1	8	17	—	24.60	2.00	14.10	8.50	—	7.40	—	2.90	
T. J. S. Crete, Neb.	58	11	1	1	1	66	—	79.60	.40	78.70	.50	—	18.40	—	12.60	Úplně vyrovnání i za r. 1913.
T. J. S. Omaha, Neb.	204	9	7	3	8	195	102.10	239.30	—	262.40	79.00	—	60.90	—	20.70	
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	44	2	1	—	3	42	13.90	53.00	—	54.30	12.60	—	13.40	4.40	—	
T. J. S. Schuyler, Neb.	64	—	1	—	5	58	.50	69.60	—	52.20	17.90	—	18.50	5.80	—	

T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb...	195	12	13	3	31	160	66.50	215.70	—	232.90	49.30	—	45.20	—	19.10
T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb...	62	24	2	1	2	81	38.03	107.80	—	145.85	—	2	—	18.20	—
T. J. S. Dodge, Neb...	56	4	4	1	8	47	—	67.50	1.55	16.45	49.50	—	12.90	5.60	—
T. J. S. Howels, Neb...	40	5	3	—	4	38	25.30	48.10	—	25.50	47.90	—	10.80	—	3.90
T. J. S. Ord, Neb...	20	—	4	—	1	15	1.60	18.00	—	18.00	1.60	—	5.00	4.00	—
T. J. S. Ravenna, Neb...	26	2	—	—	1	27	—	32.90	—	33.40	—	.50	11.00	2.60	—
T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb...	26	—	—	—	14	12	10.80	7.20	—	19.20	—	1.20	—	3.80	—
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans	26	—	—	1	—	25	—	30.30	1.00	30.30	—	1.00	7.30	2.50	—
T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans...	24	—	1	—	5	18	15.00	23.70	—	14.40	24.30	—	10.40	2.40	—
T. J. S. Timken, Kans...	14	—	2	—	—	12	16.95	14.40	—	14.90	16.45	—	—	5.00	—
T. J. S. Oklahoma City, Okla...	21	9	2	—	3	25	6.90	31.40	—	31.90	6.40	—	4.90	4.60	—
T. J. S. Prague, Okla...	35	11	5	—	3	38	21.70	46.70	—	55.30	13.10	—	10.20	3.80	—
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans...	21	1	1	—	1	20	—	23.40	.90	11.00	11.50	—	5.70	2.00	—
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex.	37	11	7	1	3	37	14.00	50.60	—	39.10	25.50	—	9.35	3.70	—
T. J. S. Galveston, Tex...	10	—	—	—	—	10	7.30	12.00	—	9.00	10.30	—	3.00	1.00	—
T. J. S. Shiner, Tex...	23	2	1	—	—	24	7.95	29.80	—	16.15	21.60	—	4.20	2.40	—
T. J. S. Hallettsville, Tex...	9	—	—	—	—	9	5.40	—	—	5.40	—	—	—	1.90	—
T. J. S. Granger, Tex...	33	3	8	1	11	16	33.50	29.70	—	65.55	—	2.35	7.40	—	3.00
T. J. S. Oenaville, Tex...	36	2	3	—	1	34	8.60	40.70	—	51.00	—	1.70	4.80	3.60	—
T. J. S. Žižka, Waller, Tex...	14	3	2	—	—	15	—	20.10	1.70	17.50	.90	—	—	2.90	—
T. J. S. East Bernard, Tex...	—	25	3	—	—	22	—	29.20	—	31.70	—	2.50	—	—	2.20
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex...	—	32	3	—	2	27	—	36.20	—	46.20	—	10.00	—	3.20	—
T. J. S. San Francisco, Cal...	90	21	3	1	2	105	32.60	130.20	—	58.70	104.10	—	—	36.50	—
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon...	13	1	2	—	—	12	7.50	15.80	—	19.40	3.90	—	6.50	1.30	—
T. J. S. Oakland, Cal...	27	22	4	—	1	44	12.70	50.50	—	37.30	25.90	—	3.80	4.40	—
T. J. S. Čt. Z. B. Portland, Oregon...	15	15	3	—	3	24	13.50	31.90	—	37.70	7.70	—	3.00	2.40	—
T. J. S. Malin, Oregon...	25	3	2	—	7	19	—	27.80	3.20	23.40	1.20	—	—	—	2.70
T. J. S. Los Angeles, Cal...	17	15	3	—	4	25	28.50	28.00	—	58.30	—	1.80	—	4.20	—
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md...	31	9	4	—	—	36	—	9.30	—	9.30	—	—	10.80	—	6.70
T. S. D. a Paní New York, N. Y...	252	8	6	—	3	251	—	52.70	.15	53.20	—	.65	72.70	—	25.10
T. S. D. a Paní, L. I. City, N. Y...	30	3	1	—	—	32	—	6.85	—	6.85	—	—	6.90	3.20	—
T. S. D. a Paní, Newark, N. J...	33	7	3	—	1	36	—	8.85	4.45	6.10	—	1.70	6.75	3.60	—
T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J...	39	15	6	—	4	44	—	12.55	—	8.75	3.80	—	7.40	4.40	—
Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb...	37	10	4	—	4	39	1.15	9.85	—	9.85	1.15	—	9.50	3.90	—
Sbor Sokolek Omaha, Neb...	45	2	7	—	3	37	—	8.55	—	8.55	—	—	16.50	4.50	—
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb...	9	4	2	—	—	11	—	2.90	.50	3.35	—	.95	1.80	2.90	—
Sbor Sokolek, Wilber, Neb...	10	—	—	—	—	10	—	2.00	—	—	2.00	—	3.00	—	1.00
Sbor Sokolek, San Francisco, Cal...	31	13	2	—	3	39	1.80	10.35	—	9.70	2.45	—	6.50	3.90	—
Sbor Sokolek Č. Z. B. Portland, Oregon...	—	24	2	—	1	21	—	6.40	—	6.55	—	.15	—	2.40	—
Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb...	—	28	—	—	—	28	—	4.65	—	2.50	2.15	—	—	—	—
T. J. S. Newburg, O...	—	—	—	—	—	—	63.50	—	—	63.50	—	—	—	—	—
6215 1077 343 50 338 6561 \$3,704.33 \$7,416.15 \$45.00 \$7294.10 \$3816.80 \$35.42 \$1387.80 \$756.10 \$184.40															

do fondu pro sjezd pouze za
r. 1909—10.
Schází zprávy 3. a 4. ¼-1. '12

do fondu pro sjezd pouze za
r. 1909—10.

Schází zprávy za r. 1912.

Úplně vyrovnaní i za r. 1913.

do fondu pro sjezd pouze za
r. 1909.

Národní Jednota Sokolská čítá 12 sborů Sokolek s 584 členkyněmi.

Národní Jednota Sokolská čítá 78 jednot sokolských s 5977 členy.

Tímto upozorňuji br. tajemníky jednot, které zaslaly poplatek za příspěvky a do fondu pro sjezd v měsíci únoru 1913 aneb později, že není onen zaslaný obnos zanesen v této zprávě, neboť dne 31. ledna uzavřeny byly knihy V. V. N. J. S. Veškerý příjem v únoru 1913 jest zanesen na rok 1913. Od jednot Vlad. Klácel v Mt. Pleasant, Pa., Ha-

vlíček, Milligan a Hallettsville, Tex., nemohl jsem zprávy do-
stat; rovněž i T. J. Rozvoj, Chicago, nezaslala poslední zprá-
vu. Dále žádám br. starosty jednot, by upozornili finanční-
ho tajemníka, aby zprávu tuto si náležitě prohlédl a se
svými čtvrtletními zprávami porovnal, zdali vše v pořádku.
Na zdar!
Jan Černý, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Rozumí se samo sebou, že pro naše čítárny a naše knihovny nevyhnutelně musíme si zaopatřiti hlavně tisk sokolský, tak abychom sledovali mohli co tu či onde se děje v životě našem Sokolstva slovanského. Prvý z časopisů tělocvičným zájmům věnovaný jest nestor našeho písemnictví „Sokol“, jak vede jej znamenité péro Dr. Jos. E. Scheinera, list, jenž i té české sokolské Americe věnuje náležitou pozornost a články odbornými předčí rozhodně vše i cizích listů toho druhu. Předplatné do Ameriky \$11.30. „Sokol“ pražský má mít každá jednota a mnohé dá se z časopisu toho i na schůzích našich předčítati. Také „Věstník Sokolský“, list Č. O. S. nutno si objednat, protože tu nejen příloha cvičební, ale i zdravotní. Vychází dvakrát měsíčně a jest pravý zdroj poučení sokolského, list, který dá nám nahlédnouti i do vlastní správy veliké organizace sokolské. Vychází rovněž v Praze. Řídí kruh redakční a za redakci odpovídá R. Bílek. Předplatné pro Ameriku pět korun. Pro dorost nemůžete mítí lepšího čtení sokolského, nad „Sokolské Besedy.“ Předplatné K 3.50. — Jsou tu nejen bohaté ilustrace, ale i články odborné a tak upravené, že mládež naše by měla znáti. Mimo to jest pomůcka pro naučení se sokolskému cítění z mládí vydatná. Používejte tudíž všude kde se dá. Měsíční hlídka sokolská „Prapor“, za redakce J. V. Jelínka vychází v Kolíně. Jest list neodvislý a najdete tu mnohdy posudek vzácné ceny, jakož práci odbornou prvního řádu. Předplatné K 2.50. Pak již jest celá řada věstníků župních, o nichž zase někdy jindy.

„Česká Čítanka“ vydaná péčí sboru zástupců České Svobodomyslné Školy v New Yorku řekneme přímo sklamlas nás docela. Tak jsme si čítanku pro školy naše nepředstavovali, protože jest kniha vzácné sice úpravy zevní, ale v hodnotě své vnitřní mládeži naší svobodomyslné jako učebnice ještě nevyhovuje. Pravíme mládeži, pro kterou zdá se počítáme horujeme o to „vyšší“, nižší jednoduše pomíjíme. V duchu našem americkém nenesou se všechny články tot' jiná chyba čítanky v Čechách sestavené, jako zarází vás, když čtete tu i otisky z prací lidí neslaných a nemastných, jakých žel v Čechách jest ještě dost a dost, ba co takových, již v té české Americe dovedli psát na zakázku dnes báseň sokolskou a zítra na posvěcení kostela gratulaci panu faráři. Jindy vynadali člověku, dobrodinci svému, redaktorovi českému školou života prošlému na Západě, aby hned v příští chvíli brodili se kalem, jenž o trochu slušné mravní úrovni zrovna nesvědčil. Týká se spisovatele článku povídky „Kukuši-bubu.“ Na Západě se zná a dokazuje jen, že výběr prací do čítanky svobodomyslné mládeže musí býti v soulase se zásadami i těch, jichž práce jsme zvolili. Jinak pořadatel Vojta Beneš vykonal dílo pěkné. Díl „Rodná země“ zvláště nás starší upoutá, třeba mládeži, ani vedle dílu „Dějiny národa“ mnoho bez dodatečného vysvětlení nepomůže, povážíme, že jedná se nám především o výchovu česko-americké mládeže. Ostatní díly „Naše práce, Naše kultura a Výbor z naší literatury“ jsou přeskvostným dokladem postupu našich ve vlasti, ale kdyby se práce ty střídaly v rouše českém i s tím co vykonáno bylo zde za tou „velkou vodou“ amerického a po případě i českého, svobodomyslného, u věci vlastního rozumování, kdyby podány byly i ukázky čistě americké literatury volné, jak jinak mohla čítanka tato dopadnout. Malý díl „Naše nová vlast“ rozhodně nestačí, třeba snaha se tu jevila prospěti, jednak proto, že o práci průkopnické našich prvých přistěhovalců dalo se tak mnoho říci, co bylo by pravým vzorem, jako mnoho se dalo zdůrazniti z té svobodomyslnosti, jež na rozdíl od té české po padesátě již tu jest let a více a rozvoj její dojísta jen utěšený. V Čechách poznali jsme, že vše co jest protiklerikální jest pouze protikatolické, jakoby protestantského klerikalismu tam ani nebylo a podle toho z víry pánům a

hlasatelům tak zvané svobodomyslnosti a pokrokovosti tamní se vystupovati nechce, jen aby si na vyšších místech neškodili. Proto ze staré vlasti vzory pro naši svobodomyslnost českou v Americe hledati nelze, neboť dnes tam i mnohý volnomyšlenkář v zásadě ještě kolísá. Unáš zásada jest vše! Zásada a pravdy doložené! Cena čítanky poštou 93 centy. Objednati lze pod adresou: Ch. F. Kreisl, 355 E. 73rd St., New York, N. Y. Jako kniha česká do knihovny se hodí znamenitě, jako čítanka česko-americké mládeže svobodomyslné musí se v druhém vydání hodně zrevidovati.

Výroční číslo „Hospodáře“, vyšlo dne 12. února. Jako vždy obal jest nový a zajímavý. Podobenka zakladatele J. Rosického u středu. Obsah čísla tohoto jest nad míru krásný a ilustrace bohaté, čistě provedené. Z těch hlavně zajímavých nás smínky starých českých kněk a doklady o kulturní práci našeho národa, jakž napsal Vojan, pak jest tu výborný článek br. Paldy, pí. Pavlíkové a celé řady příspěvků, s nimiž se v publikaci této rok od roku shledáváte v tom či onom vykázaném jim oboru, aneb těch, kdož pravidelně do „Hospodáře“ přispívají. Redaktor Kroupa se o pět přičinil a obsahově vypravil číslo časopisu svého, jakž sotva kde mu rovno. Národní Tiskárna ve vlastní úpravě „Hospodáře“ ukázala co dovede a jako leta minulá hlavně na úpravu celku dala si záležet. Oznámková část, žel obsahuje jako vždy jindy smutný doklad o tom, že také ve vydavatelstvu tohoto čistě odborného listu, kde samá jest rada, jak zachovati si dobytek ve zdraví, čistotě a chrániti jej špatné píce, rozhoduje dollar oznámkových úpírů, již na celé stránky hamburkářských mají tu slibů, jak vyléčí se to a jiné patentkou.

Doporučujeme našim hochům, již nedávno jsou v řadách našich a stanovám N.J.S. vyhověti se snaží, aby objednali si „Návod, jak možno přistěhovalcům státi se občany Spojených Států: „Jak dosáhnouti naturalizace.““ Napsal právník V. A. Geringer. Cena 20 centů. K dostání u A. Geringera, 541 W. 12th St., Chicago, Ill. Jest zajímavé dílko a proto dobré, že vedle původních textů anglických jsou tu překlady otázek i listin úředních. Uspořádání jest vhodné. Vše snadno pochopitelné.

Sokolská odvěta „Vari“, jakž věnována jest všem českým lidem dobré vůle vyšla v Praze nákladem Věstníku. Jest dílko to čistě sokolské, plné pravd a britkých šlehů do těch kruhů, jež dnes pro Sokolstvo mají pouze úšklebek, pohanu a spílání i drzé lži a pomluvy, aby zítra podle vzorů jeho zakládaly si vlastní třídní organizace. Tak jest v Čechách a v té naší Americe české zrovna na chlupe stejné. Však na to dojde jindy. Dnes jen chtěli bychom doporučiti našim, aby opatřili si brožurky „Vari“ co nejvíce výtisků a kde nepřátelé naši agitují jednoduše jim naházeli těchto pravd co nejvíce ve tvář. Prvá část knížčky má článek: „Sociální demokracie a Sokolstvo“. Odpověď na brožuru „Náš poměr k Sokolstvu“, napsanou místostarostou Svazu dělnických tělocvičných jednot českoslovanských v Praze Frant. Elblem.“ Jsou tu roztomilé doklady o tom „vylučování“ sociálů ze Sokolstva našeho a důvody proč třídní organizace se zakládaly a hned na to pádné, přímé, sokolské odpovědi. V druhé části jsou opět obrázky z toho, jak si počínají „Orlíci“ a článek nadepsán: „Klerikálové a Sokolstvo.“ Také tu odpověď sokolská vyzněla důstojně veliké organizaci naší a bude vás hlavně zajímati co dozvíte se i o založení „Orlíků“ v české Americe. A což teprve, aby se vědělo v Čechách, že nám ti katoličtí „Orlíci“ běrou nejen náš kraj, ale i naše myšlenky, naše práce technické a z listu našeho vše co se jim hodí do krámu. Jenže patrně nejsou tam ti důstojní otcové a náčelníci orlovští o nic lepší a také o nic horší našich „příponatlostilých pánů v klerice.“ Co vše již se ve jménu boha nekoná, vždyt v East Islip docela při založení „Orlíků“ opěvoval pan páter, básník převeliký i vnaďy svých „Orlíci.“ Nu přejme

mu a kde můžeme poslat panům do ovčinců jejich trochu těch knížek "Vari". Stálo by za to a jednatel V. V. vám již objedná.

"Základy junáctví", objemná kniha o 724 str., jakž vyšla z pera prof. A. B. Svojsíka, byla nám zaslána k posudku. Již tehdy, kdy viděli jsme výstavku tak zvaných junáků "skautů" na staroměstské radnici o sletu v Praze, pozastavili jsme se nad vojenským rázem téže, protože Sokolstvo a pušky v době této moderní sotva sám Tyrš by schválil. Vyjímáme tu ovšem bratry Poláky, již učí se stále "jak táhnout na Rusa". Naši mládeži sokolské věru, že netřeba, jako nemůžeme pochopiti proč na ni zakládati nějaké novoty podle vzorů anglických, proč zřizovati "skauty", když přece již z dob prvotních toho našeho Sokolství učí Tyrš junáctví mládež naši a o výchovu její, jako budoucího pokolení vždy usiloval, protože soudil, že první to úkol národního života. Kniha vysvětluje přesně jak vznikli skautové, jak první stopy hledati dlužno u Rabelaise, Komenského a Rousseau, v Americe Ernesta Thompsona Setona a konečně v Anglii jak založil v době novější Robert Baden Powell. Pravda, Anglie a Amerika ve "skautingu" vidí mnoho, ale nedivme se, vždyť jí organisace dobrovolné kázně, nadšení a práce národní ve výchově těla i mysle, jakou bez odporu jest to naše Sokolství, schází docela. Zde tedy podstatu a zákony skautingu ovšem potřebují silně, jako hlavně kde militarismus řadí měrou úžasnou v Německu a jinde. Kniha Svojsíkova vysvětluje v podrobnostech a přináší i celé řady ilustrací, jež na příklad v první pomoci i v jiných odborech hned vás zarazí, protože jsou přímo štočky z našich knížek sokolských — Ploc, Schmidt, Klenka atd. — Novinka se starými obrázky a jinde opět obrázky skautingů, jež v celku mohly být rozhodně lepší porovnání-li s knihami toho druhu v Americe vydanými. Účelem skautování jest prý výchova budoucích řádných občanů. Vojenským cvičením prý se vyhýbají, ale zatím vyzvědačství, pozorování, stopování, jak se krýti atd. se učí. Jejich desatero zní velice pěkně, jako krásná jsou i jejich hesla a pravda a dobré skutky hlavním vodítkem ve styku s druhými lidmi dobrými. Kázeň jest naprostá a obtíží se nelekají a mluva čistá. Činnost skautů a organisace nelíší se mnoho od práce sokolské tělocvičné a jen co jim přednost dává jest výcvik v přírodě a seznamování se se všemi úkazy jejími. Však ale to nám nemůže stačiti, povážíme-li, že my s mládeží obého pohlaví, dorostem a našimi jináky dávno pořádali výlety do přírody a tábory některých našich jednot zaváděli dříve, nežli naši v Čechách. Celá ta výchova skautů pro nás v české Americe sokolské nemá žádné zvláštní ceny, protože u nás se o "mravní i tělesné povznesení sil národa" pracovalo skoro po padesát let a výsledky třeba nebyly vždy nejlepší, přece jen žádné novinky formální nepotřebují. Tak pohlížíme na dílo, na knihu Svojsíkovu, již doporučujeme bedlivému přečtení našich cvičitelů, zvláště nyní před sjezdem, protože mnohé lze zavést do řad našich a to vedením již zkušených sil cvičitelských, sokolských. Také upozorňujeme na některé skvostné příspěvky Vaníčka, Nováka, Bílýho, Sokola, Jiráska, Holečka, Velemínského, Drtiny, Thomayera, Čady, Krějího, Faustka, Rauše, Raise, Šimsy, Klenky a jiných a jiných. Články ty slouží k obohacení knihy, jako Svojsík sám snažil se tu snést vše co skautingu se týče. Vyšlo u Josefa Springerů v Praze a požádáte-li jednatele našeho V. V. br. J. Černého jistě vám objedná.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové

Do T. J. S. Iowa City, Ia., uveden Jiří Kaňák. Pro neplacení vyloučen Fr. Zeithamel starší.

— Do Sokola Cleveland uvedeni byli: Ant. Studnička a Zdeněk Boček.

— Do Sokola Čech v Clevelandu přijati byli: Jan Skořepa, Josef Mlékovský, Frant. Čermák, Václav Brožek, Emil Císař, Fred. Trojan. Odstoupil Karel Smola.

— Do T. J. S. Crete, Neb., přijati byli: John Kozlík, Edw. F. Aron, Jos. A. Vosika, Edw. M. Vosika, C. M. To-biška, B. L. Pokstifel, Vác. Kubát, Fr. R. Maca, Jos. Dědie, Ant. Zajíček, Adolf Jelínek, Fr. Nesporý, E. J. Vítek, J. E. Nedela, Louis Unger a Jos. A. Louča.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., uvedeni byli: Jos. J. Kohl, J. Holoubek, Jos. F. Kolář, s přestupní listinou z Crete, Neb. přijat byl Frank Kohl. Přestupní list obdržel J. D. Kříž. Odstoupil Leo Soukup.

— Od Omažských Sokolek odstoupila Marie Chvalova.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: Jan Podhorský, Ant. Ječmen, Josef Horák, Frant. Kapr. Odstoupil Jaroslav Tlapák.

— Do T. J. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Jos. Vránek, Jos. Mareška, Jiří Čmolík (s přest. listinou).

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli: Václav Věneček, Karel Diviš, Jaroslav Brož, Ernest Žák, Josef Neckář.

— Do T. J. S. Prague, Okla., přijati byli: Karel Blue-mel a Václav Pospíšil. V min. čísle chybně udáno, že Vác. Kubový byl přijat, mělo státi, že odstoupil.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijati byli: Fred. Stránský, Ernest S. Kaplan, Frank W. Dušek.

— Do T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., přijati byli: Frant. Vořech, Frant. Klein, Alois Klier. Pro neplacení příspěvků vyloučen Frank Mařík.

— Do T. J. S. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přijati byli: Jindřich Kovárník, Josef Rada, Frant. Lažnovský.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijati byli: Jos. Kan-ka, Leo Mrkva, John Payurek.

— Do T. J. S. Newark přijat byl Em. Šmejkal.

— Do T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., přijati byli: Václav Kopačka a Bohman Tric.

— Do T. J. Svornost, Morrisania, N. Y., přijati byli: Jan Běhounek, Fr. Černý. Vyloučení pro neplacení: K. Müller, J. Svetner, J. Vozka, K. Hrádek. Odstoupili Jan Korbel, Vác. Růže, Ed. Pirner, Fr. Vaněček, Alois Mach. Zemřel Matěj Chrástil.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Ed. Částka, Kar. Mašín, K. Sádlo, Jos. K. Zajíč. Pro neplacení vyloučení byli: Bed. Filip, Jos. Hopp, Er. Seidel, Fr. Šiška. Odstoupil Mir. Wagner.

— Z t. J. S. Edwardsville, Ill., vystoupil Fr. Kohout.

— Z T. J. S. Ravenna, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Emil Kozel, Jos. Kozel, Adolf Knitek, Vác. Kostecký.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., čestně odstoupil Ad. Topinka. Vyloučení pro neplacení byli: Kozina Mat., Peřina Fr., Pechar Ad. V minulém čísle omylem oznámeno bylo, že Fr. Soukup byl vyloučen pro neplacení; mělo státi, že obdržel odstupní listinu.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Frank Kupec, Frank Fisher. Odstoupili Frank Sindelář, Vilém Kazda. Zemřel Jos. Petrželka.

— Z T. J. S. Tábor v Chicagu odstoupil Rudolf Polívka. Přest. listy si vyzvedli: Fr. Fingerhut, Fr. Vrhel. Vyloučení pro neplacení: Vil. Boukal, Frant. Fráňa, Jos. Kunel, Jan Trčka.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uveden byl Rud. Tesař.

— Do T. J. S. Chicago přijati byli: Bedř. Sule, Jan J. Jiroušek ml., Fr. Rejř. Přestoupil Rud. Langer. Odstoupili V. Kostohry, Robert Doskočil.

VOLBY.

Byly nám zaslány ještě volby činovníků některých jednot, pro nedostatek místa museli jsme však odložití na příště.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; John Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, taj., 991 Boston Rd., Bronx; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, Fr. Vančura, F. Bartůněk; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětko, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbyvají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány bud' teč na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Jaroslav Franc, 2000 E. Eager St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 207-9 Prospect St.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th ave.; taj. A. Žamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2202 N. Marshall St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Alois Jelínek, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Josefina Vančura, 906 Madeira St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 792 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. Matheson, 191 Passaic St., Hackensack, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Všečka, 7709 Cedar Ave.; náměstek L. F. Nekvasil, 4141 Cyril Ave. S. W.; jednatel Josef Wařák, 6703 E. Classen Ave. S. E.; pokladník Josef O. Šlapák, 4150 Marvin Ave.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave. S. E. Další členové: Jos. Štíbr, K. Bernreiter, J. Kolářík, Vác. Přech, Ant. Pánka, Jar. Vodraška, Vojt. Charvát. Schůze každou 2. neděli v měsíci u Sokola Nová Vlast na Clark ulici. Dopisy zaslány bud' teč jednatelem: Jos. Wařák, 6703 E. Classen Ave., S. W., Cleveland, O.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděle v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Lemr, 9103 Folsom Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Karel Matyáš, 748 Mt. Elliott Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Grand Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Lud. Sechter, 836 E. Ohio St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílek, box 77.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudíš-Jičínský, náměstek Jos. Halq, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., I. podnáčelník Boleslav Hašek, Cedar Rapids, Ia. II. podnáčelník Karel Kolářík, St. Paul, Minn. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. Jirásek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 1321 So. 42. Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Jos. Březina, 4624 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Jar. Růžička, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Václav Boháč, 3006 So. St. Louis ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. John Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452—54 z. 12. ul. Taj. Jiří J. Šuma, 6617 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Emil Princ, 5037 W. 30. St.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, box 66, La Vergne, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Wimer, 1036 Emmet St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděle ve 2. hod. odpolnedne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Hudeček, 1020 N. 13. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Karel Slavík, 136 E. Union St.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. V. Fencel, 310 — 22. Avenue No. — Schůze 2. neděle v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

Práce v tělocvičně.

Cvičení železnými tyčemi z místa.

Pro členy neb vyspělejší dorost.

(Pozn. — Měl. jsem cvičení toto vypracované ve spojení s rejí, hodící se pro vystoupení veřejné, ale mám v poslední době nesnáze se zaopatřováním potřebných výkresů. Kresliče, který pro náš list dříve potřebné výkresy obstarával, jest nyní tak zaměstnán, že mu není možno menším pracem času věnovati a mně nezbyvá nežli uveřejňovati jen taková cvičení, která zvláštních výkresů nevyžadují. Obratný evičitel ale dovede si již dle tohoto návodu sestaviti eviky složitější, dle vyspělosti svých evičenců a spojití je při veřejném evičení i s rejí. Z důvodu zde uvedeného nebyl jsem s to posud uveřejniti nástup sletového družstva Sokolů, jelikož výkresy při popisu nástupu jsou nevyhnutelné — učiním tak ale, jakmile podaří se mi obratného kresliče získati.)

Cvičení toto, jak sestaveno, lze provést při evičební hodině, jelikož žádného zvláštního nácviku nevyžaduje.

Tyče železné — 5liberní.

Cvičenci, odpočítání na pravé a levé, jdou v zástupu v levo (pr.) kolem, a nesou tyče u pravého boku v poloze kolmé.

Cvičitel vysvětlí první sestavu, též jak zaujmouti zákl. post., a na kterou dobu, načež dá povel k započetí.

I.

1. Cvičenci vykonají 7 kroků v před a zaujmou stoj spatný na 8. dobu, přirazem pravé nohy k levé. Na 7. dobu zároveň uchopí vrchní konec tyče (u pr. ramene) levou rukou a na 8. dobu, kdy zaujmají stoj spatný, přenesou tyč do polohy vodorovné před tělem. (Zákl. post.)

2. Tyč před prsa rovně, stoj přednožný levou 1! — tyč rovně nad hlavou, přednožit levou 2! — tyč před prsa rovně, stoj přednožný levou 3! — zákl. post. 4! — opakovat se stojem přednožným a přednož. pravou. Dohromady 8 dob.

Nyní střídáme pochod (8 dob) a evičení tyčemi (8 dob) dle libosti.

3. 7 kroků v před a na 8. dobu opět stoj spatný.

4. Tyč rovně před prsa, stoj zákročný levou 1! — tyč rovně nad hlavou a záklon 2! — vzpřím a tyč rovně před prsa 3! — zákl. post. 4! — opakovat se stojem zákročným pravou — opakovat opět pochod a evičení dle libosti.

5. Pochod a zákl. post. — 8 dob.

6. Tyč rovně nad hlavou, stoj zánožný levou 1! — tyč rovně za hlavou, zanožit levou 2! — tyč nad hlavou, stoj zánožný 3! — zákl. post. 4! — opakovat, ale stoj zánožný a zanožit pravou — 8 dob.

7. Pochod — 8 dob.

8. Tyč rovně nad hlavou, stoj předkročný v l. 1! — předklon a tyč rovně za hlavou 2! — vzpřím, tyč rovně nad hlavou 3! — zákl. post. 4! — opakovat stoj předn. pravou.

II.

1. Po skončeném evičení 8. utvoří evičenci dvojice na první dvě doby tak, že leví přistoupí k levému boku pravých a zároveň na 2. dobu leví uchopí pravou rukou levý konec tyče evičence pravého, pravý opět uchopí na tutéž dobu levou rukou pravý konec tyče evičence levého. Na 3., 4., 5., 6. a 7. dobu jdou v před ve dvojicích a na 8. dobu zaujmou stoj spatný.

2. Tyče rovně před prsa, výpon 1! — rozpažit, tyče rovně stranou podřep 2! — tyče rovně v před vztyk 3! — tyče dolů plný stoj 4! — opakovat dvakrát — 8 dob.

3. 8 dob pochod v před.

4. Tyče rovně před prsa, stoj předkročný levou 1! — rozpažit, tyče rovně stranou, předklon 2! — vzpřím, tyče rovně před prsa 3! — tyče dolů a stoj spatný 4! — opakovat se stojem předkročným pravou. 8 dob.

(Pozn. — Cvičíme-li bez hudby, počítáme pro evičení trupu zvolna — evičíme-li při hudbě, tu eviky trupu provádíme na dvě doby — 1—2!))

5. 8 dob, pochod v před.

6. Tyče rovně nad hlavy (vzpažit) podřep 1! — rozpažit, tyče rovně stranou za hlavami, vztyk do výponu 2! — vzpažit a podřep 3! — tyče v před dolů 4! — opakovat dvakrát.

7. Pochod 8 dob v před.

8. Tyče rovně nad hlavy (vzpažit) a stoj zákročný levou 1! — tyče rovně stranou za hlavami (rozpažit) a záklon 2! — vzpřím a vzpažit 3! — tyče dolů před tělem a stoj spatný 4! — opakovat a stoj zánožný pravou.

III.

1. Po skončeném evičení 8. jdou evičenci v před a na 7. a 8. dobu obrátí se oba v levo (pr.) v bok, tak že stojí za sebou (levý ve předu, obrátí-li se v levo v bok) a pravý v zadu. Zároveň s obratem přenesou tyč, kterou drží levými rukama, přes hlavu k levým bokům, při čemž rychle změni hmat, t. j. jakmile oetne se tyč při levém boku, ocitne se levá ruka v podhmatu, musí tedy evičenci rychle hmat změnit a býti při tom opatrní aby při změně hmatu tyč nepustili. Levý (přední) evičence drží oba přední konce tyčí pravý (zadní) drží oba zadní konce tyčí. Tyče jsou po pr. i l. boku obou evičenců. Mají-li se evičenci obrátit pro evičení toto v levo v bok, pak musí tyč, kterou drží před tělem při evičení II. levými rukama držeti před tyčí pravou; mají-li se však obracet v pravo v bok, musí nésti v předu tyč, kterou drží pravými rukama.

2. Upažit (tyče rovně), stoj únožný levou 1! — vzpažit, únožit levou 2! — rozpažit, stoj únožný levou 3! — připažit, stoj spatný 4! — opakovat, ale stoj a únožit pr.

3. Na 1. dobu v pravo v bok, zároveň přenesou opět levou tyč přes hlavy dolů před tělo, při čemž opět musí změnit hmat do nadhmatu; na tutéž dobu vykročí levou nohou v před. Jdou v před ve dvojicích a na 7. a 8. dobu opět obrátí se v l. v bok a přenesou tyč, kterou drží v levých rukou, opět přes hlavy k levému boku a změni hmat.

4. Vzpažit, stoj úkročný v levo 1! — paže ohnout (tyče na ramena), úklon v levo 2! — vzpřím a vzpažit 3! — připažit a stoj spatný 4! — opakovat se stojem úkročným pravou a úklon v pr. 8 dob.

Po skončeném evičení, když evičenci opět utvořili dvojice, uchopí každý evičence na povel oběma rukama svoji tyč — utvoří zástup (leví v zad!), načež tyče na určitém místě odloží.

Cvičení toto provedeno býti může, jak shora udáno, pochodem v levo (pr.) kolem tělocvičny neb pochodem v kruhu. Další změny, které zvlášť hodí se pro evičení rejeová, jako evičení společná v kruhu, byl jsem nucen odložit, jelikož bez nákresu vyžadovalo by příliš dlouhé vysvětlování. — Sokolky mohou totéž cvičení provést s tak zvanými "bar-bells".

Zvláštní cvičení společná.

V posledním čísle S. A. podal jsem několik ukázek společných cvičení na kruzích a koni — dnes doplňuji cvičení ono cvičením na kozách a kruzích, hodící se hlavně pro vyspělejší třídy chlapecké, kde eviky na koze byly již náležitě procvičeny.

Náradí: Kruhy dosažné a kozy nízké (as po hrud'). Kozy na šíř postaveny jsou tak daleko před kruhy, aby žák na koze stojící, mohl tyto při záhupu rukama snadno dosáhnouti.

Větší žáci stojí u kruhů a když evičeí na koze cvičení zakončili stojem na koze, houpnou jim kruhy tak, aby je evičeí snadno uchopiti mohli.

Cvičí se s rozběhem.

I.

1. Výskok do podporu (pobok) — seskok na zad — výskok klečmo — výskok z kleku do stoje na koze — shup a u předhupu seskok.

2. Výskok klečmo — seskok na zad — výskok do dřepu na koze — vztyk — shup a seskok u předhupu.

3. Výsed roznožmo pokos — (v pr.) seskok na zad (na můstek) — výsed v levo — seskok na zad na můstek — výskok klečmo, výskok z kleku do stoje — shup a seskok u předhupu.

4. Výsed roznož. (v pr.) pokos — seskok na pravo — (na opačné straně kozy) výsed v pravonož do sedu pokos — sesed v pr. na můstek — výskok klečmo — výskok do stoje — shup a seskok.

4. Cvičení 3. opáčně.

5. Výskok klečmo — seskok ku předu celým obratem v levo — výsed v pr. do sedu, pokos — sesed v pr. na můstek — výskok do dřepu — vztyk — shup a seskok.

6. Cvičení 5. opáčně.

7. Výsed pokos (v pr.), stříž zánožmo — sesed na pr. (na můstek) — výskok klečmo — výskok z kleku do stoje — shup a seskok.

8. Cvičení 7. opáčně.

II.

1. Roznožka — výskokem celý obrat v levo — výsed pokos v pr. — seskok v pr. na můstek — výskok klečmo — z kleku výskok do stoje — shup a seskok.

2. Opakovat opáčně.

3. Roznožka — výskokem celý obrat v levo — výskok klečmo — seskok ku předu (na můstek) s celým obratem v pravo — výskok do dřepu — vztyk — shup a seskok.

4. Cvičení 3. opáčně.

5. Roznožka s celým obratem v levo — výsed pokos (v pr.) — seskok v pr. (na můstek) — výskok do dřepu — vztyk — shup a seskok.

6. Cvičení 5. opáčně.

7. Roznožka s obratem v levo — výsed pokos (v pr.) — stříž zánožmo — seskok v levo na můstek — výskok do stoje — shup a seskok.

8. Cvičení 7. opáčně.

Pozn.—Na základě dlouholeté zkušenosti seznal jsem, že takto kombinované eviky na koze mají veliký vliv na výskok obratnosti u dorostu. Jsou-li evičenci tak pokročilí, že mohou eviky uvedené prováděti stejně dle počítání na 4 neb 6 kozách a 4 neb 6 kruzích současně, možno cvičení podobné vřaditi směle i do pořadu při cvičení veřejném.

Že cvičení toto lze spojit s přeskoky přes motouz na konci předhupu a jinými eviky, jaké byly uvedeny při cvičení na kruzích a koních, netřeba snad ani zvlášť připomínati.

Cvičení na koze a hrazdě.

Pro dospělé družstvo neb cvičitelský sbor.

Náradí: Koza ve výši prsou — můstek pružný. Možné z počátku cvičení prováděti na nižší koze a s pevného můstku, ale tu i hrazda musí býti nižší.

Hrazda: Doskočná. (V druhém případě dosažná, a tu bylo by nutno voliti eviky vhodné k provádění jen na hrazdě dosažné.)

Koza postavena jest před hrazdu v takové vzdálenosti, aby evičenec po přeskoku roznožmo hrazdu bezpečně v letu dosáhnouti mohl.

Pozn.—Volme sestavy jen takové, které nepodmiňují před kozou zákmih na hrazdě — jelikož evičenec by narazil nohama na kozu.

Cvičí se z rozběhu.

Jakmile evičenec vykoná skok roznožmo, rychle vzpaží, aby v letu hrazdu zachytil.

(Vzepření, toče.)

1. Přeskok roznožmo do visu — v předkmihu vzepření vzklopmo, podmet.

2. Přeskok roznožmo, vzepření vzklopmo — toč na zad v podporu v předu, podmet.

3. Přeskok roznožmo — vzepření vzklopmo — toč napřed v podporu v předu — podmet.

4. Výskok do stoje na koze — skok do podporu v předu na hrazdě — spád do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — pomět.

5. Opakovat ze stoje na koze cvičení 2. a 3.

(Obraty, vzepření, toče.)

1. Přeskok roznožmo u předkmihu celý obrat v pravo do visu dvojhmatem — vzepření vzklopmo — seskok na zad.

2. Opakovat — obrat v levo.

3. Opakovat 1., ale po vzepření vzklopmo předhmat pravou do nadhmatu, toč na zad v podporu v pr., seskok na zad.

4. Totéž, obrat v levo.

5. Totéž, toč napřed.

6. Obratem v levo.

7. Opakovat 3. cvičení, po vykonaném toči na zad spád do visu vznesmo, vzepření vzklopmo — toč napřed — seskok na zad. (Opáčně.)

8. Opakovat sestavu 7., ale po vzepření vzklopmo — spád na zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo, toč napřed — toč na zad — spád do visu vznesmo, vzepření vzklopmo — seskok na zad.

Obratní evičenci mohou sestavy podobné prováděti na dlouhé hrazdě vždy dva společně — tu ale musí evičiti co možno nejvíce na koncích hrazdy. Kozy jsou postaveny na opáčných stranách, tak že evičenci rozbíhají se a evičí opáčnými směry. Že při cvičení dvojice musíme vynechat obraty, netřeba též zvlášť připomínati.

č.

Cvičitelský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Způsoby kroužení velkými kruhy:

1. Jednou paží (jednopažně, jednostranně).

2. Oběma pažema: a) střídnopažně (střídnostanně), různodobě, kdy kroužíme sice oběma pažema, ale ve dvou různých dobách, tedy střídavě pravou a levou.

b) soupažně, kdy obě paže krouží současně.

Soupažné pohyby konáme: a) soudobně, kdy oběma pažema počneme současně kroužit a stejně také pohyby zakončí; nebo:

3.) **nesoudobně**, kdy počneme kroužit jednou paží a, když jí vykonáme **půlkruh**, začneme kroužit paží druhou.

Obojí pak konáme buď: a) **stejnostranně**, kdy obě paže pohybují se jedním směrem čili ve stejnou stranu; neb

b) **růžnostranně**, kdy každá paže pohybuje se jiným směrem, t. j. v různé strany, a tak kroužíme-li oběma pažema současně, obdržíme pohyby:

1. soupažně-soudobě stejnostranně,
2. soupažně-soudobě různostanně,
3. soupažně-nesoudobě stejnostranně,
4. soupažně-nesoudobě různostanně.

Názvoslovní: Chceme-li jednoznačně udati neb určití nějaký kruh, musíme udati jeho:

1. **polohu:** (čelný, boční, příčný),
2. **velikost** (druh): (velký, střední, malý),
3. **směr pohybu:** zevnitř, dovnitř, na před — na zad, v předu — v zadu, po pr. neb l. straně těla, po vnitřní neb vnější straně paže (paží), jednou v předu — druhou v zadu atd.,

4. **způsob provedení:** jednou neb oběma pažema (při středních a malých kruzích mimo to):

5. **výšku** tím, že pojmenujeme polohu paže, v níž se pohyb koná.

Kroužíme-li ve všech 4 polohách způsoby zde uvedeny, obdržíme následující tvary cvičební:

1. **Velké kruhy v předu čili čelně:**

a) Jednou paží: pravou — levou: 1. na pravo: kruh pr. paží provádíme **zevnitř**, kruh l. paží provádíme **dovnitř**; 2. na levo: levou paží provádíme **zevnitř**, pr. paží kruh provádíme **dovnitř**.

b) **Oběma pažema stejnostranně:** a) **střídavě** (různodobě): 3. napravo, 4. na levo (začíná buď pravá nebo levá paže); b) **soudobně**: 5. na pravo, 6. na levo (pauze i kužele jsou stále rovnoběžny).

Nesoudobně: lze provést jen v sestavách s malými a středními kruhy.

c) **Oběma pažema různostanně:** a) **střídavě** (různodobě): 7. zevnitř, t. j. pravou na pr., levou na l., začít může pr. neb l. paže; 8. dovnitř, t. j. pravou na l., levou na pr., začít může pr. neb l. paže; b) **soudobně**: 9. zevnitř, 10. dovnitř (paže se skříží vždy dole a nahoře, při tom jest buď pravá neb levá paže v předu); c) **nesoudobně**: 11. zevnitř, 12. dovnitř (paže se neskříží, nýbrž vyhybají se v upažení v pravo (l. před pr.) nebo v upažení v levo (pr. před l.).

2. **Velké kruhy po straně těla čili bočně:**

a) jednou paží, pr. neb levou: 1. na před — 2. na zad.

b) oběma pažema stejnostranně: a) **střídavě** (lze provést jen s mírným natočením trupu): 3. na před — 4. na zad; b) **soudobně** nelze čistě provést (místo těchto kruhů cvičíme různostanně kruhy příčně, na před dovnitř a na zad/zevnitř); c) **nesoudobně** (s natáčením trupu): 5. na před, (pr. začíná a jest stále o $\frac{1}{2}$ kruhu před l.), 6. na zad (levá začíná a jest stále o $\frac{1}{4}$ kruhu před pravou).

c) **Oběma pažema různostanně:** a) **střídavě** (jen s mírným natáčením trupu): 9. pr. na před — levá na zad, 10. pr. na zad — levá na před; b) **nesoudobně:** těchto kruhů nelze provést, poněvadž paže by se setkávaly v poloze zapažení.

II. Pohyby skrčením a trčením paží.

Všecky tyto pohyby možno provést s kužely (jakožto střední kruhy) mnohem vydatněji, nežli prostě bez nářadí, a zejména krásných cvičebních tvarů nabudeme, spojíme-li tyto pohyby s kroužením rukou čili **malými kruhy**, s pohyby nebo výdržemi pažema napjatýma neb s malými kruhy i s pohyby nebo výdržemi paží napjatých, při čemž naskyt-

ne se nám příležitost skrčit a napínat paže všemi možnými obvyklými způsoby, což se žádným jiným nářadím není možno v té míře jako s kužely.

Způsoby těchto pohybů jsou:

1. jednou paží,
2. oběma pažema: a) střídopažně, b) soupažně: 1. soudobě, a) stejnostranně, 2. nesoudobě (b různostanně),
3. na před — na zad,
4. nahoru — dolů, (kruhy tyto, při nichž je **osou loket**, nazýváme **středními**),
5. stranou: na pravo — na levo,
6. dovnitř — zevnitř, (pozdější pojmenování),
7. příčně: na pr. — na l., dovnitř — zevnitř.

III. Kroužení rukou s kužely — malé kruhy.

Malé kruhy můžeme provádět ve všech polohách paže. Polohou paže je určena i vzdálenost ruky od země (výška) i od těla — a tím je určena i **výška malého kruhu**, poněvadž jeho střed jest v záručí.

V rovině **čelné** můžeme provádět tyto kruhy: před — za tělem, před — za paží;

V rovině **bočné** můžeme provádět tyto kruhy: na vnější — vnitřní straně paže;

V rovině **příčné** kroužíme malé kruhy jen tehdy, jsou-li paže též v příčné poloze — jindy kruhů těch neprovádíme.

V rovině **rovné** můžeme kroužit: nad — pod paží, nad hlavou.

Každý malý kruh lze provést dvěma směry:

Kruhy v rovině **čelní** provádíme směrem: na pr.—na l., kruh, prováděný **pravou** paží na pr. sluje též "zevnitř", kruh, prováděný **pravou** paží na levo, sluje též "dovnitř".

(Za základní polohu, podle níž se směr určuje, bereme zde: vztyčenou polohu kužele (ve vzpažení) při kroužení v rovinách svislých, a vodorovnou polohu v před při kroužení v rovině vodorovné.)

Malé kruhy v rovině **boční** konají se směry: **na před — na zad**;

Malé kruhy v rovině **vodorovné** konají se směry: **na pravo (dovnitř), na levo (zevnitř)**.

Způsoby, jakými můžeme provádět malé kruhy:

V předu — v zadu; po pravé — po levé straně těla neb paže; jednou v předu — druhou v zadu; na vnitřní — na vnější straně paží; střídavě v předu a v zadu — nebo na vnitřní neb vnější straně ve způsobě osmičky jednou paží; oběma pažema: stejno — různostanně, soudobně — nesoudobně; ve výdržích paží napjatých nebo skrčených; s pohyby pažema napjatýma; na pr. — na l. (dovnitř—zevnitř); na před — na zad.

Soustavný přehled malých kruhů:

1. **Malé kruhy (čelně) v předu** (na pr. — na l., zevnitř — dovnitř):

a) ve výdržích nebo s pohyby pažema napjatýma: 1. **připažmo** nebo **připažmo skřížmo** před tělem (přip. dovn.); 2. **odpažmo**; 3. **upažmo**; 4. **vzpažmo zevnitř**; 5. **vzpažmo**; 6. **zapažmo** — před paží, avšak za tělem.

b) Ve výdržích pažema skrčenýma: 7. skrčením **připažmo**, 8. skrčením **upažmo** (ruce před rameny nebo před lokty).

2. **Malé kruhy (čelně) v zadu** (na pr. — na l., zevnitř — dovnitř).

a) **Ve výdržích** nebo s pohyby pažema napjatýma: 1. **připažmo**; 2. **odpažmo**; 3. **upažmo**; 4. **vzpažmo zevnitř**; 5. **vzpažmo**; 6. **předpažmo dolů** — za paží a před tělem.

b) **Ve výdržích pažema skrčenýma:** 7. **připažmo** (ruce vně ramen, skrčíme-li z upažení); 8. **upažmo** (skrčíme-li ze

vzpažení, ruce nad rameny nebo za hlavou; skřeme-li z připažení, jsou ruce pod rameny neb dole za tělem).

3. Malé kruhy bočné:

a) Ve výdržích nebo s pohyby pažema napjatýma: 1. připažmo; 2. předpažmo dolů; 3. předpažmo; 4. předpažmo vzhůru; 5. vzpažmo; 6. zapažmo.

Pozn.: Též upažmo v pr. (1). dovnitř, t. j. paží přes prsa pochnutou; rukou u levého ramena (neb u pr.) přičně.

b) Ve výdržích pažema skřenýma: 7. skřením zapažmo — ruce pod rameny; 8. skřením připažmo — ruce před rameny; 9. předpažmo — ruce nad rameny.

4. Malé kruhy vodorovné:

a) Ve výdržích nebo s pohyby pažema napjatýma: 1. předpažmo (zevnitř — dovnitř); 2. upažmo (zevnitř — dovnitř).

b) Ve výdržích pažema skřenýma: 3. skřením upažmo — ruce ve výši hlavy nebo nad hlavou.

IV. Úpolnické pohyby.

Rozoznáváme: 1. náprahy, 2. ruby, 3. máchy, 4. kryty.

Tyto pohyby spojujeme mnohdy vodně s komiháním a kroužením v sestavy.

V. Výdrže.

S kužely můžeme cvičit výdrže: pažema nataženýma, skřenýma, úpolnické.

Konáme-li cvičení dvěma kužely, držíme je: rovnoběžně, obráceny jedním směrem nebo každý směruje jinam; různoběžně dovnitř — zevnitř, při čemž mohou se skřížiti, dotýkati hlavicemi nebo půdicemi. Ve výdržích napjatýma pažema konáme i různé doprovody.

Provádění cviků s kužely.

Kroužení s kužely jest nejlíp cvičiti po družstvech. Tu zvykejme cvičence hned z počátku na nejmenší rozstup: ušetíme místa a cvičenci zvykají si na správné kroužení.

Nástup děje se obvykle v zástupu, druh od druhu na plný krok. (Rozstup ten obdržíme, zastavíme-li zástup, jenž je v pochodu.) Není-li pro některé cviky místa, užijme rozstupu **mezerného**. S větším počtem (na př. celou jednotou) můžeme nastoupit podobně, užijeme-li místo zástupu 4- i více-stupu. Kroužíme-li jednou paží neb oběma stejnostranně, stačí obvyčejný volný rozstup jako při prostných.

Stoj při kroužení: Při kroužení vůbec je třeba státi vždy zpřímá s křížem prohnutým, prsa jsou vypjata, ramena na zad vtažena, hlava hledí v před a poněkud vzhůru, tak že jest mírně nakloněna. Cvičíme-li pouhé kroužení bez prostných cviků, stojíme obvyčejně ve stoji spatném; skládáme-li cvičení s kužely s prostnými, užíváme i všech ostatních stojů.

Původní postavení je stoj i celé držení těla, z něhož při cvičení vycházíme a do něhož se opět vracíme — na rozdíl od **základního postavení**, jímž jest stoj spatný; původní postavení může býti rozličné dle stojů i dle výdrží paží. Vhodnou volbou původního postavení dají se mnohé cviky v cvičebních dobách i v provedení změnit.

Nejčastější původní postavení jest s kužely: vzpažmo vztyčenými, předpažmo — upažmo (vodorovně zdviženými nebo vztyčenými).

Časomíra jako při prostných.

Ukazování cvičení nutno konati tak, jak se má cvik provést, t. j. ukazovatel budiž obrácen zády ku cvičencům a prováděj cvik tímž směrem, jakým mají cvičiti ostatní.

Velení. Když se sjedná náležitý rozstup, velíme: "Pozor!" Potom vysvětlíme, z jakého původního postavení se má cvičení provádět; potom pojmenujeme, vysvětlíme a naznačíme cvik, při čemž jednotlivé doby náležitě vyložíme; na to ukážeme cvik ještě jednou v celku; potom velíme:

"V původní postavení — teď!" — "Cvičit — teď!" a počítáme jednotlivé doby: raz — dva... Há-li se ukončit, velíme při poslední době: "Dost!"

Provádění cviků. Každý kruh buď co nejsprávněji proveden; paže buďte buď úplně napjaty nebo skřeny, dle toho, má-li se cvičit pažema napjatýma nebo skřenýma, aby každý jednotlivý kruh byl jasný a zřetelný. Také nutno hleděti, aby paže zaujala velenou polohu: tak, veleno-li kroužit předpažmo — dbejme, aby skutečně všichni předpažili jen vodorovně, nikoli snad výše neb níže. Tělo at' drží každý nenuceně a úplně je ovládá — když cvičí, at' se neuhýbá a nekloní. Kroužíme-li ve stoji spatném — buďtež doby napjaty a nehýbejte se s místa; provádíme-li sestavy kroužení s pohyby jinými, nutno hleděti, aby každá poloha těla byla při tom správná, určitá, jasná a zřetelná.

Cvičíme-li družstvo, nechme z počátku každého jednotlivce prováděti a zkoušeti nový cvik volně, při tom je opravujeme a vysvětlujeme jim; jakmile se cvičení poněkud daří, dejme je provést hromadně, ode všech současně v taktu.

Jednotlivcem však, který nemůže stačit ostatním — buď že jest méně chápavý, nebo že nenavštěvuje řádně cvičení — se nesmíme obírat a příliš zdržovat na úkor druhých: upozorníme ho, aby hleděl cvičení dohonit v době mimo cvičení družstev.

Postup při cvičení s kužely jest zhruba asi tento:

Nejprve naučíme cvičence nosit kužele rozličnými způsoby; potom procvičíme zdvihání kuželů hlavními směry ve výdrže paží napjatých a při tom seznámíme cvičence krátce s názvoslovím, aby dovedli nejen cvičit, ale i pojmenovat každou výdrž pažema s kužely vodorovně zdviženými i vztyčenými. Pak přistoupíme ku komihání paží s kužely — jež třeba procvičit důkladně a hlavně dbát, aby se kužele nalezaly při pohybu vždy v prodlouženém směru paží a, je-li pohyb stejnostranný, aby paže kužele se pohybovaly rovnoběžně. Mají-li se kužele na konci kmihu vztyčovat, hledíme, aby i tehdy zůstaly rovnoběžně — vůbec každý pohyb budiž proveden přesně v rovině, v níž se má provést.

Po této průpravě přistupme k na cvičení malých a velkých kruhů. Kruhy velké cvičíme nejprve každou paží zvlášť (jednopažně) a, je-li třeba, střídavě pravou a levou — a potom soupažně.

Pak sestavujeme malé kruhy s velkými a středními, konečně — jakmile jsou na cvičeny jednotlivé sestavy — ihned je spojujeme ve vícedobá cvičební pořadí.

Když jsme se naučili kroužit soupažně stejnostranně a soudobně, přikročíme ke kroužení různostrannému a postupujeme opět tak, že nejprve na cvičíme malé kruhy, potom velké a naposledy probíráme sestavy malých a velkých kruhů. Ku poslední si necháme sestavy nesoudobé a kroužení sestav bočných, jež jsou nejtěžší.

Při sestavách budiž přihlíženo k tomu, aby prvky byly snadně spojovány bez trhavého pohybu, tedy plynně. Při kmizích a obloucích dokončujeme pohyb setrvačností, tak že se rychlost ku konečnému bodu něco málo zmenšuje. Hrubá síla se tu nesmí uplatňovati.

Klenka rozoznává kruhy 1. **různodobé**, t. j. ony, při nichž pr. (1.) kužel je za kuželem 1. (pr.) zpět o dráhu celého kruhu. 2. **nesoudobé**, to jsou ony, při kterých jdou kužele za sebou ve vzdálenosti $\frac{1}{2}$ kruhu. Pro kruhy však, při nichž kužele **pouze na okamžik** jsou vzdáleny od sebe buď $\frac{1}{4}$ kruhu aneb až $\frac{3}{4}$ kruhu (vzdálenost se tedy neustále mění) br. Klenka pojmenování nemá a v praxi se jich užívá.

5. **Praporečky.** Užívá se při nich téhož názvosloví jako při kuželech — rovněž i polohy jsou podobné. Díky kuželů je zde zastupován praporkem.

(Pokračování.)